

GIÁO HỘI CÁC THÁNH HỮU NGÀY SAU CỦA CHÚA GIÊ SU KỶ TÔ • THÁNG TƯ NĂM 2019

# Liahona

**Sứ Điệp về Niềm  
Hy Vọng và Sự Giải Thoát  
của Đấng Cứu Rỗi,  
trang 18**

Khi Cảm Thấy Bị Coi Thường,  
Hãy Nhớ tới Câu Chuyện về  
Người Đàn Bà Góa ở  
Thành Na In, trang 12

Nhạc Phục Sinh: "Trong  
Khu Vườn Thiêng," trang 24

Làm Thế Nào Tìm Thấy  
Bình An và Tránh  
Bị Lừa Gạt, trang 26





GIÁO HỘI  
Ở ĐÂY

# Reykjavík Iceland







Với cận cảnh là ngọn núi Mount Esja, thủ đô Reykjavik đầy màu sắc của Iceland, chào mừng bạn đến một quốc đảo rộng hơn 1.000 dặm (1.609 km) từ đất liền châu Âu. Lần đầu tiên được những người Viking tới định cư vào năm 874 Sau Công Nguyên, Reykjavík là trung tâm sinh hoạt văn hóa, kinh tế và chính phủ của Iceland, cũng như là một trong những thành phố sạch nhất, xanh nhất và an toàn nhất trên thế giới.

Hai người Iceland đầu tiên chịu phép báp têm ở Đan Mạch vào năm 1851. Chẳng bao lâu, họ trở về Iceland, và vào năm 1853, chi nhánh đầu tiên được tổ chức. Ngày nay, có gần 300 tín hữu ở Iceland trong ba chi nhánh, ở Reykjavík, Akureyri, và Sellfoss. Ngôi đền thờ gần nhất là ở London, Anh, cách Reykjavik 1.177 dặm (1.894 km).

Mặc dù con số các tín hữu còn ít nhưng Giáo Hội vẫn tiếp tục phát triển. Bất kể những thử thách bị cô lập, công việc phiên dịch các tài liệu của Giáo Hội, thời tiết bất lợi và những rào cản văn hóa, các vị lãnh đạo Giáo Hội đã hứa rằng một ngày nào đó Iceland sẽ là ngọn hải đăng cho các nước khác. Chủ Tịch Gordon B. Hinckley (1910–2008) đã đến thăm Iceland và nhắc nhở các tín hữu rằng họ là “những người có ‘sức mạnh và quyền năng cùng khả năng’ để làm những việc lớn lao” (“Wonderful to Have Sweet, Good Land,” *Church News*, ngày 21 tháng Chín năm 2002, trang 10).

- Phái Bộ Truyền Giáo Iceland được tổ chức vào năm 1894, nhưng công việc giảng đạo đã bị gián đoạn vào năm 1914. Iceland đã trở thành một phần của Phái Bộ Truyền Giáo Copenhagen Denmark vào năm 1975.
- Vào năm 1977, Anh Cả Joseph B. Wirthlin (1917–2008), một thành viên của Đệ Nhất Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười lúc bấy giờ, đã chính thức làm lễ cung hiến Iceland cho việc thuyết giảng phúc âm.
- Vào năm 1981, Sách Mặc Môn đã được xuất bản bằng tiếng Iceland—một ngôn ngữ không được nói ở nơi nào khác trên thế giới.





Trong Những Lúc Chán Nản,  
Hãy Nhớ tới Câu Chuyện về  
Người Đàn Bà Góa ở  
Thành Na In  
*Keith J. Wilson*

12



Tin Cây nơi Sự Giải Thoát  
của Đấng Cứu Rỗi

*Chủ Tịch Henry B. Eyring*

18



Ba Bài Học về  
Tình Yêu Thương,  
Niềm Vui và  
Sự Bình An  
*Brian K. Ashton*

26



Làm cho  
Việc Phục  
Sự Trở Nên  
Thú Vị

8

# Khi Ta Chán Nản

Cuộc sống có những lúc thăng trầm. Đôi khi chán nản, chúng ta tự hỏi Thượng Đế đang làm gì—tại sao Đức Chúa Cha nhân từ lại để cho điều này xảy ra? Tình huống khó khăn này có thể khiến chúng ta phải hỏi: “Thượng Đế có thực sự quan tâm đến cá nhân tôi không?”

Trong những tình huống như vậy, tôi đã thấy những câu thánh thư này là hữu ích:

- **Thi Thiên 8:4-5:** “Loài người là gì, mà Chúa nhớ đến? . . . Chúa làm người kém Đức Chúa Trời một chút, đội cho người sự vinh hiển và sang trọng.”
- **Giăng 10:14:** Trong lúc Ngài sống ở trên thế gian này đây, Chúa Giê Su đã mô tả Ngài là “người chăn hiền lành” và phán thêm: “[Ta] quen biết ta.”
- **Môi Se 1:39:** Đây là một trong những câu thánh thư ưa thích của tôi, nơi mà Chúa đã mặc khải mục đích của Ngài cho Tiên Tri Joseph Smith: “Vi này, đây là công việc của ta và sự vinh quang của ta—là để mang lại sự bất diệt và cuộc sống vĩnh cửu cho loài người”—như vậy làm nổi bật mối quan tâm của Ngài nơi chúng ta là các cá nhân.
- **Lu Ca 7:11-16:** Câu chuyện này không những dạy cho chúng ta biết về quyền năng của Đấng Cứu Rỗi đối với cái chết—một điều nhắc nhở đúng lúc vào mùa lễ Phục Sinh này—mà đối với tôi nó còn tiêu biểu cho ví dụ hay nhất về khả năng nhận thức sắc bén của Ngài về từng cá nhân chúng ta. Trong số tất cả các phép lạ của Chúa Giê Su, có một số ít phép lạ đầy nhân từ và trắc ẩn như khi Ngài phục sự cho người đàn bà góa ở thành Na In. Như tôi đã chia sẻ trong bài viết của mình (xin xem trang 12), câu chuyện này cho thấy mối quan tâm của Đấng Cứu Rỗi và tình yêu thương của Ngài dành cho mỗi người chúng ta.


Keith Wilson

Phó giáo sư, trường Brigham Young University





- 5 Ngài Phục Sinh!**   
 “Chúa thắng cái chết cho nhân loại. Tự do được trao trả từ nay!”
- 6 Những Tấm Gương về Đức Tin:** Bob và Lori Thurston—  
 Phái Bộ Truyền Giáo Cambodia Phnom Penh   
 Công việc truyền giáo của họ không được như họ kỳ vọng nhưng nó cũng ban phước cho họ theo những cách bất ngờ.
- 8 Các Nguyên Tắc Phục Sự:** Làm cho Việc Phục Sự Trở Nên Thú Vị  
 Một trong những nguồn vui đích thực lớn nhất được tìm thấy trong sự phục vụ.
- 12 Trong Những Lúc Chán Nản, Hãy Nhớ tới Câu Chuyện về Người Đàn Bà Góa ở Thành Na In**  
*Bài của Keith J. Wilson*  
 Cũng giống như Ngài đã làm cho người đàn bà góa ở thành Na In, Đấng Cứu Rỗi sẽ đến với chúng ta vào lúc chúng ta tuyệt vọng nhất trong khi hoạn nạn.
- 18 Tin Cậy nơi Sự Giải Thoát của Đấng Cứu Rỗi**  
*Bài của Chủ Tịch Henry B. Eyring*  
 Chúa sẽ dẫn chúng ta đến sự giải thoát khỏi các thử thách của chúng ta khi chúng ta trở nên ngay chính hơn.
- 24 Âm Nhạc:** Trong Khu Vườn Thiêng   
*Bài của Tammy Simister Robinson*  
 Đấng Cứu Rỗi đã sống và chết cho chúng ta.
- 26 Ba Bài Học về Tình Yêu Thương, Niềm Vui và Sự Bình An**  
*Bài của Brian K. Ashton*  
 Ta có thể tìm thấy hạnh phúc bất kể hoàn cảnh của ta là gì đi nữa.
- 32 Tiếng Nói của Thánh Hữu Ngày Sau**   
 Một cơn bão phá hủy kế hoạch đám cưới; cuộc sống trần thế thực sự là gì; một bài hát mang lại hy vọng; một lời mời được chấp nhận.
- 36 Các Phước Lành của Sự Tự Lực:** Công Việc Kinh Doanh Phát Đạt   
*Bài của Joshua J. Perkey*  
 Một luật sư mất việc làm nhưng tìm thấy sự soi dẫn trong các lớp học về sự tự lực của Giáo Hội.
- 38 Nhà Cửa, Gia Đình của Chúng Ta:** Con Trai của Chúng Tôi Là Con Trai của Cha Thiên Thượng   
*Bài của Jerlyn Murphy*  
 Cho dù chúng ta yêu thương con cái biết bao nhiêu đi chăng nữa thì Thượng Đế cũng yêu thương chúng nhiều hơn.
- 40 Dạy Dỗ Các Em Tuổi Niềm Thiếu và Các Em Nhỏ Hơn:**  
 Đối Phó với Thảm Kịch   
 Những lời khuyên để giúp con cái của anh chị em cảm thấy bình an.

 Các Bài Ngắn và Dễ để Đọc Nhanh



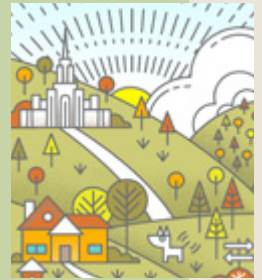
**Ngoài Bìa**  
 Đường Đi đến Em Ma Út,  
 tranh do Wendy Keller họa.

## Các Phần

Các Thành Niên Trẻ Tuổi

**42**

Với tất cả những lựa chọn chúng ta gặp phải và **những quyết định thay đổi cuộc sống** mà chúng ta đưa ra, làm thế nào chúng ta có thể biết được là chúng ta **đang tuân theo kế hoạch của Thượng Đế** dành cho mình? Đọc những bài viết trong tháng này về **việc tiếp nhận sự mặc khải.**



Giới Trẻ

**50**

Học cách sử dụng phước lành tộc trưởng của mình, được soi dẫn để bắt đầu **những truyền thống mới về Lễ Phục Sinh** và **tìm kiếm sự bình an** cho bản thân mình và những người khác khi đọc những bài viết trong tháng này.



Thiếu Nhi

Tìm hiểu thêm về **lý do tại sao chúng ta kỷ niệm lễ Phục Sinh** bằng cách đọc về Chúa Giê Su Ky Tô, Sự Chuộc Tội và Sự Phục Sinh của Ngài, và ý nghĩa của những điều này đối với chúng ta.





## CÁC BÀI VIẾT CHỌN LỌC CHỈ BẰNG KỸ THUẬT SỐ

**Tập Luyện Các Cơ Bắp Thuộc Linh của Mình***Bài của Aspen Stander*

Để ngăn chặn chứng ngôn của mình bị suy giảm, chúng ta phải liên tục xây dựng các cơ bắp thuộc linh của mình.

**Anh Chị Em Có Đang Sống theo Phúc Âm một cách Miễn Cường Không?***Bài của Chakell Wardleigh*

Sự khác biệt thật sự giữa việc bận rộn trong Giáo Hội và tích cực trong phúc âm là gì?

## TÌM KIẾM THÊM

Trong ứng dụng Thư Viện Phúc Âm và tại trang mạng liahona.lds.org, anh chị em có thể:

- Tìm số báo hiện hành.
- Khám phá ra nội dung chỉ bằng kỹ thuật số.
- Tìm các số báo trước.
- Nộp các câu chuyện và gửi ý kiến phản hồi của anh chị em.
- Đặt mua báo dài hạn hoặc đặt mua báo làm quà tặng.
- Gia tăng việc học tập với các công cụ kỹ thuật số.
- Chia sẻ các bài viết và video ưa thích.
- Tải xuống hoặc in ra các bài viết.
- Nghe đọc các bài viết anh chị em ưa thích.

## LIÊN LẠC VỚI CHÚNG TÔI

Gửi bằng email những câu hỏi và phản hồi của anh chị em đến [liahona@ldschurch.org](mailto:liahona@ldschurch.org).

Nộp các câu chuyện thúc đẩy đức tin của anh chị em đến [liahona.lds.org](http://liahona.lds.org) hoặc gửi thư đến:

*Liahona*, flr. 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

**THÁNG TƯ NĂM 2019  
TẬP 21 SỐ 1****LIAHONA 18604 435**

Tạp chí quốc tế của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô

**Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn:** Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

**Nhóm Tác Sĩ Mời Hai Vị Sứ Đồ:** M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

**Chủ Bút:** Randy D. Funk

**Cố Vấn:** Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Erich W. Kopischke, Larry S. Kacher, Lynn G. Robbins

**Giám Đốc Điều Hành:** Richard I. Heaton

**Giám Đốc Tạp Chí Giáo Hội:** Allan R. Loyborg

**Giám Đốc Kinh Doanh:** Garff Cannon

**Chủ Bút Điều Hành:** Adam C. Olson

**Phụ Tá Chủ Bút Điều Hành:** Ryan Carr

**Phụ Tá Xuất Bản:** Camila Castrillón

**Viết và Biên Tập:** Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekir, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

**Giám Đốc Điều Hành Nghệ Thuật:** J. Scott Knudsen

**Giám Đốc Nghệ Thuật:** Tadd R. Peterson

**Nhóm Thiết Kế:** Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

**Người Điều Phối Intellectual**

**Property:** Collette Nebeker Aune

**Giám Đốc Sản Xuất:** Jane Ann Peters

**Nhóm Sản Xuất:** Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrison M. Smith

**Bản In Thứ:** Joshua Dennis, Ammon Harris

**Giám Đốc Ấn Loát:** Steven T. Lewis

**Giám Đốc Phân Phối:** Troy R. Barker

**Địa chỉ thư tín:** *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

*Liahona* (một từ ngữ trong Sách Mặc Môn có nghĩa là "la bàn" hay "vật chỉ hướng") được xuất bản bằng tiếng Albany, Armenia, Bislama, Bulgaria, Campuchia, Cebuano, Trung Quốc, Trung Quốc (đơn giản hóa), Croatia, Séc, Đan Mạch, Hà Lan, Anh, Estonia, Fiji, Phần Lan, Pháp, Đức, Hy Lạp, Hungary, Iceland, Indonesia, Ý, Nhật Bản, Kiribati, Hàn Quốc, Latvia, Lithuania, Malagasy, Marshall, Mông Cổ, Na Uy, Ba Lan, Bồ Đào Nha, Romania, Nga,

Samoa, Slovenia, Tây Ban Nha, Swahili, Thụy Điển, Tagalog, Tahiti, Thái Lan, Tonga, Ukraine, Urdu và Việt Nam. (Kỳ xuất bản tùy thuộc vào từng ngôn ngữ.)

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. In tại Hoa Kỳ.

**Thông tin bản quyền:** Trừ khi có quy định khác, các cá nhân có thể sao chép tài liệu từ *Liahona* cho việc sử dụng riêng, không có tính cách thương mại (kể cả cho những chức vụ kêu gọi trong Giáo Hội). Quyền này có thể bị thu hồi bất cứ lúc nào. Tài liệu trực quan có thể không được phép sao lại nếu có những điều hạn chế được ghi rõ trong hàng chữ ghi chú đi kèm theo họa phẩm đó. Xin gửi các thắc mắc về bản quyền đến Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: [cor-intellectualproperty@ldschurch.org](mailto:cor-intellectualproperty@ldschurch.org).

**For Readers in the United States and Canada:**

April 2019 Vol. 21 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Vietnamese (ISSN 1080-9554) is published four times

a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all Uaa to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.



---

**N**gài đã sống lại!  
Ngài phục sinh nay!  
Reo to mừng hát vui  
lên nào.

*Ngài vượt khỏi mồ liền sau ba hôm;  
Muôn dân hòa tấu khúc hát mừng.  
Chúa thắng cái chết cho nhân loại.  
Tự do được trao trả từ nay.*

*("Ngài Phục Sinh!" Thánh Ca và  
Các Bài Ca Thiếu Nhi, số 55.)*

Khi tưởng nhớ tới Đấng Cứu Rỗi vào lễ Phục Sinh này, anh chị em có thể vào xem trang mạng [lds.org/go/4195](https://lds.org/go/4195) để xem tác phẩm nghệ thuật đẹp và chứng ngôn của Các Sứ Đồ về các đức tính của Đấng Cứu Rỗi mà đã làm cho Sự Chuộc Tội và Sự Phục Sinh của Ngài có thể thực hiện được.





## Bob và Lori Thurston

Đã phục vụ ở Phái Bộ Truyền Giáo Cambodia  
Phnom Penh



*Trong công việc truyền giáo đầu tiên chung với nhau của họ, Bob và Lori Thurston học được rằng việc phục sự có ý nghĩa có thể xảy ra bất kể các rào cản ngôn ngữ và những khác biệt về văn hóa vì chúng ta đều là con cái của Thượng Đế.*

LES NILSSON, NHIẾP ẢNH GIA

### Bob:

Một ngày nọ chúng tôi có thể nghe tiếng nhạc âm ỉ và chúng tôi thấy một cái lều đang được dựng lên. Ở Campuchia, điều đó có nghĩa là một người nào đó đang kết hôn hoặc một người nào đó đã qua đời.

### Lori:

Chúng tôi biết được rằng một người mẹ có năm hoặc sáu đứa con vừa qua đời. Không có người chồng bên cạnh. Mấy đứa con mới thức dậy và nhận biết rằng mẹ của chúng đã qua đời.

Một đứa con gái thốn thức khóc. Qua lời của một thông dịch viên, nó nói: "Con là đứa lớn nhất. Đây là các em của con. Con không biết sẽ làm gì."

Tôi ôm chặt nó vào lòng. Làm sao tôi không thể làm điều đó được chứ? Đứa con gái này vừa mất mẹ. Tôi nói với nó bằng tiếng Anh: "Tôi biết em không hiểu lời tôi nói nhưng tôi hứa với em là em sẽ gặp lại mẹ em. Em sẽ không sao đâu. Em sẽ không bị bỏ mặc một mình đâu."

Vì vậy, nhiều kinh nghiệm như vậy đã mang đến cho chúng tôi một mối quan hệ đặc biệt với người dân Campuchia.

### KHÁM PHÁ THÊM

Tìm thêm Những Tấm Gương về Đức Tin trên trang mạng [lds.org/go/18](https://lds.org/go/18).







# Các Nguyên Tắc Phục Sự LÀM CHO VIỆC PHỤC SỰ TRỞ NÊN Thú Vị

Sự phục vụ với tình yêu thương mang lại niềm vui cho cả người cho lẫn người nhận.

**Đ**ôi khi việc chúng ta tìm kiếm hạnh phúc trong cuộc sống này có thể như là đang chạy trên cái máy chạy bộ. Chúng ta chạy liên tục nhưng cảm thấy như vẫn ở nguyên tại chỗ. Đối với một số người, ý nghĩ về việc phục sự người khác chỉ là cảm thấy giống như có thêm nhiều việc phải làm.

Nhưng Cha Thiên Thượng muốn chúng ta cảm nhận được niềm vui và đã phán bảo chúng ta rằng “loài người có sinh tồn thì mới hưởng được niềm vui” (2 Nê Phi 2:25). Và Đấng Cứu Rỗi đã dạy rằng việc phục sự những người khác là một phần thiết yếu của cách chúng ta mang niềm vui vào cuộc sống của mình và cuộc sống của người khác.

## Niềm Vui Là Gì?

Niềm vui đã được định nghĩa là “một cảm giác vui thích và hạnh phúc lớn lao.”<sup>1</sup> Các vị tiên tri ngày sau đã giải thích rõ về niềm vui từ đâu đến và cách đạt được niềm vui. Chủ Tịch Russell M. Nelson nói: “Niềm vui mà chúng ta cảm thấy không tùy thuộc vào hoàn cảnh sống của chúng ta mà mọi điều đều tùy thuộc vào điểm tập trung của cuộc sống chúng ta. . . . Niềm vui đến từ và nhờ vào [Chúa Giê Su Kỵ Tô]. Ngài là nguồn gốc của tất cả mọi niềm vui.”<sup>2</sup>





## Việc Phục Sự Mang Đến Niềm vui

Khi Lê Hi ăn trái cây sự sống thì tâm hồn của ông chan hòa “một niềm hân hoan cực độ” (1 Nê Phi 8:12). Ước muốn đầu tiên của ông là chia sẻ trái cây này với những người mà ông yêu thương.

Sự sẵn lòng của chúng ta để phục sự người khác có thể mang lại niềm vui này cho chúng ta và cho họ. Đấng Cứu Rỗi dạy các môn đồ của Ngài rằng trái mà chúng ta sản sinh khi được kết nối với Ngài giúp mang lại một niềm vui trọn vẹn cho chúng ta (xin xem Giảng 15:1–11). Việc làm công việc của Ngài bằng cách phục vụ và tìm cách mang những người khác đến với Ngài có thể là một kinh nghiệm vui sướng (xin xem Lu Ca 15:7; An Ma 29:9; Giáo Lý và Giao Ước 18:16; 50:22). Chúng

ta có thể cảm nhận niềm vui này ngay cả khi trải qua sự chống đối và nỗi đau khổ (xin xem 2 Cô Rinh Tô 7:4; Cô Lô Se 1:11).

Đấng Cứu Rỗi đã cho chúng ta thấy một tấm gương hoàn hảo mà một trong những nguồn vui đích thực lớn lao nhất trong cuộc sống trần thế được tìm thấy qua sự phục vụ. Khi chúng ta phục sự các anh chị em của mình giống như Đấng Cứu Rỗi, với tình bác ái và yêu thương trong lòng mình thì chúng ta có thể cảm nhận được niềm vui vượt quá hạnh phúc đơn giản.

Chị Jean B. Bingham, Chủ Tịch Trung Ương Hội Phụ Nữ dạy: “Khi sẵn lòng chấp nhận [phục sự], thì chúng ta sẽ . . . tiến gần hơn đến việc trở thành dân Si Ôn và sẽ cảm thấy niềm vui khác thường với những người chúng ta đã giúp đỡ dọc trên con đường làm môn đồ.”<sup>3</sup>

## MỘT NGUỒN VUI ĐÍCH THỰC

Đấng Cứu Rỗi đã cho chúng ta thấy một tấm gương hoàn hảo mà một trong những nguồn vui đích thực lớn lao nhất trong cuộc sống trần thế được tìm thấy qua sự phục vụ.





## Làm Thế Nào Chúng Ta Có Thể Làm Cho Việc Phục Sự Trở Nên Thú Vị Hơn?

Có nhiều cách để mang lại niềm vui lớn lao hơn cho việc phục sự của chúng ta. Đây là một vài ý kiến:

- 1. Hiểu mục đích của anh chị em trong việc phục sự.** Có rất nhiều lý do để phục sự. Cuối cùng, những nỗ lực của chúng ta phải phù hợp với các mục đích của Thượng Đế “để mang lại sự bất diệt và cuộc sống vĩnh cửu cho loài người” (Môi Se 1:39). Khi chấp nhận lời mời của Chủ Tịch Russell M. Nelson để giúp đỡ những người khác trên con đường giao ước, chúng ta có thể tìm thấy niềm vui khi tham gia vào việc làm của Thượng Đế.<sup>4</sup> (Để biết thêm về mục đích phục sự, xin xem “Ministering Principles: The Purpose That Will Change Our Ministering,” trong *Liahona* tháng Một năm 2019.)
- 2. Làm cho việc phục sự là về con người chứ không phải là nhiệm vụ.** Chủ Tịch Thomas S. Monson thường nhắc nhở chúng ta rằng: “Đừng bao giờ để cho một vấn đề sẽ được giải quyết trở nên quan trọng hơn một người cần được yêu thương.”<sup>5</sup> Việc phục sự là về việc yêu thương người khác chứ không phải là về những việc cần làm. Khi phát triển tình yêu thương như Đấng Cứu Rỗi đã làm, chúng ta sẽ sẵn sàng hơn để đón nhận niềm vui đến từ việc phục vụ người khác.

- 3. Làm cho việc phục sự trở nên giản dị.** Chủ Tịch M. Russell Ballard, Quyền Chủ Tịch Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, nói với chúng ta rằng: “Những điều lớn lao có thể thành được là nhờ vào những điều nhỏ nhất tầm thường. . . Những hành động nhân từ và phục vụ nhỏ nhất, tầm thường của chúng ta sẽ tích lũy thành một cuộc sống tràn đầy tình yêu mến Cha Thiên Thượng, lòng tận tụy đối với công việc của Chúa Giê Su Kỵ Tô, cùng một cảm giác bình an và vui sướng mỗi lần chúng ta tìm đến giúp đỡ một người khác.”<sup>6</sup>
- 4. Hãy gạt bỏ sự căng thẳng ra khỏi việc phục sự.** Không phải là trách nhiệm của anh chị em để giải quyết sự cứu rỗi của một người nào đó. Đó là giữa cá nhân của người này và Chúa. Trách nhiệm của chúng ta là yêu thương họ và giúp họ trở về với Chúa Giê Su Kỵ Tô là Đấng Cứu Rỗi của họ.

## Đừng Trì Hoãn Niềm Vui Phục Vụ

Đôi khi người ta ngần ngại yêu cầu được giúp đỡ, vì vậy sự phục vụ của chúng ta có thể đúng là điều họ cần. Nhưng việc bắt buộc người khác cũng không phải là giải pháp. Việc xin phép trước khi phục sự là một ý kiến hay.

Anh Cả Dieter F. Uchtdorf thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã kể về một người mẹ độc thân bị bệnh thủy đậu—và rồi con cái của người ấy cũng bị bệnh. Ngôi nhà thường xuyên sạch sẽ bóng láng nay đã trở nên bừa bãi và bẩn thỉu. Chén đĩa và quần áo bẩn chất đống.

Vào khoảnh khắc người ấy cảm thấy hoàn toàn quá sức chịu đựng, thì các chị Hội Phụ Nữ đã gõ cửa nhà người ấy. Họ không nói: “Xin cho chúng tôi biết là chúng tôi có thể giúp đỡ gì không.” Khi nhìn thấy tình hình, họ đã bắt tay hành động.

“Họ dọn dẹp căn nhà bừa bãi, làm cho căn nhà sáng sủa và sạch sẽ, và gọi cho một người bạn mang lại thực phẩm rất cần thiết. Cuối cùng khi đã hoàn thành công việc của mình và nói lời tạm biệt, họ ra về trong nước mắt—những giọt nước mắt biết ơn và yêu thương.”<sup>7</sup>

Cả người cho lẫn người nhận đều cảm thấy được niềm vui nồng ấm.



## Nuôi Dưỡng Niềm Vui trong Cuộc Sống của Anh Chị Em

Chúng ta càng có thể nuôi dưỡng thêm niềm vui, sự bình an và mãn nguyện trong cuộc sống của mình thì chúng ta càng sẽ có thể chia sẻ với những người khác khi chúng ta phục sự. Niềm vui đến qua Đức Thánh Linh (xin xem Ga La Ti 5:22 và Giáo Lý và Giao Ước 11:13). Đó là điều mà chúng ta có thể cầu nguyện (xin xem Giáo Lý và Giao Ước 136:29) và mời vào cuộc sống của mình. Sau đây là một vài ý kiến để nuôi dưỡng niềm vui trong cuộc sống của chính mình:

- 1. Đếm các phước lành của anh chị em.** Khi anh chị em xem xét cuộc sống của mình, hãy viết trong nhật ký của mình những điều mà Thượng Đế đã ban phước cho anh chị em.<sup>8</sup> Hãy chú ý đến những điều tốt đẹp xung quanh anh chị em.<sup>9</sup> Hãy lưu ý đến điều có thể ngăn cản anh chị em không cảm thấy vui sướng và viết xuống những cách giải quyết hoặc hiểu rõ chúng hơn. Trong mùa lễ Phục Sinh này, hãy dành thời gian ra để tìm kiếm mối quan hệ chặt chẽ hơn với Đấng Cứu Rỗi (xin xem Giáo Lý và Giao Ước 101:36).
- 2. Tập thiền định.** Niềm vui có thể tìm thấy anh chị em dễ dàng hơn trong khoảnh khắc yên lặng trầm tư mặc tưởng.<sup>10</sup> Hãy lắng nghe kỹ điều đang mang đến cho anh chị em niềm vui (xin xem 1 Sử Ký 16:15). Thời gian tránh dùng phương tiện truyền thông đôi khi có thể là cần thiết để tập thiền định.<sup>11</sup>
- 3. Tránh so sánh bản thân mình với người khác.** Người ta nói rằng việc so sánh mình với người khác sẽ tước đoạt đi niềm vui của mình. Phao Lô cảnh cáo rằng những người nào “lấy mình đo mình, lấy mình so sánh với mình, thì họ tỏ ra ít trí khôn” (2 Cô Rinh Tô 10:12).
- 4. Tìm kiếm sự mặc khải cá nhân.** Đấng Cứu Rỗi đã dạy: “Nếu các người cầu xin thì các người sẽ nhận được điều mặc khải này đến điều mặc khải khác, sự hiểu biết này đến sự hiểu biết nọ, để các người có thể hiểu được những điều kín nhiệm và những điều bình an—là những điều đem lại sự vui mừng và đem lại cuộc sống vĩnh cửu” (Giáo Lý và Giao Ước 42:61).

## Lời Mời để Hành Động

Làm thế nào anh chị em có thể gia tăng niềm vui mà anh chị em tìm thấy trong cuộc sống của mình qua việc phục sự? ■

Các nguyên tắc trong bài viết này có thể được áp dụng trong những sự giao tiếp hằng ngày của chúng ta nhưng là để nhằm giúp đỡ các anh chị em phục sự trong nỗ lực của họ để ban phước cho các cá nhân và gia đình được chỉ định cho họ.

## GHI CHÚ

1. “Joy,” en.oxforddictionaries.com
2. Russell M. Nelson, “Niềm Vui và Sự Sống Còn của Phần Thuộc Linh,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2016, trang 82).
3. Jean B. Bingham, “Phục Sự giống như Đấng Cứu Rỗi,” *Liahona*, tháng Năm năm 2018, trang 107.
4. Xin xem Russell M. Nelson, “Khi Chúng Ta Tiếp Tục Cùng Nhau Tiến Bước,” *Liahona*, tháng Tư năm 2018, trang 4–7.
5. Thomas S. Monson, “Tìm Ra Niềm Vui trong Cuộc Sống,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2008, trang 86.
6. M. Russell Ballard, “Tìm Được Niềm Vui bằng Sự Phục Vụ với Tình Thương,” *Liahona*, tháng Năm năm 2011, trang 49.
7. Xin xem Dieter F. Uchtdorf, “Vui Sống theo Phúc Âm,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2014, trang 120–123.
8. Xin xem Henry B. Eyring, “Ôi Hãy Ghi Nhớ, Hãy Ghi Nhớ,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2007, trang 67.
9. Xin xem Jean B. Bingham, “Hãy Cho Sự Vui Mừng của Các Người Được Trộn Vẹn,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2017, trang 87.
10. Xin xem Dieter F. Uchtdorf, “Về Những Điều Quan Trọng Hơn Hết,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2010, trang 21.
11. Xin xem Gary E. Stevenson, “Nhật Thực về Phần Thuộc Linh,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2017, trang 46.









Trong Những Lúc Chán Nản,  
Hãy Nhớ tới Câu Chuyện về

# Người Đàn Bà Góa ở Thành Na In

Đặc biệt là khi cảm thấy bị bỏ quên hoặc bị làm ngơ, chúng ta cần phải nhớ rằng: Chúa Giê Su đã đến trợ giúp người đàn bà góa đúng lúc bà đang gặp hoạn nạn và Ngài cũng sẽ đến với chúng ta.

**Bài của Keith J. Wilson**

Phó Giáo Sư khoa Thánh Thư Cổ Xưa, trường Brigham Young University

**D**ôi khi trong những thăng trầm của cuộc sống, chúng ta có thể cảm thấy như Thượng Đế không hoạt động tích cực trong cuộc sống hằng ngày của chúng ta. Các mẫu mực của chúng ta dường như khá tẻ nhạt và nhàm chán. Không có nhiều thay đổi, và đôi khi khó có thể nhận ra một lãnh vực mà Thượng Đế đã trực tiếp can thiệp vào hoàn cảnh của chúng ta. Bất cứ khi nào tôi có những cảm nghĩ về sự vô nghĩa này trong cuộc sống của mình thì tôi thường nghĩ về một người đàn bà trong Kinh Tân Ước mà có thể đã cảm thấy như vậy. Người ta không biết được tên của bà mà chỉ biết tên ngôi làng và tình trạng hôn nhân của bà.

Người đàn bà này là người đàn bà góa ở thành Na In, và chỉ có tác giả phúc âm Lu Ca ghi lại câu chuyện tuyệt vời này của bà ấy. Đối với tôi, bà ấy tiêu biểu cho thực chất của giáo vụ được cá nhân hóa của Đấng Cứu Rỗi và cách Ngài tìm đến những người dân thường đang nản lòng trong xã hội của Ngài. Câu chuyện này giải đáp rõ ràng vấn đề về việc liệu Thượng Đế có biết chúng ta và quan tâm đến chúng ta hay không.

Bản tóm tắt sơ lược về phép lạ từ sách Lu Ca chương 7 mô tả Chúa Giê Su chặn đường một đám người đi đưa đám ma và làm phép lạ cho một thanh niên đã chết được sống lại. Nhưng còn có thêm nhiều điều nữa để hiểu về bối cảnh đó. Cũng như với tất cả các phép lạ, nhưng đặc biệt là với phép lạ này, khung cảnh là thiết yếu để hiểu tình tiết này. Vì đã giảng dạy tại Trung Tâm Brigham Young University Jerusalem, tôi sẽ chia sẻ với anh chị em một số hiểu biết riêng về phép lạ này.

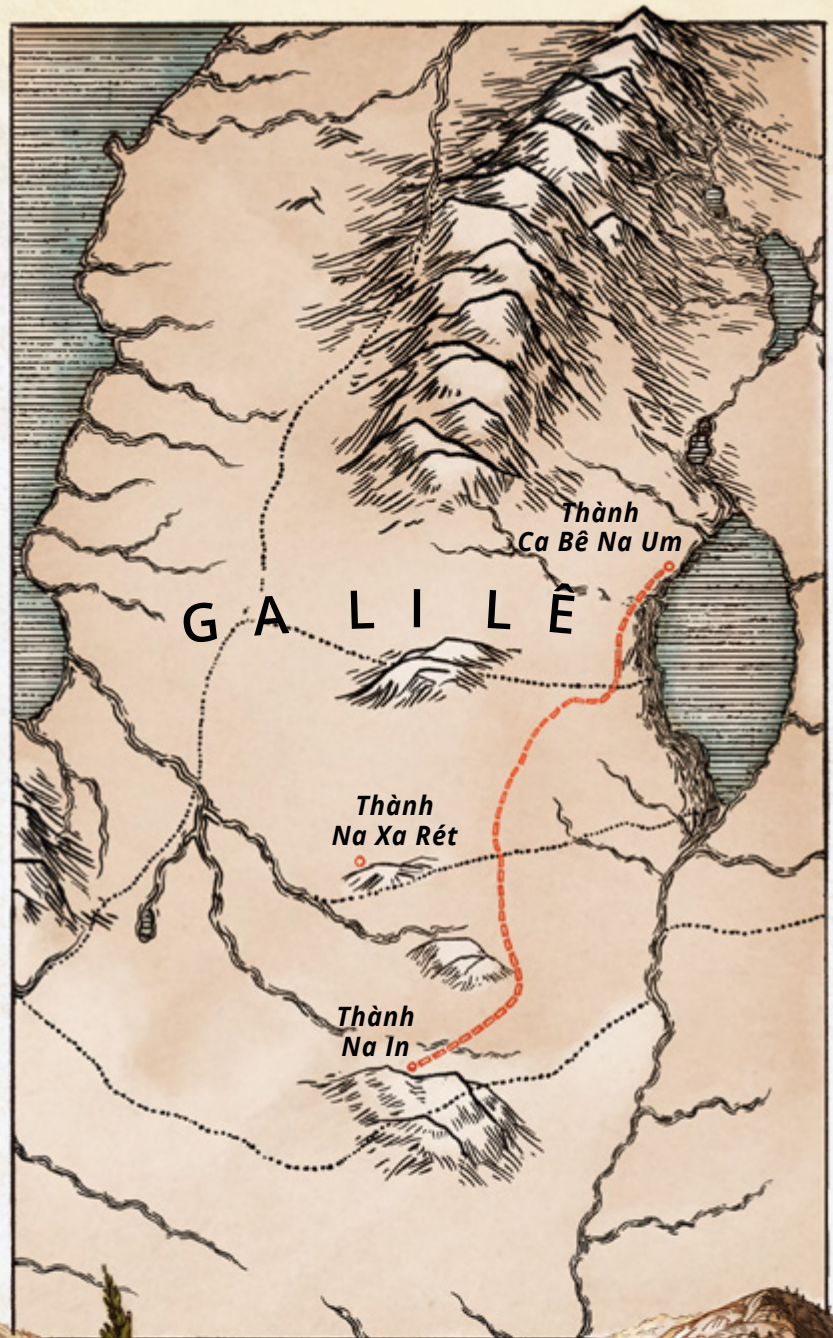


Na In là một làng nông nghiệp nhỏ vào thời của Chúa Giê Su, nép mình trên Núi Moreh, ở phía đông của Thung Lũng Jezreel. Tự thị trấn đó là một nơi hẻo lánh. Chỉ có một con đường độc nhất đi tới đó. Trong thời của Chúa Giê Su, khu đất này thường là nhỏ và tương đối nghèo nàn, và nó vẫn như vậy kể từ lúc đó. Có những khi trong lịch sử, thị trấn này chỉ có 34 ngôi nhà và 189 người dân.<sup>1</sup> Ngày nay, nơi đây có khoảng 1.500 dân cư.

Lu Ca bắt đầu bài tường thuật của mình bằng cách ghi nhận rằng Chúa Giê Su ở tại Ca Bê Na Um vào ngày hôm trước và đã chữa lành người tôi tớ của Thầy Đội (xin xem Lu Ca 7:1-10). Rồi chúng ta biết rằng “bữa sau” (câu 11; sự nhấn mạnh được thêm vào), Đấng Cứu Rỗi đi vào một thành tên là Na In, cùng với một nhóm đông môn đồ. Tình tiết này rất là quan trọng. Ca Bê Na Um nằm trên bờ biển phía bắc Biển Ga Li Lê, 183 mét dưới mực nước biển. Na In nằm khoảng 48 kilômét về phía tây nam Ca Bê Na Um ở 213 mét trên mực nước biển, do đó việc leo lên Na In rất gian khổ, khó khăn. Thường mất ít nhất một hoặc hai ngày để đi từ Ca Bê Na Um đến Na In. Mới đây, một nhóm sinh viên trẻ tuổi của Trung Tâm BYU Jerusalem đã mất 10 tiếng để đi lộ trình này trên các con đường trái nhựa. Điều này có nghĩa là Chúa Giê Su có lẽ đã phải dậy rất sớm hoặc thậm chí có thể đi bộ vào ban đêm để “bữa sau” chặn đường đám người đưa quan tài đi chôn cất.”<sup>2</sup>

Khi Đấng Ky Tô đi đến gần thành phố sau một cuộc hành trình vất vả, một thanh niên có lẽ ở độ tuổi 20<sup>3</sup> được khiêng trên một tấm phen để chôn cất. Lu Ca cho chúng ta biết rằng người thanh niên này là con trai độc nhất của một người đàn bà góa, và một số học giả giải thích văn bản bằng tiếng Hy Lạp để ám chỉ rằng bà ấy không có con cái nào khác.<sup>4</sup> Một nhóm đông dân làng đi cùng bà ấy trong thăm kịch gia đình đáng tiếc nhất này.

Hiển nhiên, việc có một đứa con trai chết thường là một thảm kịch cho bất cứ ai, nhưng hãy xem xét những ý nghĩa của việc này đối với người đàn bà góa ấy. Việc một người đàn bà góa không có người thừa kế ở thời Y Sơ Ra Ên cổ xưa thì có ý nghĩa gì về mặt xã hội, tinh thần và







tài chính? Trong văn hóa thời Cựu Ước, người ta tin rằng khi một người chồng qua đời khi chưa già thì đó là dấu hiệu Thượng Đế đang đoán phạt vì tội lỗi. Do đó, một số người tin rằng Thượng Đế đang trừng phạt người đàn bà góa còn sống này. Trong sách Ru Tơ, khi Na Ô Mi trở thành góa bụa lúc còn trẻ, bà đã than khóc: “Đức Giê Hô Va đã giáng họa cho tôi, và Đấng Toàn Năng khiến tôi bị khốn khổ” (Ru Tơ 1:21, Phiên Bản Chuẩn Quốc Tế).<sup>5</sup>

Không phải chỉ có nỗi đau tinh thần và tình cảm mà người đàn bà góa ở thành Na In này còn đang gặp phải sự tiêu tan tiền bạc—có lẽ còn phải đối phó với cảnh đói khát trước mặt nữa.<sup>6</sup> Khi kết hôn, một người phụ nữ được giao cho việc bảo vệ tài chính của gia đình bên chồng. Nếu người chồng chết, thì đứa con trai thừa kế được giao cho nhiệm vụ chăm sóc người phụ nữ ấy. Giờ đây, đứa con trai thừa kế và độc nhất của người đàn bà góa này đã chết thì bà ấy không còn được bảo vệ về mặt tài chính nữa. Nếu con trai của bà ở độ tuổi 20 thì có lẽ bà là một phụ nữ trung niên, sống trong một thị trấn nông nghiệp nhỏ hẻo lánh, và giờ đây thấy mình nghèo nàn về mặt tinh thần, xã hội và tài chính.

Đúng vào thời gian ngắn ngủi đó khi dân làng khiêng con trai của người đàn bà này đi chôn cất thì Chúa Giê Su đã gặp đoàn người đi đưa đám ma và đã “động lòng thương xót người” (Lu Ca 7:13). Thực ra, đây có thể là lời nói chưa diễn tả đúng mức của Lu Ca. Bằng cách nào đó Chúa Giê Su đã cảm nhận hoàn cảnh hoàn toàn tuyệt vọng của người đàn bà góa này. Có lẽ bà ấy đã nằm suốt đêm trên sàn đất của mình, cầu







xin Cha Thiên Thượng cho bà biết lý do tại sao. Có lẽ bà ấy thậm chí còn hỏi thẳng lý do tại sao Ngài bắt bà phải sống lâu hơn nữa trên thế gian này. Hoặc có lẽ bà ấy đang kinh hãi cảnh cô đơn sắp tới mà bà sẽ trải qua. Chúng ta không biết. Nhưng chúng ta biết rằng Đấng Cứu Rỗi đã chọn rời khỏi Ca Bê Na Um ngay lập tức, có nghĩa là điều đó có thể đòi hỏi Ngài phải đi suốt đêm để có thể chặn đường đoàn người đi đưa đám ma ngay trước khi họ chôn thi hài xuống đất.

Vâng, khi Ngài nhìn thấy khuôn mặt đầm nước mắt của bà ấy khi bước đi sau đoàn người đi đưa đám ma, Chúa Giê Su đã cảm thấy lòng trắc ẩn lớn lao đối với người đàn bà này—nhưng dường như lòng trắc ẩn của Ngài xuất phát từ những cảm nghĩ Ngài đã có từ lâu trước khi Ngài “tình cờ” chặn đường đoàn người đi đưa đám ma. Hiển nhiên, Ngài đã hoạch định để có mặt ở đó trong giây phút hoạn nạn của bà ấy.

Rồi Chúa Giê Su phán bảo người đàn bà góa “đừng khóc” (câu 13). Ngài không sợ sự ô uế của nghi thức chôn cất, nên Ngài “rờ quan tài,” và đoàn người đi đưa đám ma “dừng lại.” Rồi Ngài truyền lệnh: “Hỡi người trẻ kia, ta biểu ngươi chờ dậy.

“Người chết vùng ngồi dậy và khởi sự nói. Đức Chúa Giê Su giao người lại cho mẹ” (các câu 14–15). Tất nhiên,

đám đông dân làng và những người đi theo Chúa Giê Su kinh ngạc khi nỗi đau buồn họ đang chia sẻ đã trở thành niềm vui hoàn toàn. Họ đều “ngợi khen Đức Chúa Trời rằng: Có đấng tiên tri lớn đã dấy lên giữa chúng tôi” (câu 16). Nhưng phép lạ này cũng là nhằm giải cứu một người đang tuyệt vọng. Chúa Giê Su biết rằng người đàn bà này bị đối xử bất công—một người bị khinh thường trong văn hóa của họ. Hoàn cảnh của bà ấy đã làm cho Ngài chú ý ngay lập tức mặc dù Ngài đã phải đi rất xa để đến đó đúng lúc. Ngài biết hoàn cảnh tuyệt vọng của bà và Ngài đã đến thật nhanh. Chủ Tịch Thomas S. Monson (1927–2018) đã nói về lẽ thật không thể phủ nhận rằng: “Một ngày nào đó, khi nhìn lại những điều dường như là trùng hợp trong cuộc sống của mình thì chúng ta sẽ nhận biết rằng có lẽ xét cho cùng những điều đó không phải ngẫu nhiên như vậy.”

Giờ đây, với tình tiết nâng cao tinh thần này, đối với chúng ta, đây phải là tuyệt vời hơn một câu chuyện thú vị trong Kinh Thánh. Nó xác minh một cách chắc chắn rằng Chúa Giê Su đã biết về người đàn bà góa nghèo khổ, bị bỏ quên và cơ cực này. Đặc biệt là khi cảm thấy bị bỏ quên hoặc bị làm ngơ hay bị khinh thường, chúng ta cần phải nhớ rằng: Chúa Giê Su đã đến với người đàn bà góa trong



lúc bà gặp hoạn nạn và Ngài cũng sẽ đến với chúng ta. Ngoài ra, một bài học thứ hai mà chúng ta có thể học được từ tấm gương của Đấng Cứu Rỗi là tầm quan trọng của việc tìm đến ban phước cho những người xung quanh mình. Thỉnh thoảng nhiều người mà anh chị em quen biết sẽ bị nản lòng. Nếu anh chị em có thể kể cho họ nghe câu chuyện về “chị phụ nữ ở Na In” và cách Chúa biết chính xác sự nản lòng và khủng hoảng cá nhân lớn lao của bà ấy, thì điều đó có thể thay đổi hoàn toàn. Hãy nhớ tới lời nhận xét đầy cảm động của Chủ Tịch Spencer W. Kimball (1895–1985): “Quả thật Thượng Đế có để ý đến chúng ta, và Ngài trông nom chúng ta. Nhưng Ngài thường đáp ứng những nhu cầu của chúng ta qua một người khác.”<sup>8</sup>

Trong tất cả các phép lạ của Chúa Giê Su trong thời Ngài còn sống trên thế gian, đối với

tôi, rất ít người đã dịu dàng và có lòng trắc ẩn như việc Ngài phục sự người đàn bà góa ở thành Na In. Điều này nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta là quan trọng đối với Ngài và Ngài sẽ không bao giờ quên chúng ta. Chúng ta không thể quên điều đó. ■

#### GHI CHÚ

1. Xin xem E. Mills, *Census of Palestine 1931: Population of Villages, Towns, and Administrative Areas* (năm 1932), trang 75.
2. Xin xem S. Kent Brown, *The Testimony of Luke* (năm 2015), trang 364.
3. Xin xem Brown, *The Testimony of Luke*, trang 365.
4. Xin xem Brown, *The Testimony of Luke*, trang 365.
5. Trong Ê Sai 54:4, Chúa phán với người đàn bà góa ở Y Sơ Ra Ên rằng bà sẽ “không còn nhớ lại sự nhọc nhằn trong khi mình đang góa bụa”.
6. Xin xem Brown, *The Testimony of Luke*, trang 365.
7. Thomas S. Monson, trong Joseph B. Wirthlin, “Lessons Learned in the Journey of Life,” *Liahona*, tháng Năm năm 2001, trang 38.
8. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (năm 2006), trang 82.

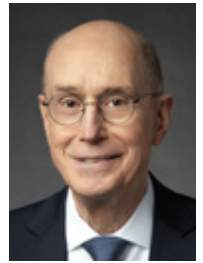


Để xem video Kinh Thánh “Widow of Nain,” xin vào trang mạng [lds.org/go/041917](https://lds.org/go/041917).









Bài của Chủ Tịch  
Henry B. Eyring  
Đệ Nhị Cố Vấn  
trong Đệ Nhất  
Chủ Tịch Đoàn

# TIN CẬY NƠI Sự Giải Thoát của Đấng Cứu Rỗi

Sự Chuộc Tội và Sự Phục Sinh của Đấng Cứu Rỗi cho Ngài quyền năng để củng cố chúng ta trong những thử thách của chúng ta hoặc giải thoát chúng ta khỏi những thử thách đó.

Đối với những người trong chúng ta đã mất những người thân yêu thì con đường phía trước có thể là buồn bã và cô đơn—thậm chí còn nhiều hơn nữa cho những người không có sự hiểu biết và chứng ngôn về Sự Chuộc Tội và Sự Phục Sinh của Đấng Cứu Rỗi Giê Su Ky Tô. Anh chị em còn nhớ hai môn đồ lòng đầy ngờ vực của Ngài trên đường đi đến Em Ma Út. Chúa phục sinh đã đến gần họ và hỏi tại sao họ buồn. Lu Ca cho chúng ta câu trả lời:

“Họ trả lời rằng: Ấy là việc đã xảy ra cho Giê Su Na Xa Rét, một đấng tiên tri, có quyền phép trong việc làm và trong lời nói, trước mặt Đức Chúa Trời và cả chúng dân:

“Làm sao mà các thầy tế lễ cả cùng các quan đề hình ta đã nộp Ngài để xử tử, và đã đóng đinh trên cây thập tự.

“Chúng tôi trông mong Ngài sẽ cứu lấy dân Y Sơ Ra Ên” (Lu Ca 24:19–21).

Chúng ta nhận được sự an ủi từ sự hiểu biết và chứng ngôn của mình rằng chính Ngài là Đấng đã cứu chuộc Y Sơ Ra Ên. Chính Ngài là Đấng “[đã cắt đứt] những dây trói buộc của sự chết” (Mô Si A 15:23). Chính Ngài là Đấng trở thành “trái đầu mùa của những kẻ ngủ” (1 Cô Rinh Tô 15:20). Chính Ngài là Đấng đã làm cho các giao ước đền thờ có thể ràng buộc chúng ta vĩnh viễn với những người mà chúng ta “đã yêu thương từ lâu lắm và đã mất đi một thời gian rồi!”<sup>1</sup>

Vào mùa lễ Phục Sinh này, tôi muốn chia sẻ một phần sứ điệp devotional mà tôi đã đưa ra cách đây một vài năm về quyền năng giải thoát của Đấng Cứu Rỗi. Sứ điệp này củng cố tôi khi tôi chuẩn bị đưa ra. Tôi cầu nguyện rằng nó sẽ củng cố anh chị em khi anh chị em đọc nó.



### **Đấng Cứu Rỗi Biết Nỗi Buồn Của Chúng Ta**

Cuộc sống kết thúc sớm đối với một số người và cuối cùng cho tất cả chúng ta. Mỗi người chúng ta sẽ được thử thách bằng cách trực diện với cái chết của một người mà chúng ta yêu thương.

Một ngày nọ, tôi gặp một người đàn ông mà tôi chưa gặp lại kể từ khi vợ người ấy qua đời. Đó là một cơ hội gặp gỡ trong một khung cảnh tiệc tùng lễ lạc thú vị. Anh ấy mỉm cười với tôi khi đến gần tôi. Vì nhớ lại cái chết của vợ anh ấy nên tôi đã rất cẩn thận đưa ra lời chào hỏi thông thường: “Anh khỏe không?”

Nụ cười biến mất, mắt ngấn lệ và anh nói nhỏ, với vẻ rất nghiêm nghị: “Tôi khỏe. Nhưng rất khó.”

Thật là rất khó, như hầu hết các anh chị em đã biết và một lúc nào đó, tất cả chúng ta đều sẽ biết. Phần khó nhất của thử thách đó là biết phải làm gì với nỗi buồn, nỗi cô đơn và sự mất mát mà chúng ta có thể cảm thấy như thể là một phần của chúng ta đã mất đi. Nỗi đau buồn có thể dai dẳng như một cơn đau da diết. Và đối với một số người, có thể có cảm giác tức giận hoặc bất công.

Sự Chuộc Tội và Sự Phục Sinh của Đấng Cứu Rỗi cho Ngài quyền năng để giải thoát chúng ta trong một thử thách như vậy. Qua kinh nghiệm của Ngài, Ngài đã tiến đến việc biết được tất cả những nỗi đau buồn của chúng ta. Ngài có lẽ đã biết được những nỗi đau buồn đó nhờ sự soi dẫn của Thánh Linh, nhưng thay vì thế, Ngài đã chọn để biết bằng cách tự Ngài





trải qua những nỗi đau buồn đó. Đây là lời tường thuật:

“Và này, Ngài sẽ do Ma Ri sinh ra tại Giê Ru Sa Lem, là xứ của tổ tiên chúng ta, người là một nữ đồng trinh, và là một bình chứa quý giá được chọn; người sẽ được che phủ và thụ thai bởi quyền năng của Đức Thánh Linh, và sinh ra một người con trai, phải, đó là Vị Nam Tử của Thượng Đế.

“Và Ngài sẽ đi ra ngoài đời để chịu đựng mọi sự đau đớn, thống khổ, cùng mọi cám dỗ; và Ngài phải chịu như vậy là để cho lời báo trước được ứng nghiệm, lời đó là: Ngài sẽ mang lấy những đau đớn và bệnh tật của dân Ngài.

“Và Ngài sẽ nhận lấy cái chết để Ngài có thể mở những dây trói buộc của sự chết đang trói buộc dân Ngài; và Ngài sẽ nhận lấy những sự yếu đuối của họ để cho lòng Ngài tràn đầy sự thương xót, theo thể cách xác thịt, để Ngài có thể theo thể cách xác thịt mà biết được cách giúp đỡ dân Ngài theo những sự yếu đuối của họ” (An Ma 7:10–12).

Những người tốt xung quanh anh chị em sẽ cố gắng hiểu nỗi đau buồn của anh chị em khi mất một người thân yêu. Bản thân họ cũng có thể cảm thấy đau buồn. Đấng Cứu Rỗi không những hiểu và cảm thấy đau buồn mà còn cảm thấy nỗi đau buồn riêng của anh chị em mà chỉ có anh chị em mới cảm thấy được thôi. Và Ngài hoàn toàn biết anh chị em. Ngài biết tấm lòng của anh chị em.

### Mời Đức Thánh Linh Đến

Đấng Cứu Rỗi có thể biết điều gì trong số nhiều điều mà anh chị em có thể làm một cách hữu hiệu nhất cho mình khi anh chị em mời Đức Thánh Linh đến an ủi và ban phước cho anh chị em. Ngài sẽ biết nơi nào là tốt nhất để anh chị em bắt đầu. Đôi khi đó sẽ là cầu nguyện. Đôi khi đó sẽ là đi an ủi một người khác. Tôi biết một góa phụ với một căn bệnh suy nhược đã được soi dẫn để đi thăm một góa phụ khác. Tôi không có mặt ở đó nhưng tôi biết chắc rằng Chúa đã soi dẫn cho một môn đồ trung tín để tìm đến một môn đồ khác và do đó đã có thể giúp đỡ cả hai môn đồ đó.

Có nhiều cách mà Đấng Cứu Rỗi có thể giúp đỡ những người đau buồn, cụ thể theo nhu

*Đấng Cứu Rỗi có thể đã biết được  
những nỗi đau buồn của chúng ta nhờ  
sự soi dẫn của Thánh Linh, nhưng  
thay vì thế Ngài đã chọn để biết  
bằng cách tự Ngài trải qua những  
nỗi đau buồn đó.*

cầu riêng của họ. Nhưng anh chị em có thể chắc chắn rằng Ngài có thể và sẽ làm điều đó theo cách tốt nhất cho những người đang đau buồn và cho những người xung quanh họ. Một điều bất biến khi Thượng Đế giải thoát con người khỏi nỗi đau buồn là họ cảm thấy sự khiêm nhường như trẻ nhỏ trước mặt Ngài. Một ví dụ tuyệt vời về sức mạnh của sự khiêm nhường và trung tín đến từ cuộc đời của Gióp (xin xem Gióp 1:20–22). Một điều bất biến khác mà Gióp cũng đã có là đức tin bền bỉ nơi quyền năng của Sự Phục Sinh của Đấng Cứu Rỗi (xin xem Gióp 19:26).

Chúng ta đều sẽ được phục sinh, kể cả những người thân yêu đã qua đời của anh chị em. Cuộc đoàn tụ chúng ta sẽ có với họ sẽ không siêu trần mà với thể xác sẽ không bao giờ chết cũng như bị lão hóa hoặc trở nên yếu đuối.

Khi Đấng Cứu Rỗi hiện đến cùng Các Sứ Đồ của Ngài sau khi phục sinh, Ngài không những trấn an họ trong nỗi đau buồn của họ mà còn trấn an tất cả chúng ta là những người có thể đau buồn. Ngài đã trấn an họ và chúng ta theo cách này:

“Bình an cho các ngươi. . . .

“Hãy xem tay chân ta: thật chính ta. Hãy rời đến ta, và hãy xem; thần thì không có thịt xương, mà các ngươi thấy ta có” (Lu Ca 24:36, 39).

Chúa có thể soi dẫn chúng ta để tiếp cận với quyền năng giải thoát khỏi nỗi đau buồn của chúng ta theo cách thức phù hợp nhất đối với chúng ta. Chúng ta có thể chọn để phục vụ người khác thay cho Chúa. Chúng ta có thể làm chứng về Đấng Cứu Rỗi, về phúc âm của Ngài, về sự phục hồi của Giáo Hội Ngài, và về Sự Phục Sinh của Ngài. Chúng ta có thể tuân giữ các giáo lệnh của Ngài.

Tất cả những sự lựa chọn đó đều mời Đức Thánh Linh đến. Chính Đức Thánh Linh là Đấng có thể an ủi chúng ta theo cách phù hợp với nhu cầu của chúng ta. Và bởi nguồn soi dẫn của Thánh Linh nên chúng ta có thể có một chứng ngôn về Sự Phục Sinh và một tầm nhìn rõ ràng về cuộc đoàn tụ vinh quang ở phía trước. Tôi cảm nhận được sự an ủi đó khi nhìn xuống bia mộ của một người mà tôi biết—một người mà tôi biết rằng tôi có thể ôm trong vòng tay mình vào một thời gian nào đó trong tương lai. Khi biết được điều đó, tôi không những được giải thoát khỏi nỗi đau buồn mà lòng còn chan hòa sự mong đợi đầy vui mừng.

Nếu đứa bé đó sống đến khi trưởng thành, thì nó sẽ cần sự giải thoát khỏi một các thử thách khác. Nó sẽ được thử thách để luôn trung thành



với Thượng Đế qua những thử thách về thể xác và phần thuộc linh mà đều đến với mọi người. Mặc dù thể xác là một sáng tạo tuyệt vời, nhưng việc giữ cho nó hoạt động là một điều khó khăn mà thử thách tất cả chúng ta. Mọi người đều phải vật lộn với bệnh tật và ảnh hưởng của tuổi tác.

### “Người Hãy Khiêm Nhường”

Đã có sẵn quyền năng giải thoát khỏi những thử thách của chúng ta rồi. Quyền năng này hoạt động theo cách tương tự như sự giải thoát khỏi thử thách khi trực diện với cái chết của một người thân. Cũng giống như sự giải thoát đó không phải lúc nào cũng có thể cứu mạng sống của một người thân, sự giải thoát khỏi những thử thách khác có thể không phải là loại bỏ chúng. Chúa có thể không ban cho sự trợ giúp cho đến khi chúng ta phát triển đức tin để lựa chọn điều sẽ mang đến quyền năng của Sự Chuộc Tội để tác động trong cuộc sống của chúng ta. Ngài không đòi hỏi điều đó không phải là vì Ngài không quan

*Anh chị em có thể chắc  
chắn rằng Đấng Cứu  
Rỗi có thể và sẽ làm điều  
đó theo cách tốt nhất cho  
những người đang đau  
buồn và cho những người  
xung quanh họ.*

tâm đến chúng ta mà vì Ngài yêu thương chúng ta.

Một lời hướng dẫn để tiếp nhận quyền năng giải thoát của Chúa khỏi sự tương phản trong cuộc sống đã được Thomas B. Marsh, là Chủ Tịch Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ lúc bấy giờ, đưa ra. Ông đang gặp những thử thách khó khăn và Chúa biết ông còn sẽ phải trải qua thêm nữa. Đây là lời khuyên dạy cho ông mà tôi nhận lấy cho mình và đưa ra cho anh chị em: “Người hãy khiêm nhường; rồi Chúa Thượng Đế của người sẽ nắm tay dẫn dắt người, và sẽ đáp lại





những lời cầu nguyện của người” (Giáo Lý và Giao Ước 112:10).

Chúa luôn luôn muốn dẫn dắt chúng ta đến sự giải thoát qua việc chúng ta trở nên ngay chính hơn. Điều đó đòi hỏi sự hối cải. Và điều đó cần có sự khiêm nhường. Vậy, cách để giải thoát luôn luôn đòi hỏi sự khiêm nhường để Chúa có thể dắt tay chúng ta đến nơi Ngài muốn mang chúng ta tới qua những khó khăn của chúng ta và tiến tới sự thánh hóa.

Những thử thách có thể gây ra oán giận hoặc nản lòng. Sự khiêm nhường mà anh chị em và tôi cần có để cho Chúa dắt tay xuất phát từ đức tin. Nó xuất phát từ đức tin rằng Thượng Đế thực sự hằng sống, rằng Ngài yêu thương chúng ta, và rằng điều Ngài muốn—là điều có thể khó làm—sẽ luôn luôn tốt nhất cho chúng ta.

Đấng Cứu Rỗi đã chỉ cho chúng ta thấy sự khiêm nhường đó. Anh chị em đã đọc về cách Ngài cầu nguyện trong Vườn Ghết Sê Ma Nê trong khi Ngài đang chịu đựng thử thách thay cho chúng ta vượt quá khả năng của chúng ta để thấu hiểu hay chịu đựng, hoặc thậm chí cho tôi để diễn tả. Các anh chị em còn nhớ lời cầu nguyện của Ngài: “Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin cất chén này khỏi tôi! Dầu vậy, xin ý Cha được nên, chớ không theo ý tôi!” (Lu Ca 22:42).

Ngài biết và tin cậy Cha Thiên Thượng của Ngài, Đức Ê Lô Him vĩ đại. Ngài biết rằng Cha Ngài là một Đấng toàn năng và vô cùng nhân từ. Vị Nam Tử Yêu Dấu đã cầu xin bằng những lời khiêm nhường—giống như những lời của một trẻ nhỏ—quyền năng giải thoát để giúp đỡ Ngài.

### Có Can Đảm và Sự An Ủi

Đức Chúa Cha đã không giải thoát cho Vị Nam Tử bằng cách loại bỏ thử thách. Vì chúng ta, Đức Chúa Cha đã không làm điều đó, nhưng đã cho phép Đấng Cứu Rỗi hoàn thành sứ mệnh mà Ngài đã đến để thực hiện. Tuy nhiên, chúng ta có thể vĩnh viễn có can đảm và sự an ủi từ việc biết về sự giúp đỡ mà Đức Chúa Cha đã mang đến:

“Có một thiên sứ từ trên trời hiện xuống cùng Ngài, mà thêm sức cho Ngài.

“Trong cơn rất đau thương, Ngài cầu nguyện càng thiết, mồ hôi trở nên như giọt máu lớn rơi xuống đất.

“Cầu nguyện xong, Ngài đứng dậy trở lại cùng các môn đồ, thấy đương ngủ mê vì buồn rầu,

“Ngài phán rằng: Sao các người ngủ? Hãy đứng dậy cầu nguyện, để cho khỏi sa vào sự cám dỗ” (Lu Ca 22:43–46).

Đấng Cứu Rỗi cầu nguyện để có sự giải thoát. Điều Ngài được ban cho không phải là một sự thoát khỏi thử thách mà là sự an ủi đủ để vượt qua thử thách một cách vinh quang.

Lệnh truyền của Ngài cho các môn đồ của Ngài cũng chính là những người đã bị thử thách, là một lời hướng dẫn cho chúng ta. Chúng ta có thể quyết tâm tuân theo lời hướng dẫn đó. Chúng ta có thể quyết tâm

*Chúa Giê Su Ky Tô đã trả giá cứu chuộc cho  
tất cả mọi tội lỗi của chúng ta và cho tất cả  
con cái của Cha Thiên Thượng để chúng ta có  
thể được giải thoát khỏi cái chết và tội lỗi.*

đứng lên và cầu nguyện với đức tin lớn lao và sự khiêm nhường. Và chúng ta có thể làm theo lệnh truyền đã được thêm vào trong sách Mác: “Hãy chờ dậy, đi hè” (Mác 14:42).

Từ lệnh truyền này, anh chị em có được lời khuyên để vượt qua những thử thách về thể xác và thuộc linh của cuộc sống. Anh chị em sẽ cần sự giúp đỡ của Thượng Đế sau khi anh chị em đã làm hết sức mình. Vậy, hãy đứng lên và đi, nhưng nhận được sự giúp đỡ của Ngài càng sớm càng tốt, chớ không phải chờ đợi đến khi gặp khủng hoảng rồi mới cầu xin sự giải thoát.

Tôi long trọng làm chứng rằng Thượng Đế Đức Chúa Cha hằng sống và yêu thương chúng ta. Tôi biết điều đó. Kế hoạch hạnh phúc của Ngài là hoàn hảo, và đó là một kế hoạch hạnh phúc. Chúa Giê Su Ky Tô đã phục sinh và chúng ta cũng sẽ được như vậy. Ngài chịu thống khổ để Ngài có thể giúp đỡ chúng ta trong mọi thử thách của chúng ta. Ngài đã trả giá cứu chuộc cho tất cả mọi tội lỗi của chúng ta và cho tất cả con cái của Cha Thiên Thượng để chúng ta có thể được giải thoát khỏi cái chết và tội lỗi.

Tôi biết rằng trong Giáo Hội của Chúa Giê Su Ky Tô, Đức Thánh Linh có thể đến để an ủi và thanh tẩy chúng ta khi chúng ta noi theo Đức Thầy. Cầu xin cho anh chị em nhận được sự an ủi và giúp đỡ của Ngài trong những lúc hoạn nạn của anh chị em qua tất cả những thử thách và gian nan trong cuộc sống của anh chị em. ■

*Trích từ bài nói chuyện tại một buổi họp đặc biệt devotionial, “Quyền Năng Giải Thoát,” được đưa ra tại trường Brigham Young University vào ngày 15 Tháng Một năm 2008.*

### GHI CHÚ

1. “Lead, Kindly Light,” Hymns, số 97.





CHI TIẾT TỪ BỨC TRANH GETHSEMANE (MÙA GHẾT Sẻ MÈ MÈ, DO J. KIRK RICHARDS HOA CÁC CẢNH Ở LIU TỪ GETTY IMAGES



# Trong Khu Vườn Thiêng

Trầm tư ♩ = 60-68

Nhạc và lời của Tammy Simister Robinson

1. Nơi đây trong vườn thiêng vắng vẻ, Chúa ban ân cứu chuộc nhân loại.  
2. Hằn trên thân Ngài những đờn đau, Biểu tượng của ý nguyện cao đẹp.  
3. Ngụm nước thánh mà tôi uống đây, Cúi đầu tôi xúc động rơi lệ,

Quý gói trong Ghét Sê Ma Nê, Đáng Cứu Rồi cầu xin cho tôi.  
Mặc đờn đau Ngài luôn sẵn lòng, Đáng Cứu Rồi hy sinh cho tôi.  
Thân nát tan Ngài ban tôi dùng. Tôi làm chứng về danh Giê Su.

Đáng Cứu Rồi cầu xin cho tôi. Hãy đón tâm lòng khổ đau tôi;  
Đáng Cứu Rồi hy sinh cho tôi. Hãy đón tâm lòng khổ đau tôi;  
Tôi làm chứng về tôn danh Ngài. Hãy đón tâm lòng khổ đau tôi;

Để ý tôi hợp nhất cùng Ngài. Quý chân trong Ghét Sê Ma Nê,  
Để ý tôi hợp nhất cùng Ngài. Mặc đờn đau Ngài luôn sẵn lòng,  
Để ý tôi hợp nhất cùng Ngài. Cầu mong cho Ngài hết khổ đau:

Đáng Cứu Rồi cầu xin cho tôi. Đáng Cứu Rồi cầu xin cho tôi.  
Đáng Cứu Rồi hy sinh cho tôi. Đáng Cứu Rồi hy sinh cho tôi.  
Tôi nguyện sống vì Ngài mãi mãi. Tôi nguyện sống vì Ngài mãi mãi.

© 2003 Tammy Simister Robinson. All rights reserved.

Bài hát này có thể được sao lại để dùng tại nhà thờ hay tại gia mà không vì mục đích thương mại.

Thông báo này cần phải được kèm theo với mỗi quyền tap chí.

Tháng Tư năm 2019





Bài của **Brian K. Ashton**

Đệ Nhị Cố Vấn trong Chủ Tịch Đoàn  
Trung Ương Trường Chủ Nhật

# Ba Bài Học về Tình Yêu Thương, Niềm Vui và Sự Bình An

Việc làm theo ba đề nghị này có thể tạo ra một sự khác biệt lớn trong cuộc sống của anh chị em và giúp anh chị em cảm nhận được trái của Thánh Linh.

**K**hi còn là sinh viên đại học, tôi đã suy nghĩ rất nhiều về tương lai của mình. Một khi tôi đã tới tương lai—có nghĩa là đời sống sau đại học—tôi đã học được ba bài học rất quan trọng mà đã tạo ra một sự khác biệt lớn trong cuộc sống của tôi. Tôi muốn chia sẻ các bài học này với anh chị em với hy vọng rằng anh chị em không mất nhiều thời gian như tôi khi học các bài học này. Các bài học này có thể giúp anh chị em tìm thấy niềm vui lớn hơn trong cuộc sống—và cuối cùng đạt được sự tôn cao với Cha Thiên Thượng của anh chị em.

## **1. Tìm Kiếm Hạnh Phúc, Sự Bình An và Đức Thánh Linh**

Tôi gặp vợ tôi, Melinda, trong năm thứ hai đại học, khoảng sáu tháng sau khi tôi đi truyền giáo trở về. Tôi biết ngay rằng tôi muốn kết hôn với Melinda. Tuy





---

*Khi làm những  
việc nhỏ và tin  
tưởng nơi sự hy  
sinh của Chúa  
Giê Su Ky Tô, thì  
anh chị em có thể  
tìm thấy tình yêu  
thương, niềm vui  
và sự bình an  
bất kể hoàn cảnh  
của anh chị em  
ra sao đi nữa.*

nhiên, Melinda không có cùng suy nghĩ như tôi. Mãi cho đến năm năm sau, cuối cùng, cô ấy mới nhận được câu trả lời từ Thánh Linh rằng “mọi việc sẽ đều ổn thỏa” nếu cô ấy kết hôn với tôi.

Trong năm năm đó, tôi đã có một trong những thử thách khó khăn nhất trong cuộc đời mình. Tôi biết tôi phải kết hôn với ai, và Thánh Linh thúc giục tôi, nhưng dường như tôi không thể đạt được mục tiêu đó.

Chẳng bao lâu sau khi tôi tốt nghiệp, Melinda đã quyết định đi truyền giáo—một phần, tôi tin chắc là để tránh xa tôi. Có những lúc trong khi cô ấy đang phục vụ truyền giáo, tôi đã khổ sở vì tôi tập trung vào điều tôi không có. Tuy nhiên, tôi đã học thánh thư và cầu nguyện hằng ngày, phục vụ trong Giáo Hội và cố gắng làm những điều mang Đức Thánh Linh vào cuộc sống tôi.

Một sáng sớm Chủ Nhật trời rất lạnh ở Minneapolis, Minnesota, Hoa Kỳ, trong khi đang lái xe đến một buổi họp của Giáo Hội thì tôi nghĩ: “Tôi nên thực sự khốn khổ ngay bây giờ. Dường như không có điều gì đang diễn ra theo cách tôi muốn. Nhưng tôi không khốn khổ. Tôi cảm thấy vui sướng một cách không thể tin được!”

Nào, làm thế nào tôi có thể được vui sướng nếu tôi đang trải qua điều mà đối với tôi là một thử thách khó khăn?

Câu trả lời được tìm thấy trong Ga La Ti 5:22–23: “Trái của Thánh Linh, ấy là lòng yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ, hiền lành, trung tín, mềm mại, tiết độ.”

Vì tôi đang làm những điều đã mang Thánh Linh vào cuộc sống của mình nên tôi cảm nhận được tình yêu thương của Thượng Đế. Tôi cảm thấy vui vẻ và bình an. Tôi có thể đau khổ lâu mà vẫn vui sướng.

Việc có được tình yêu thương, niềm vui và sự bình an trong cuộc sống của chúng ta, trong

gia đình và trong hôn nhân của chúng ta không phải đến từ việc có một ngôi nhà rộng lớn, xe đẹp, quần áo thời trang nhất, thành công trong sự nghiệp hoặc bất cứ thứ gì khác mà thiên hạ nói là sẽ mang lại hạnh phúc. Thực tế là vì những cảm nghĩ yêu thương, vui vẻ và bình an đến từ Thánh Linh, cảm nghĩ như vậy không hề kết nối với hoàn cảnh vật chất của chúng ta.

Xin hiểu rằng tôi không nói là chúng ta sẽ luôn luôn được hạnh phúc hoặc hoàn cảnh vật chất của chúng ta không bao giờ ảnh hưởng đến hạnh phúc của chúng

ta. Thực tế là nếu không ném mùi cay đắng thì chúng ta không thể biết được sự ngọt ngào (xin xem Giáo Lý và Giao Ước 29:39; xin xem thêm Môi Se 6:55).

Đôi khi chúng ta cần phải gặp khó khăn. Hơn nữa, một số tình trạng thể chất và tình cảm có thể gây ra nhiều đau khổ cho chúng ta và làm cho chúng ta khó cảm nhận được Thánh Linh. Nhưng nếu chúng ta cố gắng để có Thánh Linh trong cuộc sống của mình và tin cậy Thượng Đế, thì nói chung, chúng ta có thể được vui sướng.

Tôi làm chứng từ kinh nghiệm cá nhân rằng điều này là đúng sự thật. Vì kinh nghiệm của mình trong khi Melinda đang đi truyền giáo nên tôi đã thấy rằng nếu tôi làm những điều mang Thánh Linh vào cuộc sống của mình kể cả việc chọn tin và chấp nhận rằng những điều đó sẽ diễn ra như Thượng Đế dự định, thì tôi thường cảm thấy vui sướng (xin xem Gia Cóp 3:2).<sup>1</sup>

## **2. ĐỪNG TIN VÀO NHỮNG CẢM NGHĨ GIẢ TẠO**

Sa Tan đưa ra những lựa chọn thay thế giả tạo cho tất cả những gì Thượng Đế làm, trong mưu toan gây hoang mang và lừa gạt chúng ta. Bất kể những mưu toan của Sa Tan để thuyết phục chúng ta bằng cách khác, Đấng Cứu Rỗi dạy chúng ta rằng “cây xấu cũng không thể sinh trái tốt được” (3 Nê Phi 14:18). Vì Sa Tan là một cái cây xấu nên nó không làm cho chúng ta cảm thấy được “lòng yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ, hiền lành, trung tín, nhu mì, và tiết độ” (Ga La Ti 5:22–23). Thay vì thế, Sa Tan muốn làm cho chúng ta khốn khổ (xin xem 2 Nê Phi 2:27).

Vậy Sa Tan làm gì? Nó cố gắng lừa gạt chúng ta.

Một người bạn của tôi, một trong những người được chọn lựa, đã bị



*Sa Tan đưa ra  
những lựa chọn  
thay thế giả tạo  
cho tất cả những  
gì Thượng Đế  
làm, trong mưu  
toan gây hoang  
mang và lừa gạt  
chúng ta. Đáng  
Cứu Rỗi dạy  
chúng ta rằng  
“cây xấu cũng  
không thể sinh  
trái tốt được”*

(3 Nê Phi 14:18).

lừa gạt. Bạn tôi đã phục vụ truyền giáo và là một người truyền giáo xuất sắc. Khi đi truyền giáo trở về nhà, chị ấy đã định làm tất cả những việc nhỏ mà đã mang Thánh Linh vào cuộc sống của chị và đã củng cố chị trong khi đi truyền giáo. Và trong một thời gian, chị đã làm vậy.

Tuy nhiên, chị thấy bạn bè, nhiều người trong số họ là những người truyền giáo được giải nhiệm trở về nhà, đến nhà thờ mỗi Chủ Nhật nhưng ở bên ngoài nhà thờ thì họ sống giống như thế gian sống. Dường như họ được vui sướng. Họ làm những điều “thú vị”. Và lối sống của họ dường như không đòi hỏi nhiều công sức như chị.

Dần dần chị ngừng làm những việc nhỏ mà đã mang sức mạnh thuộc linh của chị vào công việc truyền giáo của chị. Chị vẫn có một chứng ngôn, nhưng chị nói với tôi rằng chị đã nghĩ: “Nếu tôi chỉ tham dự các buổi họp Giáo Hội, thì mọi việc sẽ ổn đối với tôi—tôi đã đi đúng đường.” Tuy nhiên, chị ấy nói: “Tôi đã không tích cực về phần thuộc linh.”<sup>2</sup> Khi chị ấy sống giống như thế gian đang sống, thì một lựa chọn xấu đã dẫn đến một lựa chọn xấu khác, và chẳng mấy chốc chị ấy có thai.

Cuối cùng, những lựa chọn không ngay chính của chị cũng kéo theo những hậu quả cho chị. Chị không vui sướng và chị biết điều đó. May thay, người bạn của tôi nhận ra rằng chị đã bị lừa gạt và chị hối cải.

Câu chuyện của chị ấy nhấn mạnh rằng ngay cả những người tốt nhất trong chúng ta cũng có thể bị lừa gạt. Hơn nữa, câu chuyện của chị ấy cho thấy rằng chúng ta phải luôn luôn cảnh giác bị lừa gạt. Chúng ta đạt được điều này bằng cách làm những việc nhỏ mà mang Thánh Linh vào cuộc sống của mình.

Tôi vui mừng nói rằng ngày nay người bạn của tôi được hạnh phúc, đang cố gắng tuân giữ các giáo lệnh và tích cực về thể chất lẫn thuộc linh trong phúc âm.

Những sự lừa gạt của Sa Tan có nhiều cách. Tôi sẽ chỉ đề cập đến một vài cách thôi.

Sa Tan cố gắng thuyết phục chúng ta đặt ưu tiên vào những sự việc vật chất lên trên những sự việc thuộc linh. Chúng ta có thể biết nếu các ưu tiên của mình nằm sai chỗ bằng cách nhận thấy là bao nhiêu lần chúng ta nói: “Ngay bây giờ tôi thật là quá bận hoặc quá mệt mỏi để \_\_\_\_\_.” Hãy điền vào chỗ trống: tham dự đền thờ, phục sự, học tập và suy ngẫm thánh thư, làm tròn chức vụ kêu gọi của tôi, hoặc thậm chí dâng lời cầu nguyện của mình.

Một lý do mà chúng ta cảm thấy thật bận rộn là vì Sa Tan cố gắng nhiều để làm chúng ta xao lãng. Nó sử dụng điện thoại thông minh trong tay chúng ta, radio trong xe hơi của chúng ta, TV trong nhà của chúng ta, và nhiều thứ khác khiến chúng ta hầu như luôn luôn bị xao lãng. Do đó, chúng ta cảm

thấy bận rộn nhiều hơn là chúng ta thực sự bận rộn.

Một kết quả khác về sự xao lãng này là chúng ta càng ngày càng ít suy ngẫm hơn. Sa Tan cố gắng làm chúng ta xao lãng vì nó biết rằng việc suy ngẫm, nhất là suy ngẫm thánh thư, dẫn đến sự cải đạo và sự mặc khải quan trọng hơn.

Một sự lừa gạt khác của Sa Tan là qua ý nghĩ rằng những hành động bên ngoài của chúng ta quan trọng hơn những động lực nội tâm của chúng ta. Khi thiếu động cơ thúc đẩy thích hợp để làm những sự việc thuộc linh thì chúng ta không cảm nhận được niềm vui của phúc âm. Do đó, việc tuân giữ các giáo lệnh bắt đầu cảm thấy như gánh nặng và Sa Tan biết rằng nếu nó có thể khiến chúng ta cảm thấy như vậy thì chúng ta có lẽ ngừng làm điều mà chúng ta biết là mình nên làm.

Sa Tan cũng lừa gạt chúng ta để tin rằng niềm vui và hạnh phúc đến từ việc có một cuộc sống dễ dàng hoặc chỉ từ việc luôn luôn vui chơi. Không phải vậy đâu. Sự thật là không có niềm vui hay hạnh phúc nếu không có điều gì đó để khắc phục (xin xem 2 Nê Phi 2:11, 23).

Điều cuối cùng của những sự lừa gạt của Sa Tan mà tôi sẽ đề cập đến là nó cố gắng thuyết phục chúng ta rằng sự tà ác, với những thú vui tạm thời



của nó, thực sự là hạnh phúc. Sa Tan biết rằng, ít nhất là trong thời điểm này, một số cảm nghĩ hoặc cảm xúc nào đó có thể (1) khiến chúng ta nghĩ rằng mình đang cảm nhận trái của Thánh Linh, (2) che giấu ước muốn của chúng ta cho những trái đó, hoặc (3) cảm thấy như những điều thay thế là có thể chấp nhận được.

Ví dụ, Sa Tan có thể cám dỗ chúng ta tìm kiếm sự thèm khát thay cho tình yêu. Nó có thể quyến rũ chúng ta với sự kích thích thay vì niềm vui lâu dài. Nó cố gắng làm cho chúng ta xao lãng hơn là cho chúng ta sự bình an. Nó sẽ làm cho chúng ta tự mãn, năng nổ và hành động đúng theo thế gian nghĩ thay cho sự vị tha, luôn biết vâng lời và tập trung tinh thần một cách thích hợp. Những cám dỗ của nó có thể khiến chúng ta hoang mang rồi về sau có thể dẫn chúng ta đến ý nghĩ rằng việc vi phạm các giáo lệnh sẽ mang lại hạnh phúc.

### 3. Làm Những Việc Nhỏ

Thường thường những việc nhỏ mà mang Thánh Linh vào cuộc sống của chúng ta giữ cho chúng ta khỏi bị lừa gạt, và cuối cùng giúp chúng ta có được sức mạnh để tuân giữ các giáo lệnh và đạt được cuộc sống vĩnh cửu. Đấng Cứu Rỗi đã dạy nguyên tắc này cho các anh cả của Giáo Hội ở Kirtland, Ohio: “Vậy nên, chớ mệt mỏi khi làm điều thiện, vì các ngươi đang đặt nền móng cho một công việc lớn lao. Và từ những việc nhỏ sẽ đưa lại những việc lớn” (Giáo Lý Giao Ước 64:33).

Tại sao những việc nhỏ lại quan trọng như vậy? Trong câu tiếp theo, Đấng Cứu Rỗi giải thích rằng “Chúa đòi hỏi tấm lòng thành và tâm hồn đầy thiện chí” (Giáo Lý Giao Ước 64:34). Tại sao Đấng Cứu Rỗi lại liên kết việc làm những việc nhỏ với tấm lòng thành và tâm hồn đầy thiện chí? Nhờ vào việc liên tục làm những việc nhỏ nên chúng ta dâng tấm lòng và tâm hồn của mình lên Thượng Đế tức



là thanh tẩy và thánh hóa chúng ta (xin xem Hê La Man 3:35).

Sự thanh tẩy và sự thánh hóa này dần dần thay đổi chính con người của chúng ta để chúng ta càng ngày càng trở nên giống như Đấng Cứu Rỗi hơn. Điều này cũng khiến chúng ta dễ tiếp thu hơn với những thúc giục của Đức Thánh Linh mà khiến chúng ta có lẽ càng ít có nguy cơ bị lừa gạt hơn.

Trong năm cuối trung học của tôi, cha tôi đã dạy lớp giáo lý cho tôi tại nhà của chúng tôi. Vì đề tài trong năm đó là Sách Mặc Môn nên cha tôi quyết định rằng chúng tôi sẽ cùng đọc chung sách đó, từng câu một, và thảo luận điều chúng tôi đã học được. Khi chúng tôi đọc, cha tôi thường đặt câu hỏi mà khiến tôi nghĩ về điều chúng tôi đang đọc, và ông thường giải thích những điều tôi không hiểu. Tôi vẫn còn nhớ học về Đấng Cứu Rỗi và cảm nhận được rằng Ngài đã thực sự đến thăm dân Nê Phi và rằng tôi thực sự có thể được tha thứ tội lỗi của mình nhờ vào Sự Chuộc Tội của Ngài.

Những buổi đọc thánh thư chung với cha tôi là khởi đầu cho nền tảng của tôi nơi thánh thư. Tôi cảm thấy một điều gì đó trong khi chúng tôi đọc. Và có lẽ quan trọng hơn là những ước muốn, động lực và hành động của tôi đã thay đổi. Tôi muốn trở thành người tốt hơn. Tôi bắt đầu thấy nơi nào tôi bị lừa gạt. Tôi hỏi cải thường xuyên hơn. Vào cuối năm thứ nhất đại học của mình, tôi đã đọc thánh thư hằng ngày.

Khoảng thời gian này, Chủ Tịch Ezra Taft Benson (1899–1994) đã yêu cầu các tín hữu Giáo Hội đọc Sách Mặc Môn hằng ngày và áp dụng điều họ học được.<sup>3</sup> Vì vậy, ngoài bất cứ điều gì khác tôi đã đọc, tôi còn đọc ít nhất một điều gì đó từ Sách Mặc Môn.

Trong khi đi truyền giáo, tôi đã học được cách thực sự học và đọc thánh thư. Tôi không những cảm thấy Đức Thánh Linh khi đọc mà tôi còn bắt đầu cảm thấy vui sướng khi tôi tra cứu thánh thư



*Tôi hứa  
rằng nếu  
anh chị em  
chịu đọc*

*thánh thư  
hàng ngày,  
nhất là*

*Sách Mặc Môn,*

*thì anh chị  
em sẽ mời*

*Thánh Linh  
vào cuộc  
sống của  
anh chị em.*

để tìm kiếm những giải đáp cho các vấn đề của tôi và của những người tâm đạo.

Sau khi đi truyền giáo về, tôi đã tiếp tục đọc thánh thư hàng ngày. Vì sinh hoạt này đã mời Đức Thánh Linh vào cuộc sống của tôi nên tôi đã nhận được sự hướng dẫn của Ngài để giúp tôi sử dụng thời gian của mình một cách hiệu quả hơn. Do đó tôi đã học giỏi hơn ở trường và về sau, làm việc giỏi hơn tại sở làm. Thật là dễ dàng hơn để đưa ra những quyết định sáng suốt. Tôi cầu nguyện nhiều hơn và siêng năng hơn trong việc làm tròn những chức vụ kêu gọi của tôi. Việc thưởng thức thánh thư hàng ngày không giải quyết được hết mọi vấn đề của tôi, nhưng cuộc sống trở nên dễ dàng hơn.

Vào tháng Tám năm 2005, Chủ Tịch Gordon B. Hinckley (1910–2008) đưa ra lời yêu cầu đọc hoặc đọc lại Sách Mặc Môn trước khi cuối năm.<sup>4</sup> Vì đã đọc Sách Mặc Môn hàng ngày nên tôi đang đọc tới Ê The hay Mô Rô Ni. Do đó, sau khi đọc xong một hoặc hai tuần sau, tôi kết luận rằng mình đã hoàn thành lời yêu cầu của Chủ Tịch Hinckley.

Nhưng sau đó một thầy giảng tại gia trung tín đã đến thăm gia đình chúng tôi. Người ấy hỏi tôi đã làm tới đâu rồi với lời yêu cầu của Chủ Tịch Hinckley.

Tôi nói với người ấy rằng tôi đã may mắn bắt đầu đọc Sách Mặc Môn trước khi Chủ Tịch Hinckley đưa ra lời yêu cầu đó. Sau đó, lòng đầy tự mãn, tôi nói rằng mình đã hoàn thành nhiệm vụ rồi.

May mắn thay, người thầy giảng tại gia của tôi lại thấy khác. Khi người ấy nhỏ nhẹ sửa tôi thì Thánh Linh mách bảo với tôi rằng người thầy giảng tại gia của tôi đã nói đúng.

Bây giờ tôi đã phải đọc hai chương mỗi ngày để hoàn thành một lần nữa vào cuối năm. Khi gia tăng việc đọc Sách Mặc Môn, thì tôi nhận thấy rằng còn có nhiều quyền năng hơn đến với cuộc sống của tôi. Tôi đã có thêm niềm vui.

Tôi đã hiểu rõ mọi sự việc hơn. Tôi đã hối cải còn thường xuyên hơn. Tôi đã muốn phục sự và giải cứu những người khác. Tôi ít bị tổn thương bởi những sự lừa gạt và cám dỗ của Sa Tan. Tôi yêu mến Đấng Cứu Rỗi hơn.

Tháng Mười Một năm đó, tôi được kêu gọi làm giám trợ của tiểu giáo khu chúng tôi. Việc hoàn thành lời yêu cầu của Chủ Tịch Hinckley đã chuẩn bị tôi cho chức vụ kêu gọi đó. Kể từ lúc đó, tôi đã nhận thấy rằng khi tôi trở nên càng bận rộn hơn tại sở làm hoặc ở nhà thờ, thì tôi càng cần học thánh thư thêm, nhất là Sách Mặc Môn.

Anh chị em có thể có cùng các phước lành và quyền năng đó trong cuộc sống của anh chị em nếu anh chị em cũng chịu đọc thánh thư hàng ngày. Tôi hứa rằng nếu anh chị em chịu đọc thánh thư hàng ngày, nhất là Sách Mặc Môn, thì anh chị em sẽ mời

Thánh Linh vào cuộc sống của anh chị em và anh chị em sẽ muốn cầu nguyện hàng ngày, hối cải thường xuyên hơn, và thấy dễ dàng hơn để tham dự nhà thờ và dự phần Tiệc Thánh hàng tuần.

Tôi làm chứng rằng khi anh chị em làm những việc nhỏ và tin cậy Chúa, thì anh chị em có thể tìm thấy tình yêu thương, niềm vui, sự bình an và hạnh phúc bất kể hoàn cảnh của anh chị em ra sao đi nữa. Tôi cũng làm chứng rằng điều này có thể thực hiện được nhờ vào sự hy sinh của Chúa Giê Su Ky Tô. Tất cả những điều tốt đẹp đều do Đấng Ky Tô đem lại (xin xem Mô Rô Ni 7:22, 24). ■

*Trích từ bài nói chuyện tại một buổi họp đặc biệt devotional, “Hạnh Phúc, Sự Lừa Gạt và Những Việc Nhỏ,” được đưa ra tại trường Brigham Young University vào ngày 5 tháng Mười Hai năm 2017.*

#### GHI CHÚ

1. Khi vững vàng trong đức tin nơi Đấng Ky Tô thì chúng ta có thể nuôi dưỡng tình yêu thương của Thượng Đế bất kể hoàn cảnh của chúng ta ra sao đi nữa.
2. Những ghi chú của cuộc phỏng vấn và bản thảo thuộc sở hữu của tác giả.
3. Xin xem Ezra Taft Benson, “A

Sacred Responsibility,” *Ensign*, tháng Năm năm 1986, trang 77–78; xin xem thêm “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1986, trang 4–7.

4. Xin xem Gordon B. Hinckley, “First Presidency Message: A Testimony Vibrant and True,” *Ensign*, tháng Tám năm 2005, trang 2–6.



# Ngay Cả một CƠ BÃO Cũng Không Thể Cản Bước Chúng Tôi

**C**hẳng bao lâu sau khi phục vụ truyền giáo trở về, tôi nhận được một lời mời đi khiêu vũ. Tại buổi khiêu vũ, tôi bỏ đầu mất điện thoại của mình và một thanh niên đã ngỏ lời giúp tôi tìm kiếm nó. Trong khi nói chuyện, chúng tôi khám phá ra là cả hai chúng tôi đều là người truyền giáo được giải nhiệm trở về nhà và cùng chia sẻ nhiều ý kiến và mục tiêu.

Mối quan hệ của chúng tôi tiếp tục phát triển và chúng tôi đã đính hôn. Chúng tôi mơ ước được làm lễ gắn bó ở Đền Thờ Washington D.C. trước khi đền thờ đóng cửa để tu sửa vào tháng Ba năm 2018. Nhưng sau khi đưa ra quyết định đó, chúng tôi đã gặp những thử thách. Đầu tiên là tôi bị mất việc làm và không có cách nào để dành dụm tiền cho chuyến đi đến đền thờ của chúng tôi. Kế đến là một cơn bão đang hướng tới Puerto Rico ngay trước ngày cưới của chúng tôi.

Khi cơn bão Maria thổi tới, nó tàn phá hòn đảo xinh đẹp của chúng tôi. Quán xá đóng cửa. Chúng tôi bị mất

điện; nước, thực phẩm và các nhu yếu phẩm khác trở nên khó tìm. Chúng tôi đã mất tất cả những thứ mà chúng tôi đã lên kế hoạch để sử dụng cho tiệc cưới của mình. Chúng tôi đã phải hủy bỏ tiệc cưới, và dường như chúng tôi cũng sẽ phải hủy bỏ đám cưới của mình. Việc ra vào Puerto Rico bị hạn chế, và không ai biết tình trạng này sẽ kéo dài trong bao lâu. Tôi bắt đầu cảm thấy chán nản, và lòng tôi tràn ngập nỗi nghi ngờ và hoang mang.

Một đêm nọ, vị hôn phu của tôi và tôi đã nói chuyện về tình huống của chúng tôi. Mặc dù không biết chắc là có đi lại được hay không và chúng tôi sẽ không có tiệc cưới hay quần áo cưới, nhưng Thánh Linh đã xác nhận rằng chúng tôi cần phải tin cậy Chúa. Điều quan trọng nhất là được làm lễ gắn bó trong đền thờ. Chúng tôi cầu nguyện lên Cha Thiên Thượng để xin giúp đỡ.

Ngay khi các chuyến bay rời Puerto Rico tiếp tục trở lại, chúng tôi đã phải lập kế hoạch để lấy chuyến bay mới và đổi lại lịch trình ngày làm lễ gắn bó của

chúng tôi. Chúng tôi không liên lạc điện thoại được trong nhiều tuần sau cơn bão, nhưng điện thoại di động của một người bạn còn hoạt động. Chị ấy cho chúng tôi sử dụng điện thoại để liên lạc với đền thờ. Chúng tôi đã có thể sắp xếp lại mọi thứ để chúng tôi vẫn có thể được làm lễ gắn bó! Một vài tuần trước chuyến đi của chúng tôi, những người trong gia đình và bạn bè đã tặng giày dép và quần áo cùng giúp chúng tôi có được nhiều thứ cho đám cưới của chúng tôi.

Cuối cùng khi bước vào đền thờ, chúng tôi đã bỏ lại sau lưng tất cả những lo lắng của mình. Chúng tôi nắm tay nhau để cùng bước vào tương lai. Tôi có thể thực sự nói rằng tôi đã cảm nhận được bàn tay của Chúa hướng dẫn và trấn an chúng tôi rằng chừng nào chúng tôi còn tin cậy Ngài, thì mọi thứ sẽ được ổn thỏa. Ngày nay, chúng tôi được ban phước với một đứa con trai xinh xắn và chúng tôi là một gia đình được làm lễ gắn bó cho suốt vĩnh cửu. ■

**Koraima Santiago de Jesus, San Juan, Puerto Rico**

*Sau cơn bão Maria, dường như chúng tôi sẽ phải hủy bỏ đám cưới của mình.*





## “Đời Sống Là Như Vậy!”

Một đêm đông nọ tôi về nhà muộn sau khi thực hiện nhiều cuộc phỏng vấn với tư cách là giám trợ. Tôi bị mệt đừ. Công việc đã căng thẳng trong nhiều tuần, và các trách nhiệm cho gia đình và Giáo Hội khiến tôi cảm thấy bị căng thẳng vượt quá giới hạn chịu đựng của mình.

Tối hôm đó, tôi phải sửa xe của tôi để tôi có thể đi làm sáng hôm sau. Khi tôi mặc vào quần áo bảo hộ lao động, tôi đã thay đổi từ vai trò giám trợ thành thợ máy. Tôi nằm trên cái sàn lạnh cứng của nhà để xe bên dưới gầm xe và bắt đầu làm việc. Tại sao tôi phải bị lạnh cứng, mệt đừ và bị đau đớn các khớp đốt tay của mình sau khi tôi đã làm việc siêng năng như thế vào ngày hôm đó? Tôi đã mất kiên nhẫn và bắt đầu than vãn, cầu khẩn và cầu nguyện lên Cha Thiên Thượng.

“Cha có thể giúp con một chút không?” Tôi đã nói như vậy. “Con sẽ hết sức cố gắng để làm một người cha, người chồng và vị giám trợ tốt cùng sống theo các lệnh truyền. Con sẽ phục vụ tốt hơn không nếu con có thể nghỉ

ngơi? Xin giúp con làm xong việc này để con có thể đi ngủ.”

Đột nhiên, bốn tiếng rõ ràng, dứt khoát đến với tâm trí tôi một cách mạnh mẽ: “Đời sống là như vậy!”

“Cái gì?” Tôi đáp.

Những lời đó trở lại: “Đời sống là như vậy!”

Sự hiểu biết bắt đầu tràn ngập tâm trí của tôi khi những lời ấy đến lần thứ ba: “Đời sống là như vậy!” Những lời này mang một thông điệp đến cho tinh thần của tôi. “Đây” là cuộc sống trần thế và tôi đang trải qua một khoảnh khắc tăng trưởng nhằm giúp tôi trở thành con người mà Cha Thiên Thượng muốn tôi trở thành. Thế như Thánh Linh nói với tôi: “Người có kỳ vọng cuộc sống trần thế này không có những khó khăn không?” Khi đứng lên khỏi cái sàn bê tông lạnh cứng đó, tôi đã thay đổi.

Tùy vào cách chúng ta phản ứng với những thử thách, chúng có thể được xem như là sự ban cho từ một Cha Thiên Thượng nhân từ. Ngài cung cấp cho chúng ta cơ hội để đối phó với

*Tôi đang sửa xe của tôi thì một thông điệp rõ ràng đến với tâm trí tôi một cách mạnh mẽ.*

những thử thách đang chúng ta có thể học cách quay về với Ngài. Khi làm thế, chúng ta được phước với sự học hỏi và tăng trưởng phần thuộc linh.

Những lời đó đến với tâm trí tôi trong cái đêm lạnh lẽo đó trên sàn bê tông của nhà để xe của tôi đã ban phước cho tôi trong hơn 35 năm. Tôi cố gắng hết sức để thấy rằng không có thử thách nào bị tôi lãng phí cả. Tôi thấy các thử thách như là những cơ hội để học những điều mà tôi không bao giờ có thể học được theo bất cứ cách nào khác. ■

**Richard J. Anderson, Utah, Hoa Kỳ**



# Nhìn Thấy Cha Tôi Hát

Tôi phục vụ truyền giáo ở Honolulu, Hawaii, Hoa Kỳ, chỉ mới được bốn tháng rưỡi thì tôi bị một cơn co giật nhiều và sau đó được chẩn đoán bị bệnh động kinh. Những tháng tiếp theo là những lần đi bệnh viện, vô số xét nghiệm, và một loại thuốc mới có phản ứng phụ rất khó chịu.

Cho đến lúc đó, tôi đã rất tập trung vào công việc truyền giáo nên tôi đã không nhớ nhà nhiều, nhưng từ lúc tôi bị cơn co giật đó, lòng tôi rất buồn. Tôi nhớ cha mẹ tôi và cảm thấy cô đơn ngay cả khi được bao quanh bởi những người tuyệt vời đầy lòng quan tâm. Tôi không muốn trở về nhà nhưng tôi muốn cảm thấy bình an.

Với sự cho phép của chủ tịch phái bộ truyền giáo, tôi đã nói chuyện với cha mẹ tôi qua điện thoại về thuốc men của tôi. Cha tôi mới vừa đạt được giấc mơ suốt đời của ông là được gia nhập Đại

Ca Đoàn Tabernacle tại Temple Square. Ông đã trấn an tôi rằng ông sẽ cố gắng hát hết sức cho tôi nghe trong đại hội trung ương bắt đầu vào ngày hôm sau.

Sáng hôm sau, tôi đã cầu nguyện khẩn thiết để có được sự bình an mà tôi rất cần. Tôi đã nhận được câu giải đáp cho các câu hỏi cụ thể trong đại hội trung ương trước đây và tôi tin tưởng rằng mình có thể nhận được sự hướng dẫn một lần nữa. Vào lúc khai mạc đại hội, ca đoàn đã hát bài “Dearest Children, God Is Near You” (*Hymns*, số 96). Ngay phút đầu tiên, tôi đã nhìn thấy cha tôi trên màn hình TV. Máy thu hình phóng to khuôn mặt của ông trong một giây lát.

Nước mắt tôi rơi xuống trong khi một cảm giác bình an to lớn bao phủ lấy tôi. Tôi biết rằng Thượng Đế yêu thương tôi. Ngài biết chính xác điều tôi cần vào ngày hôm đó—một sự trấn an đơn giản rằng

Ngài đang ở gần và biết hoàn cảnh của tôi. Tôi cảm nhận được tình yêu thương của Thượng Đế cũng như tình yêu thương của gia đình tôi, những người bạn đồng hành của tôi, và chủ tịch phái bộ truyền giáo của tôi. Thay vì cảm thấy gánh nặng, giờ đây tôi đã nhìn thấy một cơ hội để đến gần Chúa hơn.

Những thử thách về sức khỏe của tôi không biến mất. Tôi đã phải rời công việc truyền giáo của mình sớm hơn dự định nhưng tôi biết rằng có Thượng Đế và Ngài yêu thương tôi. Sự trấn an đó đã theo tôi qua nhiều thử thách nữa và đã ban cho tôi hy vọng trong những giờ phút đen tối nhất của mình. Những người khác có thể gọi đó là sự trùng hợp ngẫu nhiên nhưng tôi biết rằng việc nhìn thấy cha tôi hát về tình yêu thương của Thượng Đế là một phép lạ nhỏ trong thời gian hoạn nạn của tôi. ■

**Maria Oka, California, Hoa Kỳ**



**N**ước mắt tôi rơi xuống khi tôi nhìn thấy cha tôi trên màn hình TV.

# Một Tấm Thiệp Mời cho Ricardo

Khi nghe nói về một sinh hoạt của Giáo Hội, tôi luôn luôn mời 10 người không phải là tín hữu của Giáo Hội tham dự. Tôi đã làm điều này trong nhiều năm. Tôi làm những tấm thiệp mời và đặt mỗi thiệp mời vào trong một phong bì màu trắng và cầu nguyện Thánh Linh hướng dẫn tôi. Sau đó, tôi đưa thiệp mời. Hiếm khi có tất cả 10 người tham dự, nhưng cho dù chỉ có một người tham dự, thì tôi cũng cảm thấy mình đã thành công.

Cách đây vài năm, tôi đã chuẩn bị mười tấm thiệp mời cho một buổi họp đặc biệt fireside dành cho các cặp vợ chồng. Tôi đưa thiệp mời cho chín người ở nơi làm việc và còn lại một tấm thiệp. Tôi không biết đưa tấm thiệp mời đó cho ai. Vài phút sau, Ricardo, một người đại diện bán hàng, đi ngang qua bàn làm việc của tôi. Tôi cảm thấy được thúc giục để mời anh ấy, mặc dù anh ấy đã từ chối lời mời của một người bạn đồng nghiệp để tham dự một sinh hoạt tại nhà thờ của người bạn đồng nghiệp ấy. Tôi không nghĩ rằng Ricardo sẽ thích.

Nhưng khi Ricardo đi ngang qua bàn làm việc của tôi một lần nữa lúc đi ra cửa, tôi lại cảm thấy được thúc giục một lần nữa. Tuy nhiên, anh ấy đi ra nhanh đến nỗi tôi không có cơ hội để nói chuyện với anh ấy. Tôi cầu nguyện rằng Ricardo sẽ trở lại nếu tôi phải đưa thiệp mời cho anh ta.

Sau khi tôi cầu nguyện xong, thì Ricardo đã trở lại để hỏi tôi một câu hỏi. Sau đó, tôi nói: “Ricardo nè, nhà thờ của tôi có một sinh hoạt dành cho các cặp vợ chồng. Chúng tôi sẽ chia sẻ những kinh nghiệm về cách sống hạnh phúc mỗi ngày. Sau đó, sẽ



**T**ôi đưa chín tấm thiệp mời cho những người ở nơi làm việc và còn lại một tấm thiệp. Tôi không biết đưa tấm thiệp mời đó cho ai.

có khiêu vũ. Nếu tôi mời anh, anh sẽ đến chứ?”

“Đĩ nhiên rồi!” Ricardo nói thế, nhưng câu trả lời của anh ta không thuyết phục tôi.

Tôi nghĩ: “Ít nhất là tôi đã làm phần vụ của mình.”

Vợ chồng tôi đến buổi sinh hoạt sớm để chào đón mọi người khi họ đến. Đột nhiên, tôi thấy Ricardo đến cùng vợ là Regina. Tôi giới thiệu họ với vợ tôi và những người khác đang tham dự. Suốt cả buổi tối, Ricardo và Regina dường như rất thích buổi sinh hoạt đó. Tôi rất ngạc nhiên khi họ nói rằng họ sẽ đến nhà thờ vào

ngày Chủ Nhật để tìm hiểu thêm.

Ricardo, Regina và hai đứa con của họ quả nhiên đã tìm hiểu thêm. Cuối cùng, họ gia nhập Giáo Hội. Về sau, họ được làm lễ gán bó trong đền thờ. Có lần, Ricardo nói với tôi rằng vợ chồng anh đã nói tới việc ly dị, nhưng rồi Chúa đã dẫn dắt Ricardo đến văn phòng của tôi.

Kể từ lúc đó, tôi đã cầu xin Chúa tha thứ cho tôi vì nghĩ rằng Ricardo sẽ không chấp nhận thiệp mời của tôi. Tôi đã biết được rằng điều quan trọng là mời mọi người. Ta sẽ không bao giờ biết được ai sẽ chấp nhận. ■

**Martin Apolo Cordova, Paraná, Brazil**



# Công Việc Kinh Doanh Phát Đạt

Bài của Joshua J. Perkey

Các Tạp Chí Giáo Hội

Nhờ vào điều người ấy đã học được trong các lớp dạy về sự tự lực nên khi Teddy Reyes mất một cơ hội thì chẳng bao lâu một cơ hội khác được mở ra.

**T**eddy Reyes đã thức dậy và làm việc lúc 4 giờ sáng ở Santo Domingo, Cộng Hòa Dominic. Anh ta có rất nhiều việc phải làm hôm nay để duy trì doanh nghiệp đang phát đạt của mình. Anh bắt đầu xắt lát cà chua và bánh mì. Rồi anh làm nước sốt đặc biệt của mình.

Đến 6 giờ sáng, hai nhân viên đến giúp anh và việc chuẩn bị tăng nhanh. Đến 8 giờ sáng, họ đã làm được 300 cái bánh sandwich, gói từng cái vào trong bao ny lông và được xếp vào trong túi. Thêm sáu nhân viên nữa đến và tất cả đều đi ra ngoài để bán.

Đến 9 giờ sáng, tất cả trừ một vài cái bánh sandwich—ba hoặc bốn cái bánh mà Teddy để dành cho nhóm của anh ăn—đã được bán hết.

Doanh nghiệp rất tốt cho Teddy. Nhưng không phải lúc nào mọi việc cũng được dễ dàng. Thực ra, trong năm năm qua, anh đã không thể tìm được công việc ổn định trong nghề nghiệp mà anh đã chọn—là một luật sư.

Vậy làm thế nào Teddy đã chuyển đổi từ việc tư vấn khách hàng đến việc bán bánh sandwich? Dĩ nhiên là phải mất rất nhiều công sức, nhưng nó cũng cần có sự áp dụng một cách cẩn thận các nguyên tắc mà anh ta đã học được trong các lớp được cung cấp qua sáng kiến Các Dịch Vụ Tự Lực của Giáo Hội.



## Mất Việc Làm

Cách đây năm năm, cuộc sống của Teddy thật là tuyệt vời. Anh có một việc làm tốt là một luật sư, anh mới kết hôn, và anh đã làm phép báp têm cho vợ mình. Anh nói: “Nhưng chúng tôi đã gặp một số thử thách và tôi đã mất việc làm của mình.”

Trong bốn năm tiếp theo, Teddy phải vất vả đi tìm việc làm. “Có rất nhiều việc tôi có thể làm, nhưng không ai muốn trả tiền mướn tôi cả. Tôi đã thử tự mình bắt đầu các công việc khác nhau, nhưng cũng không hiệu quả.”

Vợ anh ta, Stephany, có một việc làm tốt, nhưng chỉ có tiền lương của chị thôi thì không thể chi trả cho các hóa đơn. Chẳng bao lâu cặp vợ chồng này có một đứa con. Họ rất vui mừng, nhưng tài chính của họ trở nên eo hẹp hơn. Họ mất nhà, phải bán xe, và tiêu hết tiền dành dụm. Cuối cùng họ phải dọn vào một căn nhà nhỏ do mẹ của Stephany sở hữu.

Nhưng Teddy không bỏ cuộc. Chẳng bao lâu một cơ hội bắt ngờ nảy sinh.

## Sức Mạnh của Sự Tự Lực

Sau nhiều năm vất vả, Teddy biết là đã đến lúc phải thay đổi.

Anh nói: “Tôi đã quyết định tham dự các khóa học về sự tự lực của Giáo Hội. Tôi đã nghe nói về các khóa học này nhưng luôn nghĩ rằng chúng không dành cho tôi. Tôi đã nghĩ rằng chúng là về việc tự mình làm. Các lớp học thật là tuyệt vời.”

Trước hết, Teddy tham gia nhóm Tài Chính Cá Nhân. Rồi anh tham gia

nhóm Bắt Đầu và Phát Triển Doanh Nghiệp của Tôi. Các lớp học của nhóm đã giúp đỡ Teddy với kiến thức kinh doanh của anh mà còn giúp anh phát triển về phần thuộc linh nữa.

Anh nói: “Việc theo học các lớp này đã thay đổi mọi thứ. Tôi đã quyết định làm tất cả mọi điều các lớp này dạy. Và tài chính của tôi đã được cải thiện ngay lập tức. Tôi đã bắt đầu đóng tiền thập phân đầy đủ, cầu nguyện hàng ngày, học thánh thư, và thực hành đức tin. Và mọi điều đã thay đổi—tôi đã bắt đầu dành dụm tiền bạc và giữ ngày Sa Bát được thánh. Mỗi nguyên tắc đều ban phước cho tôi.”

Trong nhóm Bắt Đầu và Phát Triển Doanh Nghiệp của mình, Teddy đã học cách nhận ra một sản phẩm tiềm năng mà có thể mang lại lợi ích cho khách hàng nơi anh sinh sống. Khi đánh giá những gì người ta đang tìm kiếm, thì anh bắt đầu nhận được sự soi dẫn.

Trong khu vực của anh, người ta thích bánh sandwich tươi, nhưng họ cũng thích bánh làm theo đơn đặt hàng—và được mang đến giao.

Teddy nói: “Nhiều nhà hàng có một loại nước sốt đặc biệt làm cho thức ăn của họ nổi bật. Nên tôi đã triển khai nước sốt đặc biệt cho bánh sandwich của mình!”

## Phát Triển Doanh Nghiệp của Anh Ấy

Vào cái ngày anh ấy khai trương cửa hàng, Teddy đã làm 30 cái bánh sandwich.

Anh nói: “Ba mươi phút sau, tôi đã trở về nhà. Vợ tôi trở nên lo lắng khi thấy tôi ngồi trên cái ghế dài. Vợ tôi hỏi

tôi sao về nhà rồi—không phải là tôi phải bán bánh sandwich sao? Tôi đã bán hết bánh rồi!”

Trong vài tuần kế tiếp, Teddy liên lạc với các doanh nghiệp và trường học địa phương. Nhiều người hào hứng muốn mua bánh sandwich của anh và doanh nghiệp của anh bắt đầu phát triển. Anh học nhanh cách chăm sóc rau quả tươi để chúng tươi lâu. Anh cũng biết chính xác là nước sốt đặc biệt của anh sẽ để được bao lâu. Anh gọi đặt và đi lấy bánh mì về mỗi tối. Anh mua rau giảm giá vào ngày thứ Bảy, rẻ hơn nhưng vẫn còn tốt vào ngày thứ Hai.

Chẳng bao lâu, anh nhận được đơn đặt hàng cho các loại bánh sandwich cụ thể và thậm chí còn là số lượng lớn cho những dịp đặc biệt. Anh cần được giúp đỡ và bắt đầu tuyển dụng nhân viên.

Bằng cách tạo ra các mối quan hệ tích cực với các trường học và doanh nghiệp địa phương, Teddy đã có được một nhóm khách hàng tích cực thường xuyên. Trong vòng bốn tháng, anh đã có tám nhân viên và bán 300 cái bánh sandwich mỗi ngày, năm ngày một tuần. Đội ngũ bán hàng của anh rất hiệu quả đến mức họ đã bán hết bánh sandwich ngay cả trong mùa hè khi trường học đóng cửa. Giờ đây Teddy đã sẵn sàng để mở rộng nữa.

Nhờ tham gia các lớp dạy về sự tự lực, nên anh đã được soi dẫn để nảy ra ý nghĩ về việc kinh doanh bánh sandwich. Anh nói: “Nhờ vào sự hướng dẫn này từ Giáo Hội và các phước lành mà tôi đã nhận được, nên tôi có một chứng ngôn rất mạnh mẽ về Giáo Hội và Chúa Giê Su Ky Tô.” ■





## Con Trai của Chúng Tôi Là Con Trai của Cha Thiên Thượng

Bài của Jerlyn Murphy

**Đ**ưa con trai nhỏ dễ thương của chúng tôi, Hayden, khi ra đời thì thân thể bị tím tái, không thở được, và vật lộn để sống. Không có tiếng khóc. Không cử động.

Trong khi các bác sĩ và y tá hồi hã vào ra căn phòng bệnh viện, tôi biết có một điều gì đó thật không ổn. Chồng tôi và cha tôi nhanh chóng ban cho Hayden một phước lành chức tư tế, và Hayden được vội vã mang đi đến phòng chăm sóc đặc biệt. Chẳng bao lâu nó được chẩn đoán là tim bị trục trặc rất hiếm thấy. Trong vòng vài ngày, nó trải qua một vài ca phẫu thuật tim.

Nhờ vào quyền năng kỳ diệu của các phước lành chức tư tế, sự nhịn ăn, và cầu nguyện, Hayden sống sót bất chấp những điều phỏng đoán. Chúng tôi rất vui mừng khi mang con trai mình về nhà và bắt đầu cuộc sống chung mới mẻ.

Hayden đã mang lại niềm vui vô hạn vào cuộc sống của chúng tôi. Chúng tôi trân quý và yêu mến nó. Nhưng với thời gian trôi qua, tôi bắt đầu lo lắng rằng nó không tiến triển như mong đợi. Mặc dù các bác sĩ chuyên môn trấn an chúng tôi rằng cuối cùng rồi nó sẽ bắt kịp, nhưng những nỗi lo âu dai dẳng tiếp tục khi tôi cố gắng giúp đỡ con trai tôi.

Vợ chồng tôi nghiên cứu để tìm hiểu tất cả những gì chúng tôi có thể tìm hiểu được về bệnh tật của Hayden. Chúng tôi đã làm theo tất cả những gì bác sĩ bảo chúng tôi làm. Thế mà nó vẫn không tiến triển.

Tôi trở nên mệt mỏi và thất vọng. Tôi cầu khẩn Cha Thiên Thượng giúp tôi tìm ra một người có thể giúp đỡ Hayden, nhưng sự giúp đỡ đó

không đến. Tình trạng của Hayden trở nên tồi tệ hơn. Nó bắt đầu bị co giật. Chúng tôi đã sợ hãi. Chúng tôi đã tưởng rằng sẽ mất nó.

Một đêm nọ, tôi thức khuya để tìm kiếm những sự giải đáp. Tôi viết thư cho Hayden. Tôi nói với nó là tôi yêu thương nó biết bao và tôi đã cố gắng biết bao để làm cho cuộc sống của nó được dễ dàng hơn. Tôi hứa sẽ dành phần còn lại của cuộc đời tôi để cố gắng tìm kiếm sự giúp đỡ mà nó cần.

Nỗi thất vọng và việc không biết rõ ràng trong giây lát đã tràn ngập lòng tôi. Tôi quỳ xuống và cầu vấn Cha Thiên Thượng: “Tại sao?” Tôi tưởng rằng Ngài đã gửi Hayden đến cho tôi vì Ngài biết tôi sẽ không bao giờ từ bỏ cố gắng để giúp đỡ con trai tôi. Vậy tại sao tôi không thể tìm thấy những sự giải đáp nào cả? Tại sao mỗi bác sĩ mới và mỗi lần điều trị mới đều dẫn đến một trở ngại khác? Chẳng phải Cha Thiên Thượng yêu thương Hayden hay sao?

Tôi sẽ không bao giờ quên được giây phút đó. Một cảm giác yêu thương tràn ngập đột nhiên bao phủ lấy tôi. Những lời không phải của tôi hiện ra trong tâm trí tôi: “Jerlyn, người nghĩ rằng người yêu thương nó nhiều hơn ta chẳng?”

Tôi sửng sốt. Thời gian lắng đọng. Nước mắt đầm đìa chảy dài xuống mặt tôi— không phải là vì thất vọng giống như trước đây, mà từ niềm hy vọng, sự hiểu biết và tình yêu thương.

Trong khoảnh khắc đó, mọi thứ đã thay đổi. Lòng tôi được xoa dịu. Những câu hỏi của tôi thay đổi. Giờ đây tôi hiểu rằng Cha Thiên Thượng yêu thương Hayden bằng một tình yêu

thương hoàn hảo. Hayden được gửi đến đây trong một thể xác phù hợp với nhu cầu và cơ hội của nó để phát triển và học hỏi. Nó có những khả năng và thử thách riêng của nó cũng giống như mỗi người chúng ta. Tôi đã bắt đầu biết được rằng trẻ em bị khuyết tật là những đứa con quý báu và thân yêu của Cha Thiên Thượng mà có một sứ mệnh đặc biệt ở đây trên thế gian này.

Vợ chồng tôi liên tục nhận được những sự giải đáp và các phước lành, nhưng chúng đến theo kỳ định của Chúa, chứ không phải theo kỳ định của chúng ta. Chúng tôi đã được hướng dẫn đến đúng

những cuốn sách, phương pháp điều trị, trường học và giáo viên để giúp Hayden thành công trong cuộc sống trần thế của nó. Chúng

tôi cố gắng tìm kiếm con đường mà Cha Thiên Thượng của chúng ta đã đặt ra cho Hayden thay vì con đường mà chúng tôi muốn nó đi. Chúng tôi đang làm hết sức mình để giúp Hayden đạt được tiềm năng thiêng liêng của nó và sống cuộc sống mà Cha Thiên Thượng đã dành cho nó. Giờ đây, sự hiểu biết của chúng tôi về kế hoạch của Cha Thiên Thượng đã rõ ràng hơn nhiều đến mức chúng tôi hiểu rằng Hayden là con của Ngài trước khi Hayden là con của chúng tôi. ■  
*Tác giả sống ở Arizona, Hoa Kỳ.*

---

Những lời này không phải của tôi hiện ra trong tâm trí tôi: “Người nghĩ rằng người yêu thương nó nhiều hơn ta chẳng?”



### THỂ XÁC: MỘT ÂN TỬ VÔ GIÁ

“Vì những lý do không biết được, một số người sinh ra với những giới hạn về thể xác. Những phần đặc biệt của cơ thể có thể không bình

thường. Các hệ thống sinh học có thể không hoạt động đúng. Và tất cả các thể xác đều phải chịu bệnh tật và cái chết. Tuy nhiên, ân tử về một thể xác là vô giá. Nếu không có thể xác, chúng ta không thể nhận được niềm vui trọn vẹn.

“Chúng ta không cần một thể xác toàn hảo để đạt được một số mệnh thiêng liêng. Quả thật, một số linh hồn tuyệt vời nhất trú ngụ trong một thể xác yếu đuối. Sức mạnh thuộc linh lớn lao thường được phát triển bởi những người có thử thách về thể xác chính vì họ đã được thử thách như vậy. Những cá nhân đó được quyền nhận lãnh tất cả các phước lành mà Thượng Đế đã dành cho các con cái trung tín và biết vâng lời của Ngài.”

President Russell M. Nelson, “We Are Children of God,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1998, trang 86–87.



# Đối Phó với Thảm Kịch

Sớm muộn gì, trẻ em cũng sẽ gặp thảm kịch cho dù là ở gần nhà hay ở xa nhà. Nhưng “cho dù thế giới đang ở trong tình trạng hỗn loạn xung quanh mình nhưng chúng ta cũng có thể nhận được phước lành về sự bình an nội tâm.”<sup>1</sup> Dưới đây là một số điều anh chị em có thể làm để giúp trẻ em cảm thấy sự bình an đó.



## Sự ổn định

Khi một điều bi thảm xảy ra, trẻ em có thể cảm thấy như thế giới của chúng bị chao đảo. Hãy nêu gương về sự ổn định cho chúng. Nói về vấn đề này một cách bình tĩnh và đầy tin tưởng. Duy trì thói quen càng nhiều càng tốt. Làm hết sức mình để giữ thói quen tổ chức buổi họp tối gia đình, học thánh thư, cầu nguyện và những thói quen khác của gia đình. Theo thời gian, trẻ em có thể biết rằng cho dù cuộc sống của chúng có dao động thì phúc âm vẫn cho phép chúng nghĩ tới những điều vĩnh cửu và cuộc sống của chúng vẫn tiếp tục.

## Sự tôn trọng

Cho thấy sự tôn trọng những cảm xúc của trẻ em. Lắng nghe trẻ em nói và thừa nhận cảm nghĩ của chúng. Cho chúng thấy rằng anh chị em đang quan tâm một cách nghiêm túc. Đừng buộc chúng phải nói nhưng hãy để cho chúng biết rằng anh chị em sẽ có mặt khi chúng sẵn sàng để nói. Chân thành trả lời các câu hỏi nếu có theo cách mà chúng có thể hiểu được. Giúp cho con cái của anh chị em biết rằng chúng có thể luôn luôn nói chuyện với anh chị em về nỗi sợ hãi và lo lắng của chúng.



## Sự hướng dẫn

Con cái của anh chị em có thể hỏi: “Tại sao Thượng Đế lại để cho những điều xấu xảy ra?” Giải thích rằng những lúc may mắn lẫn những lúc rủi đều là một phần của cuộc sống và là một phần kế hoạch vĩnh cửu của Thượng Đế. Ngài cho phép mỗi người tự mình lựa chọn, và đôi khi người ta có những lựa chọn xấu mà gây ra đau khổ. Những lần khác, thảm kịch không phải là lỗi của ai cả mà chỉ là một phần của thiên nhiên. Cho dù thế nào đi nữa, Cha Thiên Thượng cũng sẽ hỗ trợ chúng ta. Với sự giúp đỡ của Ngài, chúng ta có thể học hỏi và tăng trưởng, thậm chí từ những kinh nghiệm đau đớn. Chúng ta có thể tìm tới Ngài để tìm sự bình an.

## Cho quyền

Cho con cái thấy rằng chúng có khả năng để tạo ra một sự khác biệt bằng cách cho chúng một cách để giúp đỡ. Ví dụ, chúng có thể giúp thu góp các khoản quyên góp cho các nạn nhân thiên tai, đi thăm một người bạn bị bệnh hoặc bị thương trong bệnh viện, an ủi một người đang đối phó với việc mất một người thân trong gia đình hoặc cầu nguyện cho những người đang gặp khó khăn. Chúng ta không thể sửa đổi tất cả mọi điều nhưng chúng ta có khả năng làm nhiều điều tốt và “chúng ta cố gắng có được sự bình an bất cứ khi nào chúng ta giúp làm vơi nỗi đau khổ của người khác.”<sup>2</sup>



## An ủi

Nhắc nhở con cái mình rằng Thượng Đế yêu thương chúng và anh chị em cũng yêu thương chúng. Đừng đưa ra những lời hứa giả tạo rằng sẽ không có điều gì xấu xảy ra cho chúng nhưng hãy bảo đảm với chúng rằng chúng được an toàn ngay bây giờ và anh chị em sẽ làm hết sức mình để bảo vệ chúng. Hãy trấn an chúng rằng Cha Thiên Thượng sẽ giúp chúng vượt qua bất cứ thử thách nào xảy ra cho chúng.

Khi nào anh chị em cảm thấy chán nản bởi nghịch cảnh, thì hãy nhớ rằng cuối cùng rồi điều thiện sẽ thắng điều ác. Chủ Tịch Thomas S. Monson (1927–2018) đã dạy: “Chúng ta đang chiến đấu chống lại tội lỗi, . . . nhưng chúng ta không cần phải thất vọng.” “Đó là một cuộc chiến mà chúng ta có thể và sẽ thắng. Cha Thiên Thượng đã ban cho chúng ta các công cụ cần thiết để làm được điều đó. Ngài đứng đầu công việc này. Chúng ta không có gì phải sợ.”<sup>3</sup> ■

## GHI CHÚ

1. “Peace,” Gospel Topics, topics.lds.org.
2. “Peace,” Gospel Topics.
3. Thomas S. Monson, “Nhìn Lại và Tiến Bước,” *Liahona*, tháng Năm năm 2008, trang 90.

## DÀNH CHO THIẾU NHI

Trang Bạn Hữu trong tháng này:

- “Tôi Sẽ Gặp Lại Anh Tôi” (trang BH20)
- “Các Tấm Thiệp An Ủi” (trang BH21)

Để có những nguồn tài liệu khác, xin vào xem trang mạng [lessonhelps.lds.org](http://lessonhelps.lds.org) và bấm vào “Lesson Helps by Topic (Những Giúp Đỡ Giảng Dạy Bài Học theo Đề Tài).”



## DÀNH CHO CÁC EM Ở TUỔI NIÊN THIỂU

Trong số báo này:

- “Tìm Kiếm Sự Bình An cho Chính Mình và Những Người Khác trong Thời Kỳ Khó Khăn” (các trang 52–53).

Để có những nguồn tài liệu khác, xin vào xem trang mạng [youth.lds.org](http://youth.lds.org).





## Thượng Đế Có Đang Dẫn Dắt Tôi Không?

Cuộc sống của chúng ta đầy đầy những sự lựa chọn quan trọng: đi theo con đường sự nghiệp nào, kết hôn với ai, đi học ở đâu, v.v. Cuộc sống của chúng ta cũng đầy đầy những mối lo âu hằng ngày: chọn cách tốt nhất để sử dụng thời gian, cố gắng hiểu giáo lý và tìm kiếm sự bình an giữa những thử thách. Nói tóm lại, **chúng ta cần sự mặc khải cá nhân**. Nhưng đôi khi có thể rất khó để biết cách tiếp nhận và nhận ra sự mặc khải khi nhận được. Khi không nhận được hoặc không nhận ra những sự đáp ứng, chúng ta có thể tự hỏi: “Có phải đó là Thánh Linh không hay chỉ là ý nghĩ của tôi?” “Tại sao tôi đã cảm thấy được soi dẫn để làm điều đó và sau đó bị thất bại?” “Tại sao tôi cảm thấy như Thượng Đế không đáp ứng những lời cầu nguyện của tôi vậy?”

May mắn thay, trong bài “Đưa Ra Quyết Định: Quyền Tự Quyết so với Sự Mặc Khải” (trang 44), Erin chia sẻ câu chuyện của chị về sự mặc khải cá nhân khi chị phải đưa ra quyết định thay đổi cuộc sống. Trong khi **Thượng Đế muốn hướng dẫn chúng ta**, nhưng Ngài cũng muốn giúp chúng ta học cách dựa vào quyền tự quyết của chúng ta để có những lựa chọn tốt.

Việc học cách biết Đức Thánh Linh nói với riêng mình như thế nào là một phần thiết yếu khác của việc tiếp nhận và nhận ra sự mặc khải. Điều đó có thể khác đối với mỗi người chúng ta. Ở trang 48, nhiều **thành niên trẻ tuổi chia sẻ cách họ nhận được sự mặc khải**.

Trong một bài báo chỉ dành cho phiên bản kỹ thuật số, Aspen giải thích rằng sự mặc khải cá nhân đòi hỏi phải “Tập Luyện Các Cơ Bắp Thuộc Linh của Mình.”

Việc nghĩ tới tương lai có thể choáng ngợp thậm chí còn đáng sợ nữa. Nhất là khi còn là một người thành niên trẻ tuổi. Nhưng khi tôi nhớ cách **Thượng Đế đã dẫn dắt cuộc sống của tôi** trước đây, thì điều đó cho tôi can đảm để tiến bước và hành động, tin rằng **Ngài sẽ tiếp tục ban cho tôi sự hướng dẫn tôi cần** trong cuộc sống.

Thân ái,

Katie Sue Embley

*Katie Sue*



# CÁC THÀNH NIÊN TRẺ TUỔI

## LỜI KHUYÊN HAY NHẤT . . .

*Những người thành niên trẻ tuổi chia sẻ lời khuyên hay nhất mà họ từng nhận được về việc tiếp nhận sự mặc khải cá nhân:*

“Người lãnh đạo chương trình EFY (Chương Trình Đặc Biệt dành cho Giới Trẻ) của tôi có lần đã nói với tôi: ‘Hãy phát triển mối quan hệ của em với Thượng Đế là Cha linh hồn thật sự của em. Mối quan hệ của em với Ngài càng mạnh mẽ thì em sẽ càng hiểu được và được hướng dẫn nhiều hơn.’ Điều đó đã tạo nên sự khác biệt lớn trong những lời cầu nguyện của tôi.”

—Grant Goolsby, California, Hoa Kỳ

“Vị tộc trưởng của giáo khu chúng tôi yêu cầu mọi người ghi nhớ một câu đơn thuần: ‘để nhận được sự mặc khải, hãy đọc điều mặc khải.’ Câu này đã giúp tôi rất nhiều khi tôi đọc thánh thư.”

—Shellby Tippetts, Missouri, Hoa Kỳ

“Dành ra thời gian để suy ngẫm. Joseph Smith đã suy ngẫm về Gia Cơ 1:5 trước khi ông quyết tâm hành động. Đôi khi Cha Thiên Thượng muốn chúng ta dành hết nỗ lực trong sự cầu nguyện và học tập trước khi Ngài ban cho chúng ta những sự đáp ứng. Chúng ta học được nhiều nhất theo cách đó.”

—Natasha Herbst, Utah, Hoa Kỳ

“Lắng nghe bằng tâm hồn của mình chứ không phải bằng tai của mình.”

—Sai Tua, American Samoa

*Lời khuyên hay nhất mà anh chị em từng nhận được về sự hối cải là gì? Hãy gửi cho chúng tôi câu trả lời của anh chị em tại trang mạng [liahona.lds.org](http://liahona.lds.org) trước ngày 30 tháng Tư năm 2019.*

## GIỚI THIỆU CÁC TÁC GIẢ THÀNH NIÊN TRẺ TUỔI

**Erin Rider** là một luật sư và đồng điều khiển một chương trình phát thanh podcast. Chị mới vừa chạy cuộc đua bán marathon đầu tiên của mình. Trong thời gian rảnh rỗi, chị thích đọc sách, đi bộ đường dài, lướt ván trên nước và dành thời gian với gia đình và bạn bè.



**Aspen Stander** là một nhà văn và biên tập viên từ Utah, Hoa Kỳ. Chị thích đi bộ đường dài, đi du lịch, đọc sách và chơi dương cầm.



**Katie Sue Embley** nghĩ rằng thế giới đầy những người tuyệt vời mà những câu chuyện của họ nên được chia sẻ. Chị học ngành báo chí và tiếng Tây Ban Nha, với mục tiêu để #sharegoodness.

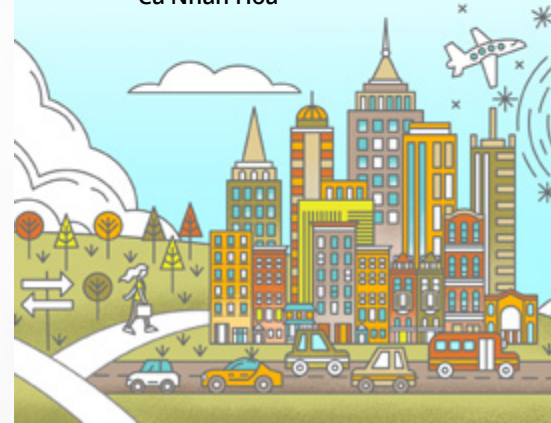


## TRONG PHẦN NÀY

**44** Đưa Ra Các Quyết Định: Quyền Tự Quyết so với Sự Mặc Khải

Bài của Erin Rider

**48** Sự Mặc Khải Riêng Được Cá Nhân Hóa



Hãy tìm các bài viết này và nhiều bài hơn nữa:

- Tại trang mạng [liahona.lds.org](http://liahona.lds.org)
- Trong phần **Thành Niên Trẻ Tuổi Hằng Tuần** (dưới đề mục “Các Thành Niên Trẻ Tuổi” trong Thư Viện Phúc Âm)
- Tại [facebook.com/liahona](https://facebook.com/liahona)

## CHIA SẺ CÂU CHUYỆN CỦA ANH CHỊ EM

Anh chị em có một câu chuyện tuyệt vời để chia sẻ không? Hay là anh chị em muốn xem các bài viết về các đề tài nào đó? Nếu vậy, xin anh chị em cho chúng tôi biết! Anh chị em có thể gửi bài viết hoặc ý kiến phản hồi của mình tại trang mạng [liahona.lds.org](http://liahona.lds.org).

## CHỈ DÀNH CHO KỸ THUẬT SỐ

Tập Luyện Các Cơ Bắp Thuộc Linh của Mình

Bài của Aspen Stander





Khi đến lúc đưa ra các quyết định quan trọng, chúng ta cần phải trông cậy bao nhiêu vào Thượng Đế để cho chúng ta biết phải làm gì?

# Đưa Ra Các Quyết Định: Quyền Tự Quyết so với Sự Mặc Khải

Bài của Erin Rider

Mỗi ngày, mỗi người chúng ta đều gặp phải nhiều quyết định. Một số quyết định thông thường như là: “Mình nên mặc gì?” “Mình nên ăn gì vào bữa trưa?” “Đã đến lúc mua một chiếc xe mới hay mình có thể tiếp tục sử dụng chiếc xe cũ của mình lâu hơn một chút nữa không?” Nhưng thỉnh thoảng chúng ta lại gặp một quyết định quan trọng—“Mình có nên đi học lại không?” “Mình có nên chấp nhận việc làm này không?” “Mình có nên dọn đến một thành phố mới không?” “Mình có nên mua nhà không?” “Mình có nên hẹn hò với người này không?” “Mình có nên kết hôn với người này không?” và vân vân.

Khi đương đầu với những quyết định quan trọng, chúng ta hay mất thời gian lâu hơn một chút để lựa chọn—một cách thích hợp. Chúng ta làm theo lời khuyên được ban cho Oliver Cowdery trong Giáo Lý và Giao Ước 9:8-9, là nơi mà Chúa phán:

“Nhưng này, ta nói cho người hay rằng, người phải nghiên cứu kỹ trong tâm trí mình; rồi người phải hỏi ta xem điều đó có đúng không; và nếu đúng thì ta sẽ làm cho tâm can người hùng hực trong người, như vậy, người sẽ cảm thấy rằng điều đó là đúng.

“Nhưng nếu điều đó không đúng thì người sẽ không có những cảm giác như vậy, mà người sẽ cảm thấy tâm trí như tê dại, làm cho người quên đi những gì sai lầm.”

Khi tới lúc phải đưa ra những quyết định quan trọng, mặc dù chắc chắn đây là lời khuyên hay, nhưng đôi khi chúng ta trông cậy hơi quá nhiều vào phần mà Thượng Đế nói với chúng ta điều gì là đúng và không đủ, vào phần mà Ngài bảo chúng ta phải nghiên cứu trong tâm trí của mình. Chúng ta trở nên quá lo lắng chờ đợi Thượng Đế xác nhận các quyết định của mình đến nỗi chúng ta bỏ lỡ những cơ hội tuyệt vời. Thậm chí chúng ta còn có thể nhận ra vai trò của quyền tự quyết, nhưng chúng ta sợ hãi khi đưa ra một quyết định mà có thể đưa chúng ta ra khỏi “kế hoạch” đã định trước của mình và cuối cùng cho rằng bất cứ điều gì khác ngoài cảm giác hùng hực trong tâm can hoặc một tiếng nói từ thiên thượng đều có nghĩa rằng quyết định của chúng ta là sai. Đối với nhiều người trong chúng ta, sự căng thẳng ngấm giữa quyền tự quyết và sự mặc khải cá nhân dẫn đến một câu hỏi quan trọng: Vai trò của Thượng Đế trong việc giúp chúng ta đưa ra quyết định là gì?



## Vai trò của Thượng Đế trong Việc Đưa Ra Quyết Định của Chúng Ta

Có lẽ câu hỏi này được giải đáp hay nhất là qua câu chuyện về anh của Gia Rết. Có một mẫu mực thú vị về sự tăng trưởng trong câu chuyện này mà dạy chúng ta về cách Thượng Đế hy vọng chúng ta phải đưa ra quyết định. Sau khi các ngôn ngữ đã bị Chúa làm cho lộn xộn ở Tháp Ba Bên, Gia Rết nhờ anh trai của mình cầu vấn Chúa xem liệu họ có nên rời khỏi xứ không, và nếu có, thì họ nên đi đâu (xin xem Ê The 1:36–43). Anh của Gia Rết cầu vấn và Chúa dẫn họ đến bờ biển. Trong khi họ đang đi, Chúa nói chuyện với họ trong một đám mây và hướng dẫn mỗi bước đi trong cuộc hành trình của họ. Cuối cùng họ đến bờ biển, nơi mà họ ở lại bốn năm.

Vào cuối bốn năm đó, Thượng Đế phán với anh trai của Gia Rết phải đóng thuyền và sẵn sàng để vượt đại dương. Khi anh trai của Gia Rết nhận thấy các con thuyền sẽ không có không khí, thì ông đi theo cùng một mẫu mực quen thuộc là đến với Thượng Đế để hỏi xem ông nên làm gì. Đúng như dự đoán, Chúa đáp ứng bằng cách ban cho ông những chỉ dẫn chi tiết để đục lỗ trên đỉnh và đáy của thuyền. Hãy lưu ý đến mẫu mực mặc khải cho đến nay: Thượng Đế ban cho họ một kế hoạch, họ đặt ra những câu hỏi về cách hoàn thành kế hoạch đó và Thượng Đế đáp ứng với những câu trả lời chi tiết và chắc chắn.

Nhưng sau khi đục lỗ thuyền, anh của Gia Rết nhận ra rằng thuyền sẽ không có ánh sáng. Một lần nữa, ông cầu vấn Thượng Đế về điều ông nên làm. Tuy nhiên, thay vì trả lời, Thượng Đế hỏi: “Người muốn ta làm gì cho các người có ánh sáng trong thuyền?” (Ê The 2:23). Thay



vì ban cho những chỉ dẫn chi tiết như Ngài đã làm trước đây, lần này Chúa chờ anh của Gia Rết quyết định phải làm gì.

Loại câu trả lời này từ Chúa có lẽ là khó hiểu nhất khi cố gắng đưa ra quyết định. Chúng ta được dạy phải cầu nguyện và chờ một sự đáp ứng, vì vậy là điều tự nhiên nếu chúng ta lo lắng khi không nghe thấy sự đáp ứng nào cả. Chúng ta thường tự hỏi liệu việc thiếu một câu trả lời rõ ràng có phải là do “tâm trí như tê dại” và cho thấy rằng điều lựa chọn của mình là sai không. Những lần khác, chúng ta tự hỏi liệu điều đó có nghĩa là chúng ta không ngay chính đủ để nghe được câu trả lời hoặc chúng ta không cầu vấn với “chủ ý thật sự” hay không (xin xem Mô Rô Ni 10:4). Nhưng có một sự lựa chọn thứ ba mà đôi khi chúng ta không nghĩ tới—có thể, giống như với anh của Gia Rết, Thượng Đế đang chờ *chúng ta* đưa ra quyết định của *riêng mình*.

### Đưa Ra một Quyết Định

Gần đây tôi đã gặp phải một tình huống đầy thử thách về cách tôi suy nghĩ

về quyền tự quyết và sự mặc khải cá nhân. Khi sắp học xong cao học, tôi đã có một vài lời mời làm việc khác nhau ở các thành phố khác nhau và không thể quyết định nên chọn lời mời nào. Giống như anh của Gia Rết, tôi đã trải qua nhiều giây phút mà tôi đã cầu nguyện về một quyết định quan trọng và Thượng Đế đã đáp ứng với một câu trả lời khá chắc chắn. Dựa vào những kinh nghiệm trước đó, tôi bắt đầu cầu nguyện và cầu xin Thượng Đế giúp tôi quyết định tôi nên nhận việc làm nào. Tôi cũng đã làm phần vụ của mình bằng cách tìm hiểu về từng cơ hội việc làm và bàn thảo với nhiều người. Nhưng cho dù tôi đã cầu nguyện hay nhịn ăn bao nhiêu đi nữa, tôi vẫn không nhận được câu trả lời.

Gần đến thời hạn để đưa ra quyết định và tôi bắt đầu hoảng sợ. Chắc chắn đây là loại quyết định mà Chúa cần phải quan tâm, vậy mà tại sao Ngài đã không trả lời? Có lẽ Ngài không quan tâm đến việc làm nào tôi đã chọn, nhưng Ngài phải quan tâm đến thành phố nào tôi dọn đến chứ vì chắc chắn là nó sẽ có ảnh

hưởng đến cuộc sống của tôi. Chúa đã luôn luôn quan tâm đến các quyết định của tôi trước đây, vậy tại sao Ngài không quan tâm đến quyết định này chứ?

Vậy mà, cho dù tôi đã cố gắng nhiều đến mấy đi nữa thì tôi vẫn không nhận được câu trả lời. Tôi bắt đầu tự hỏi liệu tôi có xa cách Thượng Đế quá nhiều đến nỗi tôi không thể nghe được câu trả lời của Ngài chăng. Tôi cũng tự hỏi liệu tôi có thể không nghe được vì trong tiềm thức, tôi đã không *muốn* nghe câu trả lời chăng. Cuối cùng, một ngày trước thời hạn, tôi biết tôi phải lựa chọn, vì vậy tôi đã dùng óc xét đoán của mình để đưa ra quyết định. Buổi tối hôm đó, tôi chỉ cầu nguyện, cầu vấn xem Ngài có nói cho tôi biết là câu trả lời của tôi là sai không. Vẫn không có câu trả lời nào được ban cho nên tôi cứ nhận việc làm.

Vài tháng sau, tôi vẫn còn nghi ngờ về quyết định của mình nên tôi đã xin một phước lành chức tư tế để nhận được sự yên tâm. Trong phước lành này, tôi được cho biết rằng tôi không nhận được sự đáp ứng cho lời cầu nguyện của tôi vì Chúa đã hài lòng với bất kỳ quyết



định nào tôi đã đưa ra. Phước lành này đã củng cố lời khuyên đã được chủ tịch phái bộ truyền giáo của tôi đưa ra cho tôi. Ông đã nói với tôi rằng đôi khi quyết định nào mà chúng ta đưa ra cũng không quan trọng. Thượng Đế muốn chúng ta học cách dựa vào bản thân mình và quyết định cách chúng ta sống cuộc sống của mình. Chủ tịch phái bộ truyền giáo của tôi cũng nhắc tôi nhớ rằng Thượng Đế, là Cha Thiên Thượng của chúng ta, sẽ không trừng phạt chúng ta và lấy đi những cơ hội đã hứa nếu chúng ta chân thành cố gắng tìm hiểu điều phải làm.

Có lẽ anh của Gia Rết đã đề nghị hầu như bất cứ giải pháp nào để thấp sáng những chiếc thuyền và Chúa cũng sẽ chấp nhận. Mục đích của kinh nghiệm đó không phải chỉ dành cho anh của Gia Rết để củng cố đức tin của ông mà còn để ông tìm hiểu cách đưa ra quyết định.

### **Thực Hành Quyền Tự Quyết**

Từ một quan điểm vĩnh cửu, việc thực hành quyền tự quyết là một thành phần cần thiết cho sự tăng trưởng của cá nhân.

Nếu không, chúng ta không thể đưa ra các quyết định mà sẽ giúp chúng ta đạt được tiềm năng trọn vẹn của mình. Sự tăng trưởng, giống như mọi điều khác trong phúc âm, đến “từng hàng chữ một, từng lời chỉ giáo một” (2 Nê Phi 28:30). Thượng Đế muốn chúng ta trở thành một dân tộc sẵn sàng, chứ không phải là một dân tộc sợ phải hành động và Ngài kỳ vọng chúng ta sẽ sử dụng quyền tự quyết của mình để cố gắng hết sức sống cuộc sống của mình một cách tốt nhất.

Một khi chúng ta học được cách tìm kiếm sự cân bằng giữa quyền tự quyết và sự mặc khải thì chúng ta có thể cảm nhận được sự tăng trưởng thực sự về phần thuộc linh. Đây là điều đã xảy ra cho anh của Gia Rết. Sau khi suy nghĩ cặn kẽ, ông đã nấu chảy một tảng đá và đúc ra mười sáu viên đá cùng cầu xin Thượng Đế chạm tay vào chúng và làm cho chúng chiếu sáng (xin xem Ê The 3:1-5). Lần này, khi Thượng Đế đáp ứng, mọi sự việc đều thay đổi. Thay vì nghe tiếng nói của Thượng Đế trong một đám mây, anh của Gia Rết thực sự *nhìn thấy* Chúa là Đấng

không những chỉ đích thân hiện đến mà còn cho anh của Gia Rết thấy những khả tượng lạ thường của thế giới và mọi điều sẽ xảy ra (xin xem Ê The 3:6-26). Có thể là anh của Gia Rết sẽ không được chuẩn bị tinh thần để tiếp nhận khả tượng đó nếu trước hết ông không trải qua sự tăng trưởng cá nhân mà đến từ việc tự mình đưa ra quyết định.

Khi đưa ra quyết định, chúng ta chắc chắn nên làm theo lời khuyên của An Ma để “hội ý với Chúa trong mọi việc làm của mình” (An Ma 37:37). Khi Chúa cần chúng ta đưa ra một quyết định cụ thể, Ngài sẽ cho chúng ta biết và giúp ngăn ngừa chúng ta đi lạc lối. Nhưng chúng ta cũng phải sẵn sàng để đứng lên và tiến bước trong đức tin, cho dù câu trả lời có đến hay không. Chừng nào chúng ta còn tuân giữ các giao ước của mình và vẫn trung thành với phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô, thì chúng ta có thể cảm thấy tin tưởng nơi các quyết định ngay chính và sự yên tâm của mình rằng Chúa hài lòng với những nỗ lực của chúng ta. ■

*Tác giả hiện sống ở Utah, Hoa Kỳ.*





Làm thế nào anh chị em biết được sự khác biệt giữa sự mặc khải và những ý nghĩ của chính mình?



## Sự Mặc Khải Riêng **ĐƯỢC CÁ NHÂN HÓA**

Chúng ta đang sống trong một thế giới có nhiều cơ hội. Chúng ta được tự do lựa chọn nghề nghiệp, trường học, người phối ngẫu, nơi nào chúng ta muốn sống, và còn nhiều hơn nữa. Đó thực sự là một phước lành của thể hệ chúng ta. Nhưng mặt khác, điều này làm cho tất cả những lựa chọn này trở nên khó khăn hơn vì thật khó để đưa ra những quyết định khi mà có rất nhiều con đường và cơ hội mà sẽ dẫn đến những điều tốt đẹp. Làm thế nào để chúng ta chọn đúng khi có quá nhiều cơ hội tốt? Khi anh chị em cảm thấy lạc đường và hoang mang giữa vô số những quyết định này thì hãy biết rằng Cha Thiên Thượng muốn hướng dẫn anh chị em. Anh chị em có thể chọn đúng con đường và nhận được những sự đáp ứng mà anh chị em đang tìm kiếm nếu nghe theo tiếng nói của Ngài. Hãy nhận ra cách Ngài phán bảo với anh chị em, tin cậy Ngài, noi theo vị tiên tri, hãy kiên nhẫn, lạc quan hơn, và có đức tin, và cuối cùng anh chị em sẽ được dẫn dắt theo đúng hướng.

—Vira Vashchenko, Kyiv, Ukraine

Trong suốt cuộc đời mình, tôi đã thấy cách Chúa đã hướng dẫn tôi và tôi nhận ra rằng tất cả những gì tôi đã đạt được là nhờ vào Ngài và sự hướng dẫn của Ngài. Ngay cả trong những giây phút mà tôi nghĩ là tôi đi một mình thì cuối cùng Ngài cho tôi biết và cảm thấy rằng Ngài luôn ở bên tôi. Đó là lý do tại sao tôi đã quyết định luôn luôn tiếp tục với đức tin ngay cả khi tôi cảm thấy rằng tôi chỉ có một mình. Đối với tôi, thỉnh thoảng con đường của tôi không phải lúc nào cũng rõ ràng và tôi không thể lúc nào cũng thấy được điều đang chờ đợi tôi trong tương lai, nhưng tôi luôn luôn chọn lựa với đức tin, và rồi tôi bắt đầu nhìn thấy ánh sáng và nhận ra bàn tay của Thượng Đế trong cuộc đời tôi. Tôi biết rằng Cha Thiên Thượng và Vị Nam Tử của Ngài, Chúa Giê Su Ky Tô, yêu thương chúng ta và rằng hai Ngài sẵn lòng hướng dẫn chúng ta, nhưng hai Ngài cũng kỳ vọng chúng ta đặt đức tin nơi hai Ngài và hành động khi chúng ta nhận được những thúc giục từ Thánh Linh.

—Indhira Mejia, Cộng Hòa Dominic



Tôi nghĩ rằng một trong những kỹ thuật tuyệt vời nhất mà chúng ta phải thông thạo là khả năng nhận ra những lời mách bảo êm nhẹ của Đức Thánh Linh. Việc siêng năng học thánh thư đã thúc đẩy tôi nhiều hơn nữa để thông thạo thánh thư. Tôi đã luôn luôn tin rằng người nào siêng năng tìm kiếm thì sẽ tìm thấy; và những điều huyền nhiệm của Thượng Đế sẽ được vén lên trước mặt người đó nhờ vào quyền năng của Đức Thánh Linh (xin xem 1 Nê Phi 10:19). Nói cách khác, nếu tôi muốn nhận ra Thánh Linh, tôi không thể để mình bị dẫn dắt tới những ý nghĩ vô ích hay những mối bận tâm hằng ngày của cuộc sống, mà thay vì thế tôi phải tích cực tham gia vào công việc của Ngài và quên đi những ước muốn của riêng mình. Đó là khi tôi sẽ có thể nhận ra Thánh Linh rõ hơn vì tôi đã sẵn sàng cho điều đó! Giống như một con tàu không thể dễ dàng đi ngang qua một cơn bão, chúng ta cũng không thể nghe thấy Thánh Linh nếu chúng ta tập trung vào những lo lắng của cuộc sống đang ở ngoài tầm kiểm soát của chúng ta.

—*Emmanuel Borngreat Dogbey, Accra, Ghana*

Khi tôi càng lớn hơn, tôi đã phải học cách truyền đạt của Thánh Linh. Thánh Linh nói với tôi qua những ý nghĩ đơn giản. Tôi đã cần phải thực hành để tập cho quen, nhưng thường thường Thánh Linh đến với tôi ở những nơi yên tĩnh, giống như đang lái xe của tôi đi làm. Tôi biết đó không phải là những ý nghĩ của tôi vì Thánh Linh sẽ thường mang đến cho tôi sự soi dẫn bất ngờ trong khi thậm chí tôi không đang suy nghĩ về vấn đề này.

—*Clarissa Mae Taylor, Utah, Hoa Kỳ*

Trong gia đình nhỏ bé của mình, chúng tôi nhận ra Thánh Linh nhờ vào sự bình an mà chúng tôi cảm thấy chung với nhau nhất là vợ chồng tôi. Khi nào là ý nghĩ của riêng mình thì chúng tôi không bao giờ cảm thấy rằng điều đó chắc chắn là đúng—lúc nào cũng có một nỗi nghi ngờ hay sợ hãi tiềm ẩn. Nhưng khi đó là điều mặc khải thì chúng tôi luôn luôn cảm thấy an tâm cho dù chúng tôi cố gắng hợp lý hóa và thoát đầu mọi thứ dường như không có ý nghĩa gì nhiều. Khi hết lòng tuân theo điều mặc khải đó thì chúng tôi luôn luôn thấy mọi thứ tiến triển tốt đẹp và được ổn thỏa. Đó là khi chúng tôi nhìn nhau và nói: “Ồ, bây giờ thì điều mặc khải đó có ý nghĩa rồi!”

—*Maryana Wright, Utah, Hoa Kỳ*



Mặc dù chúng ta đều có thể nhận được sự mặc khải riêng theo những cách khác nhau, nhưng một điều chắc chắn là đúng: Thượng Đế thường xuyên phán bảo cùng chúng ta. Chúng ta chỉ cần sẵn lòng nỗ lực để gia tăng khả năng nhận ra và nghe tiếng nói của Ngài. Như Chủ Tịch Russell M. Nelson đã khuyên bảo: “Hãy cầu nguyện trong danh của Chúa Giê Su Ky Tô về những mối bận tâm, những nỗi sợ hãi, những yếu kém của anh chị em—vâng, những nỗi khát khao mãnh liệt trong lòng của anh chị em. Và rồi lắng nghe! Viết xuống những ý nghĩ đến với tâm trí anh chị em. Ghi lại những cảm nghĩ của mình và hành động theo những điều anh chị em được thúc giục để chấp nhận. Khi lặp lại tiến trình này hằng ngày, hằng tháng, hằng năm, anh chị em sẽ ‘tăng trưởng theo nguyên tắc mặc khải’” (“Sự Mặc Khải cho Giáo Hội, Sự Mặc Khải cho Cuộc Đời Chúng Ta,” *Liahona*, tháng Năm năm 2018, trang 95). ■







## TRONG PHẦN NÀY



### Khi tôi mới

bắt đầu học trung học, thì có một điều mà tôi gặp khó khăn: tôi thường thấy khó hiểu khi một đề tài mới được giới thiệu. Một buổi tối nọ, tôi cầu nguyện Cha Thiên Thượng giúp tôi hiểu và khắc phục thử thách đó. Tôi có đức tin và tôi đã có thể hiểu rõ hơn. Kể từ đó, việc cầu nguyện và có đức tin là điều tôi phải làm ở trường học và ở mọi nơi tôi đi.

Việc theo học một trường dành cho nam sinh là một thử thách vì một số điều vô đạo đức mà học sinh làm. Khi điều đó xảy ra, những lời của cha mẹ tôi đến với tâm trí tôi: "Đừng làm điều gì mà sẽ làm cho Đức Thánh Linh rút lui." Tôi biết ơn mẹ tôi là người luôn luôn nhắc nhở tôi phải lắng nghe theo Đức Thánh Linh. Khi chúng ta làm điều đúng, Thượng Đế ban phước cho chúng ta.

**Nyame S.,** 16 tuổi, Ghana

- 52 **Tìm Kiếm Sự Bình An cho Chính Mình và Những Người Khác trong Thời Kỳ Khó Khăn**  
Bài của Alex Hugie và Aspen Stander
- 54 **Cuộc Sống Là một Cuộc Chạy Đua Marathon**  
Bài của Sally Johnson Odekirk
- 60 **Hỏi và Đáp: Làm thế nào phước lành tộc trưởng của tôi có thể giúp tôi đưa ra những quyết định?**
- 62 **Hãy Thử Một Số Truyền Thống Mới của Lễ Phục Sinh**  
Bài của David Dickson
- 64 **Lời Nói Cuối Cùng: Sự Biểu Lộ Tuyệt Vời Nhất về Tình Yêu Thương của Thượng Đế**  
Bài của Chủ Tịch M. Russell Ballard





# TÌM KIẾM SỰ BÌNH AN

**Đ**ôi khi cuộc sống có rất nhiều thăng trầm. Anh chị em có thể lo lắng về những mối bận tâm của gia đình, những vấn đề sức khỏe, những vấn đề ở trường học, hoặc bất cứ một số sự việc rối ren nào trong thế giới ngày nay. Làm thế nào chúng ta có thể tìm thấy được sự bình an cá nhân trong một thế giới đầy rối ren như vậy? Cho dù việc anh chị em cảm thấy thiếu bình an đến từ các sự việc ngoài tầm kiểm soát của mình hay từ những điều anh chị em có thể ảnh hưởng và thay đổi, thì sau đây là một số ý kiến để giúp anh chị em tìm thấy sự bình an nội tâm nhờ vào Chúa Giê Su Kỵ Tô.

## 4 CÁCH ĐỂ TÌM THẤY SỰ BÌNH AN CHO CHÍNH MÌNH

### 1. Tập trung vào điều vĩnh cửu

Thật khó để cảm thấy bình an khi anh chị em chỉ tập trung vào những lo lắng ngắn hạn. Nhưng nếu tập trung vào một tầm nhìn rộng lớn hơn, kế hoạch hạnh phúc của Thượng Đế, thì anh chị em có thể tìm thấy sự bình an khi biết rằng điều gì làm cho đau khổ ngay bây giờ thì sẽ không kéo dài mãi mãi. Ví dụ, đền thờ giúp chúng ta tập trung vào thời vĩnh cửu. Chủ Tịch Gordon B. Hinckley (1910–2008) đã nói rằng trong đền thờ “anh chị em sẽ biết được sự bình an mà anh chị em sẽ không tìm thấy được ở nơi nào khác.”<sup>1</sup>

### 2. Đừng lo lắng về những gì mình không thể kiểm soát được

Khi một điều gì đó ở ngoài tầm kiểm soát của anh chị em lấy đi sự bình an của mình thì anh chị em sẽ cảm thấy tuyệt vọng hoặc tức giận. Nhưng điều đó không giúp tập trung vào những điều anh chị em không thể thay đổi. Thay vì thế, hãy đến gần Đấng Cứu Rỗi để tìm thấy sự bình an nội tâm ngay cả khi anh chị em cảm thấy đời sống là bất công đối với mình. Ngài đã hứa sẽ gửi cho anh chị em Đấng An Ủi, Đức Thánh Linh (xin xem Giăng 14:26–27).

### 3. Tha thứ cho người khác


Thường thì điều khó nhất để buông bỏ là sự tiêu cực mà anh chị em cảm thấy khi một người nào đó làm điều sai trái đối với mình. Nhưng Anh Cả Dieter F. Uchtdorf thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã dạy: “Chúng ta sẽ nhận được niềm vui của sự tha thứ trong cuộc sống của mình khi chúng ta sẵn lòng chia sẻ niềm vui đó một cách rộng rãi với những người khác. . . . Như vậy, Thánh Linh của Chúa sẽ làm tràn đầy tâm hồn mình với niềm vui kèm theo sự yên ổn thiêng liêng của lương tâm (xin xem Mô Si A 4:2–3).”<sup>2</sup> Việc tìm đến Đấng Cứu Rỗi có thể giúp anh chị em thoát khỏi những gánh nặng về mặt tình cảm và lòng được tràn ngập bình an.

### 4. Hối cải và trồng cây vào Đấng Kỵ Tô

Cho dù có điều gì khác đang diễn ra tốt đẹp trong cuộc sống của anh chị em đi nữa thì việc mang gánh nặng tội lỗi sẽ luôn luôn cướp đi sự bình an của anh chị em. Đôi khi chúng ta cần vị giám trợ của mình để giúp chúng ta hối cải hoàn toàn. Nhưng chúng ta đều cần phải hối cải thường xuyên và, nhờ vào Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Kỵ Tô, trở nên trong sạch trong mọi điều mà giúp chúng ta trở nên giống như Ngài hơn.







# cho Chính Mình và Những Người Khác trong Thời Kỳ Khó Khăn

Bài của Alex Hugie và Aspen Stander  
Các Tạp Chí Giáo Hội

*Sau đây là tám cách để tự giúp  
mình và những người khác cảm  
thấy bình an khi cuộc sống trở  
nên khó khăn.*



## 4 CÁCH ĐỂ GIÚP NGƯỜI KHÁC TÌM THẤY BÌNH AN

### 1. Chia sẻ phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô

Giống như chúng ta có thể tìm thấy sự bình an cho chính mình bằng cách tập trung vào Đấng Cứu Rỗi, chúng ta cũng có thể giúp cho người khác thấy được Ngài là “Đấng sáng lập sự bình an” (Mô Si A 15:18). Ví dụ, hãy thử chia sẻ một câu thánh thư hoặc một trích dẫn từ đại hội trung ương mà đã giúp anh chị em biết thêm về Chúa Giê Su Ky Tô.

### 2. Hãy là người giải hòa

Giúp bạn bè hoặc anh chị em ruột của mình giải quyết những xung đột. Giống như những người dân An Ti Nê Phi Lê Hi trong sách An Ma, chúng ta cũng có thể chôn cất vũ khí chiến tranh của mình—vũ khí như ngòi lê đôi mách, tìm cách trả thù hoặc ích kỷ—và thay vì thế đổi chúng thành các công cụ hòa bình: nói năng tử tế, tuân theo các giáo lệnh của Thượng Đế và tha thứ cho những người khác (xin xem An Ma 24:19).

### 3. Hãy là một người biết lắng nghe

Đôi khi những người đang gặp khó khăn cần nói chuyện công khai về những ý nghĩ và cảm nghĩ của họ thay vì giữ trong lòng. Chúng ta không phải giải quyết những vấn đề của họ giùm cho họ, nhưng chúng ta có thể chỉ lắng nghe những lo âu của họ và hỗ trợ, cho thấy tình yêu thương và sự thông cảm giống như Đấng Ky Tô.

### 4. Phục sự những người ở trong tiểu giáo khu và cộng đồng của anh chị em

Anh chị em có thể tình nguyện ở một nơi trú ẩn dành cho người vô gia cư, phục vụ với tư cách là một người dạy kèm cho bạn bè hoặc mang đồ ăn đến cho một gia đình mới dọn vào khu xóm của mình. Giúp mọi người tìm thấy sự bình an trong những điều nhỏ nhặt. Việc có được một nơi thường xuyên để ăn uống và ngủ, một người hướng dẫn đáng tin cậy hoặc một sự bảo đảm nhỏ rằng có người quan tâm đến mình có thể có được một ảnh hưởng mạnh mẽ.

Chúa Giê Su đã phán những lời an ủi này cho tất cả những người gặp khó khăn trong việc tìm thấy sự bình an: “Ta để sự bình an lại cho các ngươi; ta ban sự bình an ta cho các ngươi; ta cho các ngươi sự bình an chẳng phải như thế gian cho. Lòng các ngươi chớ bối rối và đừng sợ hãi” (Giăng 14:27). Nếu chúng ta mang bản thân mình và những người khác đến gần hơn với Chúa Giê Su Ky Tô, thì chúng ta có thể tìm thấy sự bình an ngay cả khi đời sống trở nên khó khăn. ■

#### GHI CHÚ

1. Gordon B. Hinckley, trong “Rejoice in the Blessings of the Temple,” *Liahona*, tháng Mười Hai năm 2002, trang 33.
2. Dieter F. Uchtdorf, “Điểm Trở Về An Toàn,” *Liahona*, tháng Năm năm 2007, trang 101.





CUỘC SỐNG LÀ MỘT **CUỘC CHẠY**





# ĐUA MARATHON

*Ngày nay Các Thánh Hữu  
Ngày Sau trẻ tuổi này sống  
ở nơi mà Sứ Đồ Phao Lô  
đã sống trong thời Tân Ước.  
Và họ tuân theo lời ông.*

## **Bài của Sally Johnson Odekirk**

Các Tạp Chí Giáo Hội

Cách đây vài tháng, một lớp giáo lý đã nhóm họp ở Mars Hill, gần Athens, Hy Lạp, nơi mà Sứ Đồ Phao Lô đã từng đưa ra một bài giảng hùng hồn (xin xem Công Vụ Các Sứ Đồ 17:22-34). Các học sinh đã nói về ảnh hưởng của lớp giáo lý trong cuộc sống của họ, kể cả những lời dạy của Phao Lô.

Alexis H., 18 tuổi, nói: “Cuộc sống ở Hy Lạp làm cho Kinh Tân Ước trở nên sống động. Cha em thích đi đến những tàn tích lịch sử khác nhau nơi Phao Lô đã giảng dạy và thường chia sẻ một câu thánh thư hoặc kể cho chúng em nghe một câu chuyện về nơi nào sự việc đã xảy ra.”

Giống như Phao Lô đã đối phó với những thử thách trong thời của ông, giới trẻ ở Hy Lạp cũng đối phó với các vấn đề xã hội, chính trị và kinh tế. Các đại hội giới trẻ và trại hè của Hội Thiếu Nữ là những sự kiện hiếm hoi ở Hy Lạp, và thậm chí việc tham dự lớp giáo lý cũng có thể là khó khăn. Mặc dù có những thử thách này và những thách thức khác, giới trẻ ở Hy Lạp đã áp dụng lời khuyến khích của Phao Lô để “một lòng đứng vững, đồng tâm chống cự vì đức tin của đạo Tin Lành” (Phi Líp 1:27).

Sống ở Hy Lạp có nghĩa là các tín hữu trẻ tuổi này được tận hưởng thời tiết ấm áp, bãi biển, thức ăn và khiêu vũ. Họ cũng thực sự thích được gặp gỡ nhau. Khi họ gặp nhau trong lớp giáo lý và các sinh hoạt của chi nhánh, họ đã trở nên vững mạnh hơn trong đức tin và tình bạn.

## **Lớp Giáo Lý trên Mars Hill**

Khi lớp giáo lý bắt đầu ở Hy Lạp cách đây vài năm thì chỉ có năm học sinh. Họ học ba buổi sáng mỗi tuần, với một số học sinh tham gia qua lớp học trên phương





*"Em đã biết được rằng phúc âm giống nhau ở khắp mọi nơi. Vì sống ở nước ngoài nên em đã học cách tập trung vào các lễ thì phúc âm và cảm nhận được Thánh Linh thay vì bị xao lãng bởi văn hóa."*

—Bryana W., 15 tuổi



*"Em đã viết từ ghi nhớ lên trên tấm gương soi của em để ghi nhớ tất cả những gì đã xảy ra trong năm nay: FSY, trại hè thiếu nữ, lớp giáo lý. Việc đó giúp em nhớ là mình đã đến từ đâu."*

—Marie H., 17 tuổi



*"Em biết rằng khi em đi học lớp giáo lý, em có thể cảm thấy hài lòng khi biết rằng mình đang làm điều mình cần làm, và em biết rằng mọi điều rồi sẽ được ổn thỏa."*

—Lizzie T., 17 tuổi



*Loukia C., 15 tuổi, lần đầu tiên chia sẻ chứng ngôn của mình tại trại hè Hội Thiếu Nữ và về sau đã chịu phép báp têm.*



Nhóm học sinh lớp giáo lý ở trước nhà hội Athens.

tiện video trực tuyến. Họ cũng nhóm họp vào các buổi chiều thứ Tư cho lớp giáo lý, tiếp theo là một sinh hoạt. Họ đã gần gũi nhau và trở thành một ánh sáng cho bạn bè của họ là những người nhận thấy tấm gương của họ. Khi bạn bè đặt câu hỏi, giới trẻ mang họ đến các buổi sinh hoạt lớp giáo lý và Hội Hỗ Tương của thanh thiếu niên.

Một thiếu niên, Pavlos K., 15 tuổi, nói: "Đi học lớp giáo lý là một cách tốt để bắt đầu một ngày và giúp em luôn vững mạnh. Điều này giúp em tập trung vào việc nêu gương cho người khác. Nó giúp bắt đầu một ngày suy nghĩ về Chúa Giê Su Kỵ Tô."

Khi giới trẻ lớn lên trong sức mạnh và tình đoàn kết thì các phước lành và các cơ hội đến. Ví dụ, vào năm 2017, họ được phước để tham dự sinh hoạt Đền Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ (FSY), một đại hội giới trẻ trong khu vực. Các thiếu nữ cũng đã tham gia trại hè đầu tiên từ trước tới nay của Hội Thiếu Nữ ở Hy Lạp. Do đó, họ đã trở nên gần gũi hơn với nhau trong nhóm và hai thiếu nữ đã gia nhập Giáo Hội.

### Đại Hội FSY Quốc Tế

Đại hội được tổ chức ở Đức, đã mang Các Thánh Hữu Ngày Sau trẻ tuổi từ khắp châu Âu lại với nhau. Giới trẻ từ Hy Lạp và Cyprus đến từ những nơi cách xa hàng trăm dặm, và kinh

nghiệm đại hội đã có một ảnh hưởng sâu sắc đối với họ. Đối với Maximos A., 14 tuổi, "điều đáng nhớ nhất tại FSY là khi chúng em chia sẻ chứng ngôn của mình. Mọi người đều cảm nhận được Thánh Linh, và em đã được soi dẫn để phát triển chứng ngôn của mình."

Loukia C., 15 tuổi nói thêm: "Lúc đầu chỉ có bốn người trẻ đi thôi, nhưng cuối cùng, chúng em đã có 15 người tham dự—một kỷ lục cho Hy Lạp—kể cả 3 người bạn ngoại đạo."

"Thật là tuyệt vời khi được ở chung với nhau ở một nơi nào đó mà mình chia sẻ cùng một phúc âm và mình không khác biệt với những người xung quanh. Tất cả chúng em đều sinh hoạt chung với nhau, và chúng em cảm nhận được cùng một Thánh Linh. Những điều này giúp đỡ em."

Jesiana, 16 tuổi, nói: "Cha em không phải là tín hữu và sẽ không cho phép em đi FSY hoặc chịu phép báp têm. Nhưng rồi các tín hữu chi nhánh đã nhịn ăn cho em, và bà nội em đã nói chuyện với cha em. Sau đó, ông nói là em có thể đi được!"

Tại FSY, em ấy đã trải qua nhiều điều đầu tiên, chẳng hạn như, "việc tham gia vào các bài học và các sinh hoạt cùng chia sẻ chứng ngôn của em đã giúp em hiểu việc cảm nhận được Đức Thánh Linh thì thật sự là như thế nào. Em chưa bao giờ

cảm nhận được Thánh Linh như thế trước đây, và em rất vui sướng và phấn khởi. Lần đầu tiên em chia sẻ chứng ngôn của mình.”

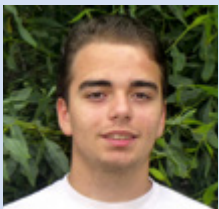
Ngoài việc được nuôi dưỡng phần thuộc linh, giới trẻ còn có thể thư giãn và vui chơi với nhau tại đại hội. Haig T., 14 tuổi, đến đại hội từ Cyprus. “Em đã học được cách giao tiếp giỏi hơn, có được tình bạn thực sự, và vui chơi, ngay cả trong những lúc khó khăn.”

### Trại Hè Hội Thiếu Nữ

Trại hè Hội Thiếu Nữ cũng có hiệu quả tương tự. Mười hai thiếu nữ đã họp với những người lãnh đạo của họ gần địa điểm xảy ra trận chiến Marathon thời xưa. Họ đã ở ba ngày ở đó với nhau, học cách dựa vào nhau để có sức mạnh và sự khuyến khích.

Loukia nói: “Khi em 12 tuổi, em đi nhà thờ lần đầu tiên và rất vui sướng, nhưng rồi em nhận biết rằng em là người duy nhất trong lứa tuổi của em. Bây giờ, hai năm sau, chúng em có rất nhiều thiếu nữ mà lần đầu tiên chúng em đã có thể có được trại hè của Hội Thiếu Nữ.” Khi họ họp mặt chung với nhau, em ấy nói: “Em đã nhận biết được ý nghĩa của việc trở thành một Thánh Hữu Ngày Sau. Khi chúng ta sống theo phúc âm, một ánh sáng bao quanh chúng ta.”

Đối với Bryana W., 15 tuổi, FSY và trại hè Hội Thiếu Nữ đã giúp em ấy trở nên cởi mở và nói chuyện với những người khác. Em ấy nói: “Gia đình em dọn nhà thường xuyên, và thật khó để em phát triển mối quan hệ với những người khác vì em rất nhút nhát. Nhưng vì em đã trở nên gần gũi với nhóm của mình ở FSY nên em đã kết bạn được với một số bạn rất tốt. Trong



“Phần yêu thích của em về FSY là các môn thể thao, khiêu vũ và các buổi nhóm họp tức là những buổi họp devotional và ôn lại vào buổi sáng. Điều này giúp em được hữu ích và kiên nhẫn hơn cùng biết ơn thánh thư nhiều hơn.”—Haig T., 14 tuổi



Trên đường đi đến FSY ở Stuttgart, Đức.



Tại đại hội FSY, đánh vần từ “Ask (Cầu Xin)”, trong Gia Cơ 1:5.

# “Một lòng đứng vững, đồng tâm.”

Phi Líp 1:27



Irini S. biểu diễn tại FSY.



“Tại FSY, chúng em bắt đầu trở thành một nhóm và nhóm đó đã củng cố chúng em. Nó giúp hoạch định và ảnh hưởng chương trình của giới trẻ ở Hy Lạp vì bây giờ chúng em đã quen biết nhau rõ hơn nhiều.”  
—Alexis H., 18 tuổi



“Ca hát trên sân khấu tại FSY là một trong những điều dũng cảm nhất mà em từng làm và một trong những khoảnh khắc kỳ diệu nhất mà em từng có. Trong giây phút đó, em đã biết được rằng chúng ta là quan trọng biết bao trong thế giới đẹp đẽ này.”—Irini S., 17 tuổi





*"Tại trại hè Hội Thiếu Nữ, em đã học được rằng cuộc sống giống như là một cuộc chạy đua Marathon. Nó đã giúp em phát triển đức tin của mình và biết rằng chúng ta phải tiếp tục đi đúng con đường, cũng giống như chúng ta đang chạy đua marathon. Kinh nghiệm đó giúp em củng cố chứng ngôn của mình và tiếp tục có đức tin cùng đi đúng con đường."*  
—Winifred K., 14 tuổi

# "Cuộc sống là một cuộc chạy đua marathon, chứ không phải là một cuộc chạy nước rút."

Chủ đề của trại hè Hội Thiếu Nữ



Các thiếu nữ tại Marathon, Hy Lạp.



"Chúng em đều đọc đáo, giống như mỗi viên sỏi trên bãi biển cũng đọc đáo." —Bryana W.



"Việc xem mặt trời mọc mang lại một tinh thần thanh thản, tuyệt vời." —Lizzie T.

buổi họp chứng ngôn, chúng em đã chia sẻ những cảm nghĩ của mình, và em nhận biết rằng những người khác cũng cảm thấy như em vậy."

Marie H., 17 tuổi, nhớ lại chủ đề của trại: "Cuộc sống là một cuộc chạy đua marathon, chứ không phải là một cuộc chạy nước rút." Em ấy nói rằng các thiếu nữ và những người lãnh đạo của họ đã thảo luận về tầm quan trọng của việc kiên trì chịu đựng và về đến đích. "Điều này nhắc nhở em rằng em có thể chịu đựng, chạy theo sức mình cho phép và tập trung vào vạch đích. Rồi em có thể hoàn thành những điều mà Cha Thiên Thượng cần em làm."

Một trong những điểm nổi bật của trại là buổi họp đặc biệt devotional vào lúc bình minh tại bãi biển vào buổi sáng cuối cùng của họ. Lizzie T., 17 tuổi, nói: "Chúng em mang theo thánh thư của mình, có buổi họp đặc biệt devotional và nhìn mặt trời mọc. Chúng em đều đã cảm nhận được tình yêu thương của Thượng Đế. Đó là một kết thúc tuyệt vời cho thời gian chúng em ở bên nhau."

## Dũng Cảm Chuẩn Bị cho Tương Lai

Irini S., 17 tuổi, nói: "Từ FSY và trại hè Hội Thiếu Nữ, em đã học được rất nhiều về phúc âm và cách mà phúc âm có thể giúp đỡ em trong cuộc sống của em. Em đã kết bạn với rất nhiều người và biết được việc bày tỏ những ý nghĩ và cảm nghĩ của mình là quan trọng biết bao. Em đã cảm nhận được Đức Thánh Linh một cách sâu sắc và tình yêu thương của Đấng Cứu Rỗi của chúng ta, Chúa Giê Su Kỵ Tô."

Em ấy nói rằng việc được ở gần giới trẻ Thánh Hữu Ngày Sau khác củng cố sự tin tưởng của em ấy. Manasseh A., 17 tuổi, nói: "Trước khi đi FSY, em không thể nhìn thấy những điều tốt lành và đẹp đẽ mà Thượng Đế đã tạo ra cho chúng ta và những kế hoạch mà Ngài vẫn đang làm cho chúng ta."



Trại hè Hội Thiếu Nữ, năm 2017—trại hè đầu tiên từ trước tới nay ở Hy Lạp.

“Chúng ta không nên bị ảnh hưởng bởi bất cứ người nào hoặc bất cứ điều gì khác xung quanh mình mà sẽ cố kéo chúng ta xa khỏi việc sống theo phúc âm. Phúc âm giống nhau ở mọi nơi và chúng ta phải luôn luôn ở đúng đường.”

Và cho dù đó là ở Hy Lạp hay ở nơi nào khác trên thế giới thì việc chia sẻ con đường đó với nhau cho phép chúng ta hiệp một trong tinh thần. ■

## Giáo Hội ở Hy Lạp



Vào đầu thập niên 1900, Rigas Pofantis, một người thợ in từ Athens, đã gửi thư yêu cầu các vị lãnh đạo của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô cho biết thông tin. Chủ tịch phái bộ truyền giáo của Giáo Hội ở Thổ Nhĩ Kỳ đã giảng dạy cho Pofantis là người đã chịu phép báp têm vào tháng Mười năm 1905.



Giáo Hội không tăng trưởng nhiều ở Hy Lạp cho đến thập niên 1950, khi các tín hữu Giáo Hội người Mỹ gốc Hy Lạp ở Salt Lake City, Utah, Hoa Kỳ, tổ chức hội Hellenic Latter-day Saint Society để gìn giữ di sản của họ và duy trì mối quan hệ với quê hương của họ.



Các vị lãnh đạo Giáo Hội đã tổ chức một giáo đoàn nhỏ ở Athens vào năm 1965 và tái tổ chức vào năm 1967. Họ thành lập Phái Bộ Truyền Giáo Greece Athens vào tháng Bảy năm 1990 và hoàn tất công việc xây cất nhà hội đầu tiên ở Hy Lạp vào tháng Năm năm 1999.

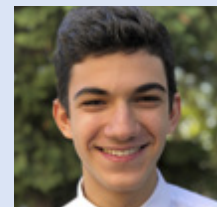


Athens, Hy Lạp, nhà hội ở Halandri

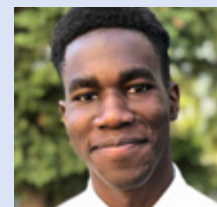


Con Số Tín Hữu: 802

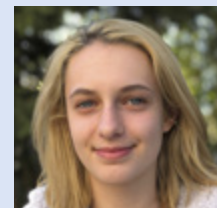
Giáo Đoàn: 3



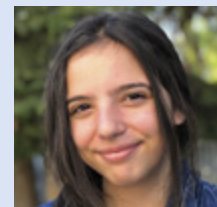
“Em thực sự thích thấy việc ở bên những người trẻ tuổi có cùng niềm tin là như thế nào. Em đã cảm thấy như chúng em đều được kết nối theo một cách đặc biệt nào đó, còn nhiều hơn là chỉ biết tên của nhau mà thôi.”  
—Pavlos K., 15 tuổi



“Em rất vui vì đã có cơ hội gặp gỡ những người trẻ tuổi khác đang trải qua những điều tương tự mà em làm mỗi ngày.”  
—Joshua K., 17 tuổi



“FSY và trại hè Hội Thiếu Nữ đều có cùng cảm giác cho dù mình đi đâu trên thế giới. Em thích trại hè Hội Thiếu Nữ nhỏ hơn vì nó dễ phát triển mối quan hệ với nhau hơn.”  
—Olivia H., 15 tuổi



“Em không phải là tín hữu của Giáo Hội, nhưng em đến mỗi tuần nếu có thể được. Em quý mến điều mà các thiếu nữ đứng lên bênh vực.”  
—Irene C., 14 tuổi



# “Làm thế nào phước lành tộc trưởng của tôi có thể giúp tôi đưa ra những quyết định?”

“Phước lành tộc trưởng là một điều mặc khải cho người nhận, chính là một nguồn hướng dẫn trong suốt một đời người, để bảo vệ, soi dẫn, và thúc đẩy sự tích cực và ngay chính. Theo nghĩa đen, một phước lành tộc trưởng chứa đựng các chương từ quyển sách về các khả năng vĩnh cửu của anh chị em. . . .

“... Đó là một quả cầu Liahona bằng ánh sáng để hướng dẫn anh chị em một cách chính xác đến ngôi nhà thiên thượng của mình.”

Chủ Tịch Thomas S. Monson (1927–2018), “Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1986, trang 65, 67.



## Quả Cầu Cá Nhân của Chúng Ta

Các phước lành tộc trưởng là một cách mà Cha Thiên Thượng giúp chúng ta biết được nguồn gốc của

chúng ta trong cuộc sống tiền dương thế, trần thế và thời vĩnh cửu. Việc biết được ba lẽ thật đặc biệt này về bản thân mình giúp chúng ta tuân theo kế hoạch mà Thượng Đế dành cho chúng ta. Chúng ta biết mình là ai, tại sao chúng ta có mặt ở đây và chúng ta có thể ở đâu. Giống như Liahona đã hoạt động theo đức tin và sự chuyên cần của Nê Phi và gia đình ông trong việc tuân theo lời khuyên bảo của nó (xin xem 1 Nê Phi 16:28), chúng ta cũng có thể trung tín và chuyên cần trong việc tuân theo quả cầu của mình và lời khuyên bảo của nó mà sẽ hướng dẫn chúng ta đến tiềm năng thiêng liêng của chúng ta.

*Anh Cả Utai, 20 tuổi, Phái Bộ Truyền Giáo Argentina Salta*



## Một Viễn Cảnh Vĩnh Cửu

Bất cứ khi nào cảm thấy không biết cách đưa ra quyết định, tôi tìm đến phước lành tộc trưởng của

mình và suy ngẫm về sự mặc khải thiêng liêng của phước lành đó. Và sau đó việc quyết định trở nên dễ dàng. Nó không những giúp tôi chịu đựng cuộc sống trần thế của mình và nhận được các phước lành đã được hứa, mà nó còn nhắc nhở tôi tự chuẩn bị bản thân mình để bước vào vương quốc của Chúa một cách xứng đáng một ngày nào đó. Nó liên tục giúp tôi tăng trưởng trong đức tin, tin cậy vào ý muốn của Chúa và sống với một viễn cảnh vĩnh cửu.

*Abigail F., 18 tuổi, Cagayan Valley, Philippines*



## Lời Khuyên Dạy của Cha Thiên Thượng

Phước lành tộc trưởng của tôi mang đến cho tôi lời khuyên dạy từ Cha Thiên Thượng của tôi. Nếu tuân

theo lời khuyên dạy đó thì tôi biết rằng mình sẽ nhận được sự mặc khải về các quyết định mà tôi cần phải đưa ra. Ngay trả lời một số câu hỏi của tôi thậm chí trước khi tôi hỏi nữa.

*Cami H., 16 tuổi, Utah, Hoa Kỳ*

## Lắng Nghe theo Thánh Linh

Nếu đang tìm kiếm sự an ủi và hướng dẫn hoặc một câu trả lời cho một câu hỏi cấp bách, anh chị em có thể cầu nguyện chân thành về câu hỏi đó và chân thành đọc phước lành tộc trưởng của anh chị em trong khi lắng nghe theo Thánh Linh. Việc tra cứu thánh thư cũng hữu ích lắm. Tôi tin rằng nếu anh chị em làm điều này với đức tin thực sự thì Chúa sẽ trả lời cho anh chị em, theo kỳ định của Ngài, trong cách tốt nhất.

*Kezia B., 15 tuổi, Hawaii, Hoa Kỳ*

## Các Phước Lành đã được Hứa

Các phước lành tộc trưởng cho chúng ta biết điều mà Thượng Đế muốn ban cho chúng ta. Ngài ban cho chúng ta những lời cảnh cáo và giải thích cách chúng ta có thể trở nên giống Ngài hơn. Khi biết điều mà Cha Thiên Thượng đang dành cho chúng ta và làm thế nào để có được điều đó thì chúng ta sẽ chọn và hành động một cách thích hợp để tiếp nhận nó.

*Hunter H., 18 tuổi, Utah, Hoa Kỳ*

*Những câu trả lời là nhằm mục đích giúp đỡ và chỉ là quan điểm chứ không phải là lời phát biểu chính thức về giáo lý của Giáo Hội.*



## Là một thiếu nữ, tôi có nên tập trung nhiều hơn vào học vấn và nghề nghiệp hay là vào việc trở thành một người vợ và người mẹ?

Chúng ta biết rằng “gia đình là trọng tâm kế hoạch của Đấng Sáng Tạo” và rằng “những người mẹ có trách nhiệm chính yếu để nuôi dưỡng con cái mình.”<sup>1</sup> Và chúng ta cũng biết rằng, vì nhiều lý do chính đáng, cả người nam lẫn người nữ đều đã được các vị tiên tri khuyên bảo phải có học vấn.<sup>2</sup> Ngoài ra, chúng ta biết rằng nhiều phụ nữ sẽ cần hoặc muốn theo đuổi sự nghiệp.

Chủ Tịch Dallin H. Oaks, Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, đã nói rằng đối với phụ nữ, sự lựa chọn không phải là giữa gia đình hay học vấn và nghề nghiệp. Ông nói: “Việc quyết định về thời gian mới là điều chúng ta phải chọn. Và chúng ta tìm kiếm sự soi dẫn của Chúa và những lời giảng dạy của các tông đồ Ngài trong khi làm điều đó.”<sup>3</sup>

Hãy lập kế hoạch để đi học và lập kế hoạch để có một gia đình. Các em cũng có thể lập kế hoạch để có một nghề nghiệp. Trong tất cả điều này, sự tập trung của các em nên là tuân theo kế hoạch của Cha Thiên Thượng và tìm biết ý muốn của Ngài.

### GHI CHÚ

1. “Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn cùng Thế Giới,” familyproclamation.lds.org.
2. Xin xem *Cố Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ* (năm 2011), trang 9.
3. Dallin H. Oaks, chương trình Hội Thoại với Anh Cả Oaks và Anh Cả Ballard (buổi họp của người thành niên trẻ tuổi độc thân, ngày 19 tháng Mười Một năm 2017), broadcasts.lds.org.

Một người thành niên trẻ tuổi chia sẻ câu chuyện của mình về việc không biết chắc là mình có nên tập trung vào nghề nghiệp hay là vào gia đình của mình [lds.org/go/41961](https://www.lds.org/go/41961). Hãy xem điều mà Chủ Tịch Russell M. Nelson đã nói với chị ấy.

## Các Em Đang Nghĩ Gì?

“Các em sẽ nói sao khi bạn bè của các em không tin rằng những sự việc như Khải Tượng Thứ Nhất có thể xảy ra?”

Xin gửi câu trả lời của các em và, nếu muốn, một tấm ảnh có độ phân giải cao trước ngày 15 tháng Năm năm 2019, tại trang mạng [iahona.lds.org](https://www.iahona.lds.org) (xin bấm vào “Submit an Article” hay Feedback). Hoặc gửi email câu trả lời và ảnh của các em đến [iahona@ldschurch.org](mailto:iahona@ldschurch.org). Gồm vào tên đầy đủ của các em và tên của tiểu giáo khu và giáo khu của các em (hoặc chi nhánh và giáo hạt).

Các câu trả lời có thể được hiệu đính để được ngắn gọn hoặc rõ ràng hơn.



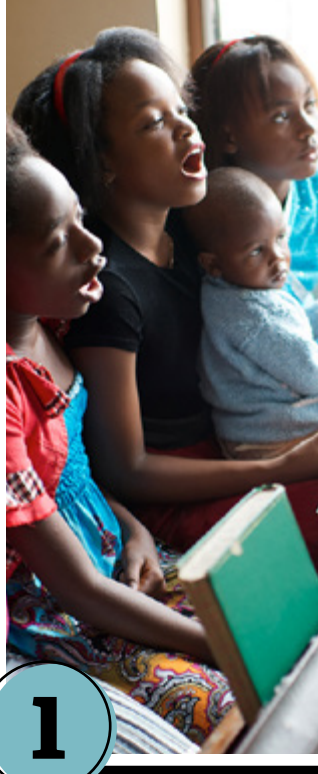


### Bài của David Dickson Các Tạp Chí Giáo Hội

Lễ Giáng Sinh thường được chú ý nhất trong số mọi kỳ lễ. Tuy nhiên, nếu không có các sự kiện đã xảy ra từ lâu mà chúng ta kỷ niệm mỗi lễ Phục Sinh, thì sẽ không có lễ Giáng Sinh.

Chủ Tịch Gordon B. Hinckley (1910–2008) có lần đã dạy: “Sẽ không có lễ Giáng Sinh nếu không có lễ Phục Sinh. Hải nhi Giê Su ở Bết Lê Hêm sẽ chỉ là một hải nhi bình thường nếu không có Đấng Ky Tô cứu chuộc ở Vườn Ghết Sê Ma Nê và Đồi Sọ, và lễ thật đầy đặc thắng của Sự Phục Sinh.”<sup>1</sup>

Sau đây là một vài truyền thống mà anh chị em có thể suy xét để thêm vào những kỳ lễ kỷ niệm hằng năm của mình.



## 1

### Đi Đến Từng Nhà và Hát trong Ngày Lễ Phục Sinh

Nếu bỏ qua một bên những hình ảnh kỳ quái về con tuần lộc và những người lùn đi theo ông già Nô Ên, thì các bài hát mừng Giáng Sinh đều là về Chúa Giê Su Ky Tô. Lễ Phục Sinh là thời gian lý tưởng cho âm nhạc về Đấng Cứu Rỗi, và vâng, thậm chí còn được hát ở trước cửa nhà của những người hàng xóm của anh chị em.

Nếu ý kiến của anh chị em bị bế tắc thì hãy xem phần “đề tài” của quyển thánh ca dưới các đề tài “Lễ Phục Sinh” và “Sự Chuộc Tội” dành cho các bài hát. Bất cứ bài hát nào kỷ niệm Chúa Giê Su Ky Tô đều thích hợp để hát cho Lễ Phục Sinh.



## 2

### Tha Thứ cho Một Người Nào Đó

Có bao nhiêu lần anh chị em đã biết ơn ân tứ về sự hối cải? Lễ Phục Sinh mang đến một cơ hội để suy nghĩ thêm về cách chúng ta có được cùng một thái độ tha thứ đó cho người khác.

Chúa Giê Su đã dạy: “Vâng nên, ta nói cho các ngươi hay, các ngươi phải biết tha thứ cho nhau. . . .”

“Ta, là Chúa, sẽ tha thứ cho ai mà ta muốn tha thứ, nhưng các ngươi được đòi hỏi phải biết tha thứ tất cả mọi người” (Giáo Lý và Giao Ước 64:9–10).

Hãy tự hỏi: Anh chị em đang còn giận ai? Hãy cầu nguyện để có được sức mạnh để tha thứ cho người này và để Đấng Cứu Rỗi giúp cho những cảm nghĩ đau đớn đó biến mất.



## 3

### Trình Diễn một Hoạ Cảnh, Vở Kịch hoặc Buổi Trình Diễn Khác

Anh chị em có thể sắp xếp một buổi trình diễn cho lễ Phục Sinh. Một ví dụ đơn giản có thể là đọc thánh thư trong buổi họp tối gia đình hoặc một buổi hòa nhạc và cùng nhau hát theo trong cộng đồng.

# Hãy Thử Một Số Truyền Thống Mới của Lễ Phục Sinh



# 5

## Thăm Mộ của Những Người Thân

Nhờ vào Chúa Giê Su Ky Tô nên sự chết đã mất đi cái nọc của nó (xin xem 1 Cô Rinh Tô 15:55). Dành thời gian đi thăm các ngôi mộ của những người thân để suy ngẫm về tin lành này.

Thậm chí anh chị em còn có thể đọc to một số câu thánh thư ưa thích về Sự Phục Sinh trong khi anh chị em đi thăm những ngôi mộ này. Một vài (trong số *rất nhiều*) câu thánh thư để suy nghĩ sẽ đọc là 1 Cô Rinh Tô 15:20–22; An Ma 11:42–44; và Giáo Lý và Giao Ước 88:14–16.

# 5

## Hãy Tốt Hơn Một Chút

Lễ Phục Sinh tôn vinh các sự kiện của Vườn Ghết Sê Ma Nê, những gì đã xảy ra trên cây thập tự, việc Đấng Cứu Rỗi sống lại từ cõi chết vào ngày thứ ba, và sau đó việc Ngài phục sự trong 40 ngày trước khi thăng lên trời.

Ngoài ra, chẳng bao lâu sau khi thăng lên trời, Chúa Giê Su Ky Tô đã hiện đến cùng dân Nê Phi và phục sự họ (xin xem 3 Nê Phi 11–28). Có rất nhiều điều để kỷ niệm!

Tại sao không gia tăng thời gian để kỷ niệm mùa lễ Phục Sinh của anh chị em? Hãy để tâm hồn của anh chị em vui thích lâu hơn trong những phép lạ của lễ Phục Sinh. Hãy nỗ lực

một cách có ý thức để trở nên giống như Đấng Ky Tô hơn trong 40 ngày sau lễ Phục Sinh. Để có được sự soi dẫn, hãy suy nghĩ về lời mời của Chủ Tịch Russell M. Nelson: “Hãy hiến dâng một phần thời gian của mình mỗi tuần để nghiên cứu *mọi điều* mà Chúa Giê Su đã phán và làm theo như đã được ghi chép trong Kinh Cựu Ước, vì Ngài là Đức Giê Hô Va của Kinh Cựu Ước. Hãy nghiên cứu các luật pháp của Ngài như đã được ghi chép trong Kinh Tân Ước, vì Ngài là Đấng Ky Tô của Kinh Tân Ước. Hãy nghiên cứu giáo lý của Ngài như đã được ghi chép trong Sách Mặc Môn, vì không có thánh thư nào mà trong đó sứ mệnh và giáo vụ của Ngài lại được mặc khải rõ ràng hơn. Và hãy nghiên cứu những lời của Ngài như đã được ghi chép trong Giáo Lý và Giao Ước, vì Ngài tiếp tục dạy cho dân Ngài trong gian kỳ này.”<sup>2</sup>

## Các Truyền Thống của Anh Chị Em Đang Chờ Đợi

Anh Cả Dieter F. Uchtdorf thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã dạy: “Để tìm được ngày quan trọng nhất lịch sử, chúng ta phải quay lại buổi tối gần 2.000 năm trước trong Vườn Ghết Sê Ma Nê khi Chúa Giê Su Ky Tô quỳ xuống trong lời khẩn cầu mãnh liệt và phó mạng mình làm giá cứu chuộc tội lỗi cho chúng ta.”<sup>3</sup>

Các sự kiện quan trọng nhất trong lịch sử là đáng để dành thời gian ra suy ngẫm mỗi năm. Các truyền thống giúp chúng ta làm điều đó cho dù những truyền thống từ bản liệt kê này hoặc bất cứ truyền thống nào do anh chị em tự chọn.

Anh chị em sẽ thử làm theo năm nay không? ■

*Vào mùa lễ Phục Sinh này, hãy dành thêm một số thời gian hơn để tưởng nhớ ân tứ lớn lao nhất đã được ban cho từ trước đến nay.*

### GHI CHÚ

1. Gordon B. Hinckley, “The Wondrous and True Story of Christmas,” *Ensign*, tháng Mười Hai năm 2000, trang 5.
2. Russell M. Nelson, “Các Vị Tiên Tri, Sự Lãnh Đạo và Luật Pháp Thiêng Liêng” (buổi họp đặc biệt devotional dành cho những người thành niên trẻ tuổi, ngày 8 tháng Một năm 2017), [broadcasts.lds.org](http://broadcasts.lds.org).
3. Dieter F. Uchtdorf, “Kìa, Xem Người Này!” *Liahona*, tháng Năm năm 2018, trang 108.



# Sự Biểu Lộ Tuyệt Vời Nhất về Tình Yêu Thương của Thượng Đế

Bài của Chủ Tịch M. Russell Ballard  
Quyền Chủ Tịch Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

**T**hượng Đế biểu lộ tình yêu thương của Ngài dành cho chúng ta bằng cách cung cấp sự hướng dẫn mà chúng ta cần để tiến triển và đạt được tiềm năng của chúng ta. Ngài là Đấng biết rõ nhất về chúng ta, tiềm năng của chúng ta và những khả năng vĩnh cửu của chúng ta đã ban cho chúng ta lời khuyên dạy thiêng liêng và các giáo lệnh trong các sách chỉ dẫn của Ngài—thánh thư. Khi chúng ta hiểu và tuân theo những chỉ dẫn này thì cuộc sống của chúng ta có mục đích và ý nghĩa. Chúng ta biết rằng Đấng Sáng Tạo yêu thương chúng ta và muốn cho chúng ta được hạnh phúc. Trong một biểu hiện có một không hai về tình yêu thương thiêng liêng này dành cho chúng ta, Ngài đã gửi đến Con Trai Độc Sinh của Ngài, Chúa Giê Su Ky Tô.

“Vi Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời.

“Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu” (Giăng 3:16–17).

Chúa Giê Su giáng sinh trên trần thế. Ngài sống một cuộc sống hoàn hảo và, trong khi làm như vậy, đã nêu gương cho chúng ta noi theo. Ngài dạy các môn đồ của Ngài: “Ta là sự sáng của thế gian; người nào theo ta, chẳng đi trong nơi tối tăm, nhưng có ánh sáng của sự sống” (Giăng 8:12).

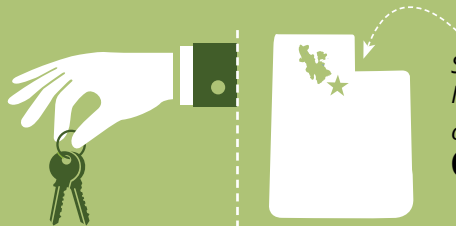
Chúng ta có thể bắt đầu hiểu được tình yêu thương bao la của Đấng Ky Tô dành cho chúng ta khi chúng ta suy nghĩ rằng Ngài đã sẵn lòng chuộc tội và chịu đau khổ vì tội lỗi của chúng ta, “nỗi đau khổ ấy đã khiến cho [Ngài] dù là Thượng Đế, Đấng vĩ đại hơn hết, cũng phải run lên vì đau đớn, và phải rớm máu từng lỗ chân lông, và phải chịu sự đau khổ cả thể xác lẫn linh hồn” (Giáo Lý và Giao Ước 19:18).

Vào lễ Phục Sinh này, chúng ta hãy tạ ơn Thượng Đế về Sự Chuộc Tội và Sự Phục Sinh của Con Trai yêu quý của Ngài, Chúa Giê Su Ky Tô. Vì trong Ngài, bởi Ngài, và qua Ngài mà trạng thái hữu diệt tạm thời này có thể được trở thành một cuộc sống vĩnh viễn, hoàn hảo, mà vì thế không lời nào có thể diễn tả được niềm vui của chúng ta.

Tất cả những điều kỳ diệu của thiên nhiên đều là một phần quang cảnh về quyền năng thiêng liêng và sự biểu lộ tình yêu thương của Ngài. Tuy vậy phép lạ lớn nhất trong tất cả các phép lạ đang chờ đợi chúng ta. Phép lạ đó sẽ xảy ra khi, bởi quyền năng của Ngài, chúng ta sẽ đi ra từ cái chết và mộ phần đến một thế giới mới mà sẽ không qua đời, ở nơi mà, nếu được xứng đáng, chúng ta sẽ ở cùng Ngài và Cha Thiên Thượng mãi mãi và đời đời. ■

*Trích từ một bài nói chuyện tại đại hội trung ương vào tháng Tư năm 1988.*

Làm việc cho  
**đại lý xe hơi**  
của cha ông vào đầu  
thập niên 1950 và là  
**nhân viên bán**  
**hàng hàng đầu.**



Sinh ngày 8 tháng  
Mười năm 1928,  
ở **Salt Lake**  
**City, Utah.**



Theo học trường  
**University**  
**of Utah.**

Chủ Tịch

# M. RUSSELL BALLARD



Phục vụ truyền  
giáo toàn thời  
gian ở nước  
**Anh.**



Phục vụ với  
tư cách là  
**chủ tịch**  
Phái Bộ Truyền Giáo  
Canada Toronto  
từ năm 1974 đến  
năm 1977.



Gặp vợ ông,  
Barbara Bowen,  
tại trường University  
of Utah trong  
**tiệc khiêu vũ**  
**“Làm Quen**  
**với Nhau.”**



Kết hôn với  
**Barbara**  
**Bowen**  
trong Đền Thờ  
Salt Lake vào  
ngày 28 tháng  
Tám năm 1951.



**Ông Nội:**  
Anh Cả Melvin J.  
Ballard thuộc  
Nhóm Túc  
Số Mười Hai  
Vị Sứ Đồ



**Ông Ngoại:**  
Anh Cả Hyrum  
Mack Smith thuộc  
Nhóm Túc  
Số Mười Hai  
Vị Sứ Đồ



Được tán trợ vào  
**Nhóm Túc**  
**Số Mười Hai**  
**Vị Sứ Đồ**  
vào ngày 6 tháng  
Mười năm 1985.



Được phong nhiệm  
với tư cách là  
**Quyền**  
**Chủ Tịch**  
Nhóm Túc Số Mười  
Hai Vị Sứ Đồ vào  
ngày 14 tháng  
Giêng năm 2018.

Sau đại hội trung  
ương tháng Mười năm  
1980, ông đã viết hơn  
**600 bức thư**  
khuyến khích các tín  
hữu đang gặp khó  
khăn với chứng  
ngôn của họ.



Có **7** người con  
**43** cháu,  
**91** chắt.

Giữ một cái  
**bánh quy Oreo**  
đóng hộp ở trên bàn làm việc của ông  
như một điều nhắc nhở về một thiếu  
niên vừa mới thực hiện một hành trình  
dài đến một trại tị nạn, đã nhận được  
một gói bánh quy, và tặng cái bánh  
đầu tiên cho Chủ Tịch Ballard.





## THÊM TRANG DÀNH CHO THIẾU NHI

Sử dụng hữu hiệu trang *Bạn Hữu* mới. Nếu không có con cái sống trong nhà, anh chị em có thể:

- Chia sẻ trang *Bạn Hữu* với một gia đình không nhận được tạp chí *Liahona*.
- Tặng cho một người bạn hoặc hàng xóm.
- Đưa cho một người lãnh đạo hoặc giảng viên trong Hội Thiếu Nhi.



CÁC THÀNH NIÊN  
TRẺ TUỔI  
**CẦN GIÚP ĐỠ VỚI  
NHỮNG QUYẾT ĐỊNH  
QUAN TRỌNG?**

42

GIỚI TRẺ  
**TÌM KIẾM BÌNH AN  
CHO MÌNH VÀ CHO  
NGƯỜI KHÁC**

52

**LỄ PHỤC SINH  
CÁC TRUYỀN  
THÔNG MỚI**

62

GIÁO HỘI  
CÁC THÁNH HỮU NGÀY SAU CỦA  
CHÚA GIÊ SU KỶ TÔ



# Bạn Hữu



Câu Chuyện  
**LỄ PHỤC SINH**

Xin xem các trang 4-6





Bài của  
Chủ Tịch  
Russell M.  
Nelson

# ÂN TỬ

## Lớn Lao của Thượng Đế

Một ngày nọ, Chị Nelson và tôi thấy một loài cá vùng nhiệt đới trong một bể nuôi cá. Loài cá với màu sắc rực rỡ, đủ hình dạng và kích thước bơi qua bơi lại. Tôi hỏi người chăm sóc cá đứng bên cạnh: “Ai cung cấp thức ăn cho những con cá xinh xắn này vậy?”

Người ấy đáp: “Chính là tôi.”

Rồi tôi hỏi: “Có bao giờ chúng cảm ơn cô không?”

Người ấy đáp, “Dạ chưa ạ!”

Một số người cũng giống như các con cá đó. Họ không biết đến Thượng Đế và lòng nhân từ của Ngài đối với họ. Sẽ tốt hơn biết bao nếu chúng ta đều có thể biết nhiều hơn đến tình yêu thương của Thượng Đế và bày tỏ lòng biết ơn đối với Ngài.

### Biết ơn Chúa Giê Su Ky Tô

Cha Thiên Thượng đã gửi Con Trai của Ngài, Chúa Giê Su Ky Tô, đến giúp đỡ chúng ta. Ngài làm như thế vì Ngài yêu thương chúng ta rất nhiều.

Chúa Giê Su đến để **cứu chuộc** chúng ta.

Nhờ vào **Sự Chuộc Tội** của Ngài, chúng ta có thể được phục sinh sau khi chết.

Nhờ vào Sự Chuộc Tội của Ngài, chúng ta mới có thể trở lại sống với Cha Thiên Thượng vĩnh viễn.

Chúa Giê Su giải thích:

“Ta là sự sống lại và sự sống; kẻ nào tin ta thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi. Còn ai sống và tin ta thì không hề chết”  
(Giăng 11:25–26).

Đây là sứ điệp tuyệt vời về lễ Phục Sinh! ●

Từ bài “Xin Dâng Lời Cảm Tạ  
lên Thượng Đế,” Liahona,  
tháng Năm năm 2012, trang 77–80.







## Chúa Giê Su Ky Tô Là Đấng Cứu Rỗi của Tôi

Chúa Giê Su phục sinh vào buổi sáng lễ Phục Sinh. Đọc các câu để tìm xem Ngài đã làm điều gì cho chúng ta. Hãy tô màu vào một tia nắng sau khi các em đọc từng câu. Sau đó tô màu phần còn lại của tấm hình.

Chúa Giê Su chịu đau khổ trong Vườn Ghê Sê Ma Nê và trên cây thập tự để cứu chúng ta khỏi tội lỗi của mình.

Chúa Giê Su chết và phục sinh để cứu chúng ta khỏi cái chết.

Chúa Giê Su ban cho chúng ta Tiệc Thánh để giúp chúng ta tưởng nhớ tới Ngài.

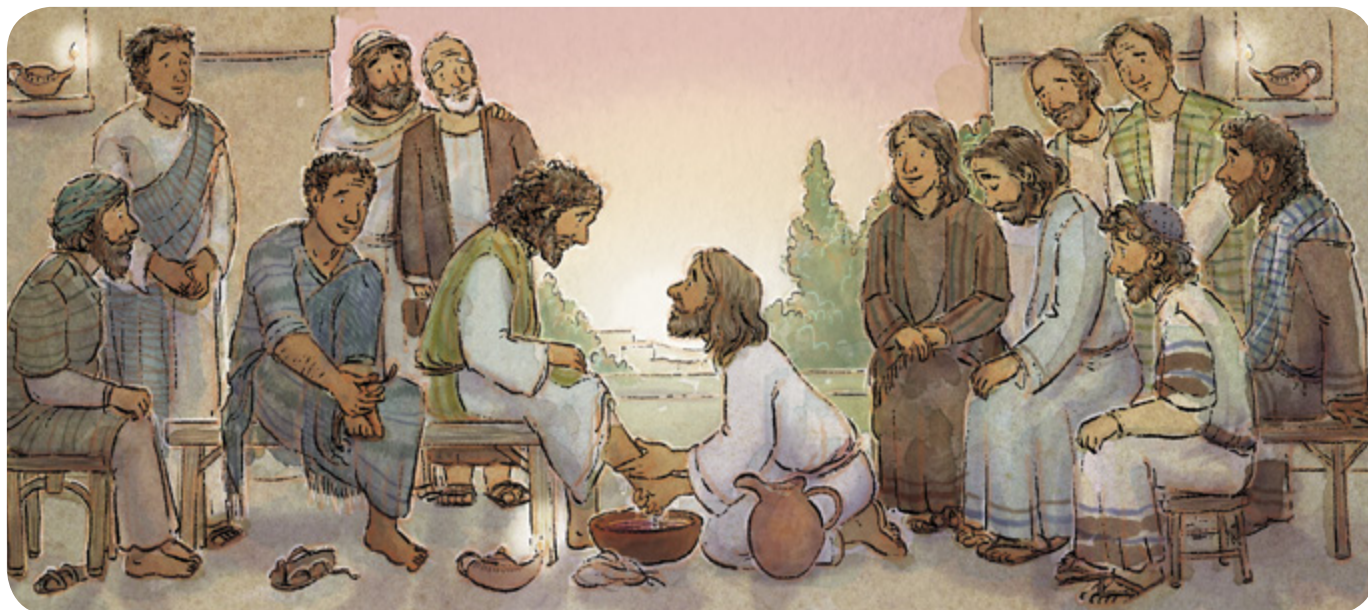
Chúa Giê Su dạy chúng ta phải tha thứ cho người khác.

Chúa Giê Su cho chúng ta thấy cách đối xử tử tế.

Nhờ vào Chúa Giê Su, chúng ta sẽ đều được phục sinh sau khi chết.



# Câu Chuyện Lễ Phục Sinh



Chúa Giê Su yêu thương những người bạn của Ngài. Ngài rửa chân cho họ. Rồi Ngài ban cho họ Tiệc Thánh. Ngài bảo họ phải tưởng nhớ tới Ngài. Ngài bảo họ phải yêu mến nhau.



Sau đó, Chúa Giê Su đi đến một khu vườn. Ngài cầu nguyện cho tất cả chúng ta. Ngài cảm thấy nỗi đau đớn của bệnh tật chúng ta. Ngài cảm thấy nỗi đau đớn của tội lỗi chúng ta.

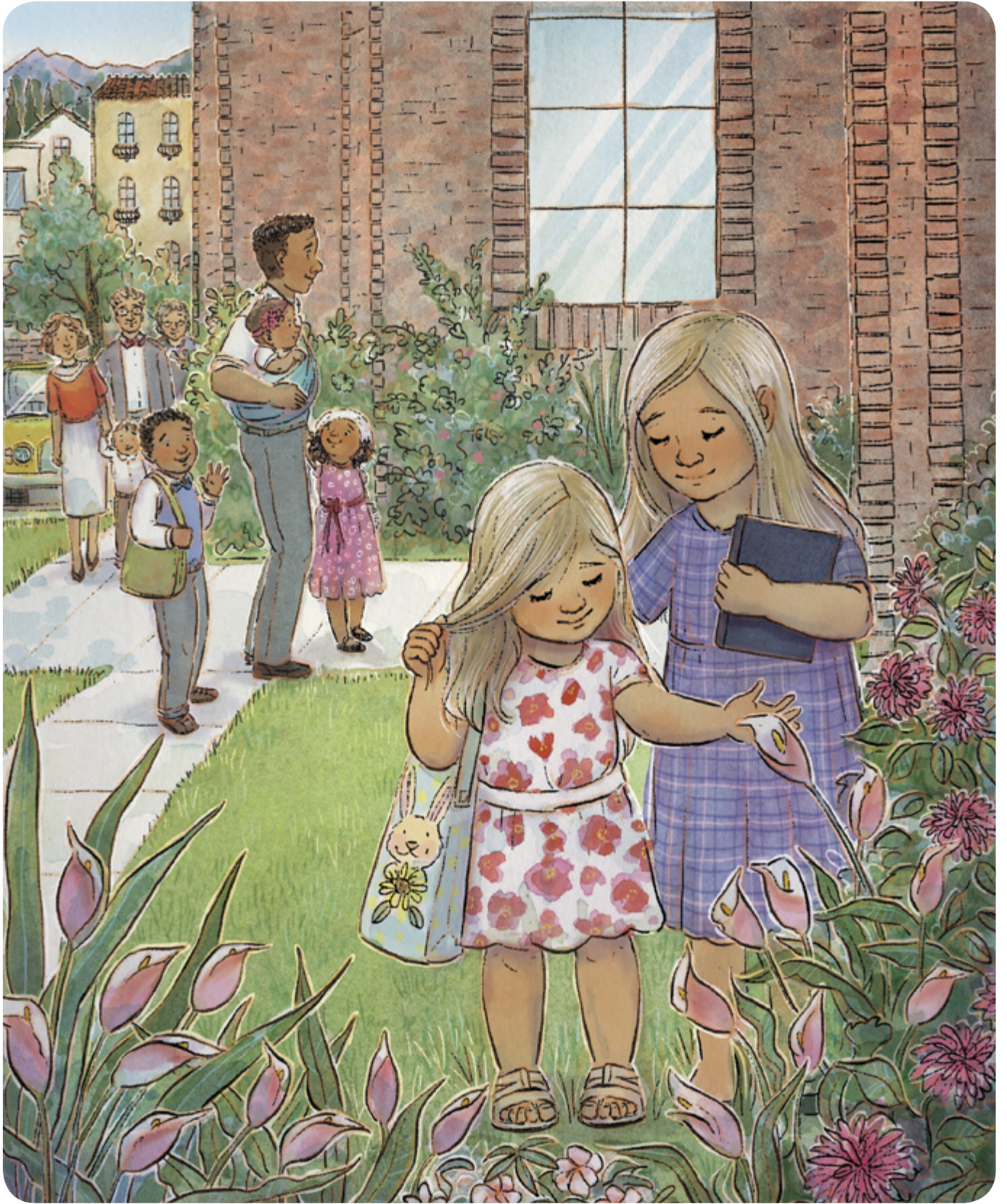


Những người hung hăng bắt Chúa Giê Su đi. Họ làm Ngài đau đớn. Ngài chết trên cây thập tự vì chúng ta. Những người bạn của Ngài đặt xác Ngài vào trong một ngôi mộ.



Ba ngày sau, những người bạn của Ngài trở lại. Ngôi mộ trống không! Các thiên sứ nói với họ: “Ngài đã sống lại.” Chúa Giê Su đã sống lại! Nhờ vào Chúa Giê Su, chúng ta cũng sẽ đều được sống lại sau khi chết.





Chúa Giê Su yêu thương tôi. Tôi có thể làm cho lễ Phục Sinh thành đặc biệt bằng cách tưởng nhớ tới Ngài. ●

*Đọc về buổi sáng lễ Phục Sinh trong Ma Thi Ơ 28.*

# Khi Tôi Về Lại bên Ngài

Vui Mừng  $\text{♩} = 90-96$

Nhạc và lời của Sally DeFord

1. Người Chăn Chiên quý mến chiên của mình, Và khi chúng lạc lối về, Ngài  
2. Vì Giê Su quý mến con cái Ngài, Nên khi tôi rời lối Ngài, Ngài  
3. Ngài dẫn tôi về với Cha Trên Trời; Ngài xây đắp tôi mỗi ngày. Và

kiếm tìm chiên chôn cô quạnh; Kêu tên chiên con từng con. Chiên  
kiếm tìm tôi chôn cô quạnh Trong đêm đen đang bữa giăng. Tôi  
nếu tôi lạc lối xa Ngài, Chúa luôn mong tôi về bên. Tôi

lắng nghe tìm tiếng Ngài kêu gọi; Chạy đến với Ngài thật nhanh Ngài  
lắng nghe tìm tiếng Giê Su gọi. Tôi sẽ đến bên Ngài ngay Ngài  
chú tâm tìm tiếng Giê Su gọi; Tôi bỏ con đường tội lỗi, Ngài

sống vui nhiều bông bé trong lòng Khi đàn chiên đến bên mình.  
sống vui nhiều mừng đón tôi về Khi tôi tìm đến bên Ngài.  
giúp tôi đầy mừng vui trong lòng Khi tôi tìm đến bên Ngài.

© 2019 do Sally DeFord giữ bản quyền. All rights reserved.

Bài hát này có thể được sao lại để dùng tại nhà thờ hay tại gia mà không vì mục đích thương mại.

Thông báo này cần phải được kèm theo với mỗi quyền tạc chỉ.



## Bài của Jane McBride

Dựa trên một câu chuyện có thật

“*Hầu cho anh em làm điều thiện*” (2 Cô Rinh Tô 13:7).

“**M**ẹ cần con trông em của con,” Mẹ nói. “Cha mẹ sẽ đi giúp đỡ một người bị bệnh.”

Tôi ngược nhìn lên trong khi đang quét sàn của căn nhà nhỏ của chúng tôi và gạt đầu. Mẹ là chủ tịch Hội Phụ Nữ và bà thường đi thăm các chị phụ nữ trong tiểu giáo khu của chúng tôi.

“Cám ơn Arlyn,” Mẹ nói và hôn lên đỉnh đầu của tôi. “John đang ngủ. Và có cục bột bánh mì đang dậy trên quây bếp. Con đừng sờ tay vào nhé.”

Tôi nhìn theo qua cánh cửa khi Cha Mẹ đánh xe ngựa xuống con đường bụi bặm của chúng tôi. Tôi cảm thấy hãnh diện được Mẹ tin cậy.

Khi quét nhà bếp, tôi dừng lại và nhìn vào cục bột bánh mì. Tôi nôn nóng chờ Mẹ nướng nó tối nay. Thường thường chúng tôi ăn bánh mì mới nướng với mứt làm ở nhà. Nhưng chúng tôi đã ăn hết mứt cách đây ba tháng rồi.

Mứt! Ý nghĩ đó làm tôi thấy thèm một món gì ngọt. Tôi liếc nhìn cái lọ đựng đường, ở trên cái kệ cao. Tôi biết Mẹ đã để dành nó để làm thêm mứt.

Nhưng càng nghĩ nhiều về đường thì tôi càng cảm thấy đói hơn. Cuối cùng, tôi kéo một chiếc ghế đặt cạnh cái quây bếp và với tay lên. Các ngón tay của tôi vừa đủ chạm vào lọ đường. Tôi kéo nó đến gần hơn mép của cái kệ. . . .

Và rồi cái lọ trượt khỏi cái kệ! Tôi cố gắng chụp nó, nhưng nó đã rơi xuống với một tiếng động lớn ngay giữa cục bột bánh mì. Đường đổ đầy khắp bánh mì và quây bếp và xuống sàn.

“Ồi thôi!” Tôi hét lên. Tiếng hét đó đánh thức em trai tôi dậy. Nó bắt đầu khóc. *Tôi* cũng muốn khóc. Mẹ sẽ nói gì về tình trạng hỗn độn này?



# Tính Chân Thật Tuyệt Vời



Sau khi dỗ cho John nín ròi, tôi đã cố gắng hết sức để dọn sạch chỗ đường đổ. Tôi kéo cái lọ ra khỏi chỗ bột và rửa nó. Tôi lau chỗ đường đổ trên quầy bếp và sàn nhà. Nhưng tôi không thể làm gì được để lấy đường ra khỏi chỗ bột.

Tôi đã nghĩ đến việc đặt cái lọ trở lại trên kệ. Có lẽ Mẹ sẽ không nhận ra là nó trống rỗng. Nhưng tôi biết điều đó không đúng. Nên tôi đặt cái lọ lên bàn và chờ Cha Mẹ về.

Khi họ về đến nhà, Mẹ nhận thấy ngay cái lọ đường.

Tôi hít một hơi thật sâu. “Con chỉ muốn nếm một chút đường. Nhưng con đã đụng vào cái lọ làm nó rơi ra khỏi kệ. Con đã cố gắng dọn dẹp sạch sẽ nhưng con không thể lấy nó ra khỏi bột bánh mì được.” Tôi nói nhanh trong khi nhìn xuống sàn nhà.

Mẹ im lặng một phút.

Tôi thì thầm: “Con xin lỗi.”

Mẹ thở dài. Mẹ nói: “Chà, mẹ đoán tối nay bánh mì sẽ rất ngọt.” Tôi nhìn lên. Mẹ hơi mỉm cười nhìn tôi. “Cám ơn con đã cho cha mẹ biết điều gì đã xảy ra.”

Trong khi chúng tôi ăn bánh mì ngọt vào buổi tối đó, Cha Mẹ và tôi đã nói về tính chân thật.

Cha nói: “Chúng ta đều làm rất nhiều lỗi lầm trong cuộc sống. Nhưng khi chúng ta chân thật và cố gắng hối cải thì Cha Thiên Thượng và Chúa Giê Su rất vui. Chúng ta sẽ luôn được phước vì sống chân thật—ngay cả dường như khó hơn lúc đầu.”

Tôi vẫn còn buồn vì đã làm đổ đường. Tôi biết là có lẽ chúng tôi sẽ không có nhiều nút trong năm nay vì lỗi lầm của tôi. Nhưng tôi vui vì đã nói sự thật. Đó là một cảm nghĩ tuyệt vời mà không có số lượng đường nào có thể mang lại được sự tuyệt vời đó. ●

*Tác giả sống ở Colorado, Hoa Kỳ.*



“Mỗi lần tuân giữ các giáo lệnh thiêng liêng đều mang lại phước lành! Mỗi lần vi phạm các giáo lệnh đều bị mất phước lành!”

**Chủ Tịch Russell M. Nelson, “Hãy Cho Thấy Đức Tin của Minh,” *Liahona*, tháng Năm năm 2014, trang 30.**



# Anh Cả Bednar Đến Thăm Ấn Độ

Anh Cả David A. Bednar đi cùng vợ là Susan Bednar để chia sẻ chứng ngôn của ông về Chúa Giê Su Kỵ Tô với các tín hữu của Giáo Hội ở Ấn Độ. Ấn Độ là một trong những nước lớn nhất trên thế giới. Và chẳng bao lâu nữa nước này sẽ có ngôi đền thờ đầu tiên!



Anh Cả và Chị Bednar đã đi đến thành phố Rajahmundry. Trước đây, chưa bao giờ có một Sứ Đồ đến đó.



Trẻ em được bắt tay Anh Cả Bednar.



Tại một buổi họp ở thành phố Hyderabad, có một em gái được hỏi Anh Cả Bednar một câu hỏi.



"Tôi càng đi khắp thế giới, càng đi thăm nhiều quốc gia, được phước để học hỏi từ càng nhiều người, thì tôi càng thấy rằng ở khắp nơi trên thế giới, về cơ bản mọi người đều giống nhau."

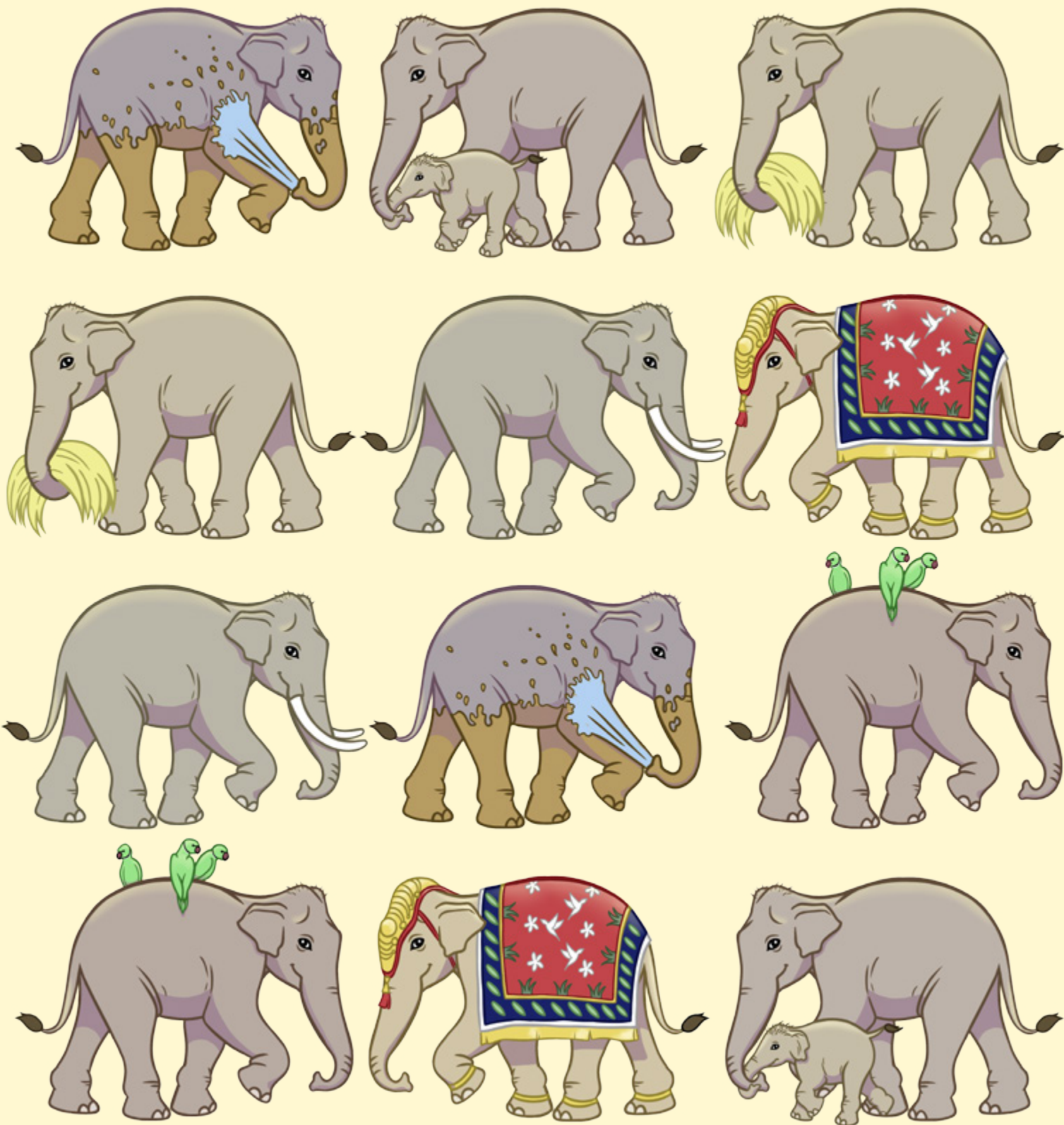


Mọi người đều vui mừng khi được nghe chứng ngôn của một Sứ Đồ của Thượng Đế!

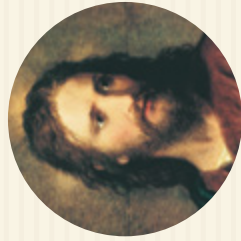


## GHÉP HÌNH CÁC CON VOI THEO CẶP

Ấn Độ có khoảng 30.000 con voi. Các em có thể tìm thấy bao nhiêu cặp ghép hình ở bên dưới?  
Một số loài động vật ưa thích nào của các em mà Cha Thiên Thượng và Chúa Giê Su Kỵ Tô đã tạo ra?







# Các Vị TIÊN TRI và SỨ ĐỒ của Chúng Ta

Chúa Giê Su Ky Tô dẫn dắt Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô qua các vị tiên tri và sứ đồ. Hãy đọc về họ dưới đây. Rồi **cắt các hình ở trang BH23** và dán chúng vào đúng chỗ trên biểu đồ. Dán băng keo ở đầu mỗi tấm hình để có thể lật chúng lên để đọc các sự kiện năm bên dưới tấm hình đó!

- Việc làm đầu tiên của ông là dọn dẹp một phân xưởng sửa chữa máy thu thanh
- Trở thành luật sư và thẩm phán Tòa Án Tối Cao Utah
- Từng là chủ tịch trường Brigham Young University

### Chủ Tịch Dallin H. Oaks

Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn

- Từng là bác sĩ phẫu thuật tim
- Học một số ngôn ngữ, kể cả tiếng Trung Quốc phổ thông
- Có 10 người con: 9 con gái và 1 con trai

### Chủ Tịch Russell M. Nelson

Chủ Tịch thứ 17 của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô

- Từng chơi bóng rổ ở trường trung học
- Học môn vật lý do cha của ông dạy trên tấm bảng phấn của gia đình họ
- Từng là chủ tịch của trường Ricks College, bây giờ là trường BYU-Idaho

### Chủ Tịch Henry B. Eyring

Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn

- Từng được mệnh danh là “giám trờ” ở trường đại học vì các tiêu chuẩn đạo đức cao của ông
- Từng sở hữu một đại lý xe hơi
- Từng phục vụ với tư cách là một người truyền giáo ở Anh và chủ tịch phái bộ truyền giáo ở Toronto, Canada

### Chủ Tịch M. Russell Ballard

Quyền Chủ Tịch Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

- Từng là người bạn đồng hành truyền giáo với Anh Cả Cook ở nước Anh
- Làm việc cho Hệ Thống Giáo Dục của Giáo Hội
- Từng là chủ tịch trường BYU

### Anh Cả Jeffrey R. Holland

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

- Từng là người ty nạn hai lần khi còn nhỏ
- Từng là phi công trường
- Thích trượt tuyết với con cháu của ông

### Anh Cả Dieter F. Uchtdorf

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

- Từng là một cầu thủ chơi ở vị trí quarterback cho đội bóng bầu dục của trường trung học của ông
- Sau khi phục vụ truyền giáo ở Đức, ông đã làm phép báp têm cho cha của ông để trở thành tín hữu của Giáo Hội
- Từng là chủ tịch của trường Ricks College vào lúc trường trở thành trường BYU-Idaho

### Anh Cả David A. Bednar

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

- Đã nhận được một chứng ngôn sau khi học thánh thư và cầu nguyện với anh trai của ông
- Đã gặp người vợ tương lai của ông tại một chương trình tài năng của trường cấp hai
- Từng phục vụ với tư cách là một vị lãnh đạo Giáo Hội ở Philippines và Các Quần Đảo Thái Bình Dương



### Anh Cả Quentin L. Cook

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

- Làm bán mì ở nhà cho gia đình của ông lúc lớn lên
- Từng tham gia vào Hoạt Cảnh Lịch Sử Đời Cumorah ở New York khi còn là một thiếu niên
- Từng làm luật sư trước khi được kêu gọi với tư cách là một Sứ Đồ



### Anh Cả D. Todd Christofferson

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

- Từng phục vụ với tư cách là một người truyền giáo và về sau là chủ tịch phái bộ truyền giáo ở Nhật
- Đã lập doanh nghiệp và bán thiết bị tập thể dục
- Từng phục vụ với tư cách là giám trợ ở khắp nơi trong Giáo Hội



### Anh Cả Gary E. Stevenson

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

- Tên lót của ông là Gunna có nghĩa là "người linh dũng cảm"
- Đã cùng với gia đình của ông dọn nhà từ Utah đến Thụy Điển khi ông 11 tuổi
- Là một bác sĩ tim mạch



### Anh Cả Dale G. Renlund

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

- Lớn lên tại một trang trại nuôi bò sữa ở Idaho, Hoa Kỳ
- Từng phục vụ với tư cách là một người truyền giáo và chủ tịch phái bộ truyền giáo ở Pháp
- Nói tiếng Pháp, tiếng Bồ Đào Nha, tiếng Tây Ban Nha và tiếng Anh



### Anh Cả Neil L. Andersen

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

- Thích các động vật, kể cả chim cánh cụt
- Thích gặp gỡ mọi người ở mọi quốc gia
- Có hồ sơ lịch sử gia đình truy nguyên được đến Dragon Gong Đế Nhất năm 837 Sau Công Nguyên



### Anh Cả Gerrit W. Gong

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

- Từng là chủ tịch phái bộ truyền giáo ở New York City, Hoa Kỳ
- Phương châm của ông là "Chính con người mới là quan trọng nhất"
- Đã làm lễ cung hiến tòa nhà đầu tiên của Thánh Hữu Ngày Sau ở Cộng Hòa Séc



### Anh Cả Ronald A. Rasband

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

- Là người từ Brazil và từng phục vụ với tư cách là một người truyền giáo ở đó và là chủ tịch phái bộ truyền giáo ở Portugal
- Học về Giáo Hội với gia đình của ông khi còn nhỏ
- Đã bắt đầu sẵn sàng phục vụ truyền giáo khi 12 tuổi



### Anh Cả Ulisses Soares

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

Hãy kiểm tra các câu trả lời của các em trên [lds.org/prophets-and-apostles](https://www.lds.org/prophets-and-apostles).





# Cái Áo Khoác Bị Mất

**Bài Sheila Kindred**

Dựa trên một câu chuyện có thật

*“Ta, là Chúa, sẽ tha thứ cho ai mà ta muốn tha thứ, nhưng các người được đòi hỏi phải biết tha thứ tất cả mọi người” (Giáo Lý và Giao Ước 64:10).*

“Mẹ ơi, cái áo khoác của con đâu mất rồi!” Brad nói. Đã đến lúc đi từ nhà thờ về nhà nhưng Brad không thể tìm thấy cái áo khoác của nó trên giá treo áo.

“Con có chắc là con đã treo cái áo đó lên đây không?” Mẹ hỏi.

“Vâng ạ. Chính là ở đây này.” Cái áo khoác của Brad có màu xanh và đỏ. Thật khó để không thấy nó được.

“Có lẽ nó đã bị dời đi đâu rồi. Chúng ta hãy tìm xung quanh tòa nhà,” Cha nó nói.

Mẹ, Cha và Brad chia nhau ra để lục tìm các phòng khác nhau. Họ tìm kiếm trong cái thùng đựng đồ bỏ quên và nhặt được, trong giáo đường, trong lớp học Trường Chủ Nhật của Brad, trong phòng Hội Thiếu Nhi và trên mọi cái giá treo áo. Thậm chí họ còn nhìn vào phòng tắm, nhưng họ không tìm thấy cái áo khoác.

“Có lẽ một người nào đó đã vô tình lấy rồi. Cha chắc rằng họ sẽ trả nó lại tuần sau ngay sau khi họ nhận ra đó không phải là áo của họ,” Cha nói.

Mẹ nói: “Trong khi chờ đợi, con có thể mặc lại cái áo cũ của con.”

Brad nhăn mặt. Nó không thích cái áo khoác cũ của nó. Cái áo đó mỏng, phai màu và quá nhỏ đối với nó. Nó thích cái cách mà cái áo khoác màu



đỏ và xanh dương mới làm cho nó trông như một siêu anh hùng.

Brad nghĩ: “Có lẽ một người nào đó đã thấy cái áo khoác của mình trông xịn biết bao và đánh cắp nó.” Làm thế nào điều đó có thể xảy ra ở nhà thờ nhỉ? Mọi người ở đó đều phải lương thiện chứ. Brad sẽ không để cho tên trộm đồ đó thoát khỏi với cái áo đâu. Nó đã có một kế hoạch. Chủ Nhật tới, nó sẽ quan sát kỹ xem ai đang mặc cái áo khoác đó. Rồi nó sẽ giật lấy cái áo và la lên: “Hãy ngừng lại, tên trộm đồ!” Họ sẽ xin lỗi vì đã lấy cái áo.

Brad nóng lòng chờ đến ngày Chủ Nhật để thực hiện kế hoạch của nó. Nhưng ngày Chủ Nhật tiếp theo cũng như ngày Chủ Nhật tiếp theo nữa trời quá ẩm để mặc áo khoác.

Ngày Chủ Nhật sau đó, Brad nhìn xung quanh Hội Thiếu Nhi vào tất cả mấy đứa con trai một cách đầy nghi ngờ và tự hỏi đứa nào đã đánh cắp cái áo khoác của nó. Có phải đó là đứa bé trai cao không? Hoặc có thể đó là một đứa con gái. Nó cảm thấy như không thể nào tin ai được cả. Brad không thích cảm nghĩ đó.

Sau khi nhóm họp nhà thờ xong, Brad vội vã đi xung quanh tòa nhà nhìn xem các gia đình mặc áo khoác của họ. Nhưng nó không thấy cái áo khoác của nó ở đâu cả.

Thậm chí nó còn lục tìm cái thùng đựng đồ bỏ quên và nhặt được một lần nữa . . . nhưng cũng không có cái áo khoác. Cái áo khoác có thể đang ở đâu nhỉ?

Trên đường về nhà, Brad nghĩ đến một kế hoạch mới. Nó sẽ cầu nguyện. Nó biết Cha Thiên Thượng có thể tìm thấy những thứ bị mất. Đêm đó Brad đã cầu nguyện và nói: “Thưa Cha Thiên Thượng, xin hãy cho con biết ai đã lấy cái áo khoác của con. Con muốn lấy lại cái áo đó.”

Brad chờ được soi dẫn để biết được tên hay gương mặt của người trộm cắp. Nhưng thay vì thế nó bắt đầu nghĩ tới bạn của nó tên là Carl. Brad thường ngồi bên cạnh Carl trong Hội Thiếu Nhi. Chúng đùa giỡn với nhau rất nhiều. Nhưng Carl đã không đến nhà thờ trong một vài tuần rồi. Brad nhớ bạn nó.

Nếu *Carl* đã lấy cái áo khoác của nó thì sao? Có lẽ Carl sợ đến nhà thờ bây giờ vì nó nghĩ rằng Brad sẽ không còn là bạn với nó nữa. Brad muốn Carl trở lại nhà thờ. Nếu Carl có lấy cái áo khoác, thì Brad cũng quyết định là sẽ không la mắng nó. Brad sẽ tha thứ cho Carl.

Brad trèo vào giường và cảm thấy vui hơn.

Chủ nhật tiếp theo trong Hội Thiếu Nhi, Carl không có mặt ở đó, nhưng có một cậu bé mới. Nó đeo một cái cà vạt màu đỏ và xanh dương.

Brad nói khi ngồi cạnh cậu bé mới: “Cà vạt trông xịn quá. Nó làm cho bạn trông giống như một siêu anh hùng.”

Cậu bé mỉm cười.

Brad cũng mỉm cười. Nó không còn tìm kiếm tên trộm cắp nữa. Nó đang tìm bạn. ●

*Tác giả hiện sống ở Iowa, Hoa Kỳ.*



# Lời chào từ Estonia!



Chúng tôi tên là Margo và Paolo. Năm nay, chúng tôi đi khắp thế giới để tìm hiểu về con cái của Thượng Đế. Hãy tham gia với chúng tôi khi chúng tôi đến thăm Estonia!



Đây là Tallinn, thủ đô của Estonia. Nó đã có khoảng 800 năm rồi! Estonia có rất nhiều nơi hoang dã, như rừng và đầm lầy. Trong thực tế, hơn một nửa Estonia nằm trong rừng. Rất nhiều người ở Estonia thích dành thời gian trong thiên nhiên.

Đây là cách nói "xin chào" bằng tiếng Estonia:

Tere!

Và đây là cách mình nói tên của Giáo Hội:

Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik

Estonia nằm ở bắc Âu. Nó có hơn 2.000 hòn đảo. Có khoảng 1 triệu 3 trăm ngàn người sống ở Estonia.







Ăn gì buổi tối ở Estonia? Có thể thịt heo hoặc cá muối với khoai tây, bắp cải, kem chua và bánh mì đen. Món đó được gọi là bánh mì sprat sandwich.



Giáo Hội ở Estonia nhỏ nhưng vững mạnh. Ở đây có khoảng một ngàn tín hữu Giáo Hội.

Ngôi đền thờ gần nhất của họ là ở Helsinki, Phần Lan.



Các em có thích hát trong Hội Thiếu Nhi không? Cứ mỗi năm năm, người Estonia tụ họp lại tại một lễ hội lớn để ăn mừng đất nước của họ và ca hát cùng nhảy múa.

**Các em là người Estonia à?  
Hãy viết thư cho chúng tôi! Chúng tôi rất  
muốn nhận được thư của các em.**

Cám ơn đã đi khám phá Estonia với chúng tôi. Hẹn gặp các em lần sau nhé!



## Hãy gặp gỡ hai em gái ở Estonia!



Một đêm nọ khi em muốn đi ngủ, thì em thấy thiếu con gấu bông của em. Em đi tìm nó nhưng không thể tìm ra. Em cầu nguyện. Rồi em tìm thấy con gấu bông của mình và đã có những giấc mơ đẹp.

**Bianka J., 7 tuổi**



Gia đình chúng em thích phục vụ người khác. Sự phục vụ giúp chúng em cảm nhận được Đức Thánh Linh là Đấng mang đến cho chúng ta một cảm giác bình an ấm cúng. Các chị em của em và em làm những món quà cho những người khác vì chúng em muốn họ cảm thấy được yêu thương.

**Piibe J., 10 tuổi**



# Cảm Thấy MỚI MẸ



## Bài của Jessica Larsen

Dựa trên một câu chuyện có thật

### Estonia

“Mẹ có một bất ngờ!” *Em* (Mẹ) nói như thế khi đến đón Rasmus ở trường. Họ đi cùng nhau xuống những con đường chật hẹp với các tòa nhà đầy màu sắc ở hai bên đường.

“Ăn *Rosolje* cho bữa ăn tối à?” Rasmus đoán với hy vọng. Họ đã ăn món đó mới tuần trước cho sinh nhật lần thứ bảy của nó rồi. Nhưng nó vẫn có thể ăn thêm xà lách trộn củ cải đường và khoai tây cùng với cá trích muối!

*Em* lắc đầu cười. “Mẹ gặp hai thiếu nữ trên xe buýt buổi sáng hôm nay. Những người truyền giáo. Họ sẽ đến thăm tối hôm nay để nói về giáo hội của họ.”

Rasmus tò mò ngược nhìn. Nó chưa từng gặp những người truyền giáo bao giờ.

Nó đang ở trong phòng ngủ chơi với chiếc xe cứu hỏa của nó thì những người truyền giáo đến. “*Tere! Tere!* Xin chào!” họ chào *Em* khi bước vào căn hộ. Họ cởi ra đôi giày ống nặng nề của họ và mang dép

đi trong nhà mà *Em* đã để riêng cho khách. *Em* dẫn họ đến chiếc ghế dài màu cam. Nhưng Rasmus vẫn đứng bên cửa.

Người phụ nữ cao hơn chú ý đến nó và mỉm cười. Tấm thẻ tên màu đen của người ấy có viết Õde Craig (Chị Craig). Người ấy nói: “Mẹ của em nói với chúng tôi là em mới vừa có sinh nhật. Chúng tôi mang đến cho em một món đồ.” Người ấy đưa ra một tấm thẻ nhỏ. Rasmus nhìn kỹ vào tấm thẻ đó.

Đó là hình của một người đàn ông. Ông ấy mặc một chiếc áo choàng trắng, và tay của ông dang ra.

“Em có biết ai đó không?” Õde Craig hỏi.

Rasmus không biết tên của người đàn ông đó. Nó chưa từng thấy hình này bao giờ. Nhưng người đàn ông ấy trông hiền lành và mạnh mẽ. “Em nghĩ ông ấy là một nhà vua!” Rasmus nói.

Cả hai người truyền giáo đều mỉm cười. “Vâng đúng thế! Ngài là Vua của các vua! Tên của Ngài là Giê Su Ky Tô.” Õde Craig lấy ra một cuốn sách có bìa màu



xanh dương. “Và đây là một quyển sách dạy về Ngài, *Mormoni Raamat*. Sách Mặc Môn.”

Nó và *Emma* bắt đầu đọc Sách Mặc Môn mỗi ngày trước khi đi học. Trong lúc ở trường, Rasmus cùng lớp học của nó đi thả bộ và sau đó ngủ trưa. Sau giờ học, nó và *Emma* thường gặp gỡ với những người truyền giáo. Họ nói chuyện với những người truyền giáo về điều họ đã đọc trong Sách Mặc Môn. Đôi khi *Emma* cho mọi người ăn *kringel*, bánh quế bện. Vào cuối tuần, nó và *Emma* đạp xe đạp hoặc ăn ngoài trời trên bãi biển. Đôi khi họ đi dạo xa vào rừng hoặc dọc theo con sông ưa thích của họ.

Trong một lần đi dạo trong rừng, *Emma* nói với nó rằng bà muốn được làm phép báp têm. Rasmus nghe thấy cười. Những người truyền giáo đã yêu cầu *Emma* cầu nguyện xem có nên chịu phép báp têm hay không. Hình như bà đã nhận được câu trả lời của mình!

Bà mỉm cười nói với nó: “Và mẹ biết chắc chắn là mẹ sẽ chịu phép báp têm ở đâu. Con có thể đoán được không?”

Rasmus nghĩ về bài học của những người truyền giáo về phép báp têm. Họ đã giơ lên một bức tranh cho thấy Chúa Giê Su đứng với Giảng Báp Tít trong một con sông. . . .



Nó kêu lên: “Con sông! Con sông ưa thích của chúng ta.”

Một tuần sau, Rasmus đứng trên bờ sông với những người truyền giáo và một số người khác từ nhà thờ. *Emma* đã sẵn sàng chịu phép báp têm. Bà đã chìm mình xuống dưới nước, giống như Chúa Giê Su đã làm. Khi đứng lên, bà mỉm cười. Rasmus muốn nhớ tới giây phút này mãi mãi—nước trong xanh, hoa dại màu trắng trong cỏ xanh, và nụ cười của mẹ nó.

Về sau, trong khi tất cả mọi người đang ăn bánh quy mà những người truyền giáo đã mang tới, nó hỏi: “Cảm giác khi được làm phép báp têm thì như thế nào?”

Mẹ nói với nó: “Thật tuyệt vời. Mẹ đã muốn ở dưới sông mãi mãi. Mẹ cảm thấy thật là mới mẻ!” Mẹ ôm nó thật chặt.

Nó nói với mẹ: “Sin nhật lần tới của con, con muốn được làm phép báp têm, cũng giống như mẹ và Chúa Giê Su. Con cũng muốn cảm thấy mới mẻ!” ●

*Tác giả hiện sống ở Texas, Hoa Kỳ.*







Bài của Reyna I. Aburto

Đệ Nhị Cố Vấn trong  
Chủ Tịch Đoàn Trung Ương  
Hội Phụ Nữ

# Tôi Sẽ Gặp Lại Anh Tôi



Tôi lớn lên ở Nicaragua. Khi còn nhỏ, tôi đã làm mọi thứ cùng với anh tôi. Chúng tôi cùng đi bộ tới trường. Chúng tôi cùng đi đến cửa hàng. Chúng tôi có đủ loại phiêu lưu ở sân sau nhà mình. Chúng tôi rất vui sướng.

Rồi, khi tôi lên chín, một điều rất buồn đã xảy ra. Anh tôi chết trong một trận động đất. Lúc đầu, tôi không cảm thấy rằng thực sự anh đã mất. Tôi từng tưởng tượng rằng anh tôi sẽ gõ cửa trước nhà chúng tôi. Anh sẽ nói với chúng tôi là anh chỉ đi đâu đó. Tôi thường nhìn rất lâu vào cánh cửa và ước gì điều đó xảy ra. Tôi rất muốn gặp lại anh ấy.

Cuối cùng rồi sự việc cũng trở nên dễ dàng hơn một chút. Tôi vẫn còn nhớ anh tôi nhưng tôi đã có thể cảm thấy vui sướng lại.

Lúc bấy giờ, tôi chưa phải là tín hữu của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô. Nhưng khi lớn lên, tôi đã tìm hiểu về Giáo Hội và chịu phép báp têm. Một ngày nọ, tôi đang rửa chén. Đó là thời gian lễ Phục Sinh. Tôi đang suy nghĩ về Sự Phục Sinh và nghĩ tới anh tôi.

Đột nhiên một cảm giác tràn ngập lòng tôi. Tôi nhớ đến suy nghĩ vẫn vợ của tôi về anh mình. Tôi nhận biết

rằng điều đó không ngờ ngán chút nào! Điều đó đến từ Đức Thánh Linh, để an ủi tôi và hướng dẫn tôi. Một ngày nào đó anh tôi sẽ thực sự được phục sinh. Và tôi sẽ thực sự gặp lại anh ấy.

Nếu một người nào đó các em yêu thương đã chết thì không sao nếu các em nhớ họ và cảm thấy buồn bã. Hãy nói chuyện với gia đình mình hoặc một người trưởng thành khi các em cảm thấy sẵn sàng. Hãy cầu nguyện lên Cha Thiên Thượng về cảm nghĩ của các em. Ngài có thể giúp các em cảm thấy bình an trở lại.

Dù sao đi nữa, hãy nhớ rằng Chúa Giê Su Ky Tô yêu thương các em. Vào lễ Phục sinh, chúng ta tưởng nhớ tới sự hy sinh của Ngài cho chúng ta. Nhờ Ngài mà chúng ta đều sẽ được phục sinh và chúng ta có thể sống vĩnh viễn với gia đình của mình. ●

## Tấm Thẻ để An Ủi

Cắt ra các tấm thẻ này. Các em có thể gấp đôi chúng hoặc sử dụng làm thẻ đánh dấu trang sách. Hãy giữ chúng trong quyển thánh thư của các em hoặc một nơi khác để nhìn vào khi các em cảm thấy buồn, cô đơn hoặc sợ hãi.



“Ta không để cho các người mồ côi đâu, ta sẽ đến cùng các người.”

Giăng 14:18



“Và Đức Chúa Trời sẽ lau hết nước mắt nơi mắt chúng.”

Khải Huyền 21:4



“Vậy nên, hãy vui lên, và chớ sợ hãi, vì ta là Chúa đang ở với các người, và ta sẽ đứng bên các người.”

Giáo Lý và Giao Ước 68:6





# Cho Thấy và Giải Thích

Em thích thấy đèn thờ.

**Rebecca C., 9 tuổi, Aragua, Venezuela**



Một ngày nọ khi chúng tôi ngồi vào xe, chiếc xe không nổ máy. Chúng tôi kiểm tra máy xe, nhưng máy không sao cả. Tôi cảm thấy rằng tôi nên cầu nguyện, vì thế tôi đã cầu nguyện. Chỉ vài phút sau, xe đã nổ được. Em rất vui vì Cha Thiên Thượng có thể luôn luôn giúp đỡ em.

**Brooklyn B., 9 tuổi, Quetzaltenango, Guatemala**



Cách đây hai năm, một đứa con trai mới đã vào học lớp của chúng em ở trường. Bạn ấy không tử tế với người khác. Mọi người bắt đầu không thích bạn ấy và không đối xử tử tế với bạn ấy. Điều này dường như làm bạn ấy buồn, nên em không làm điều mà các bạn khác làm. Một vài người bạn của em đã chú ý thấy và noi theo gương của em. Em tin rằng nếu em làm điều Thượng Đế muốn em làm thì em sẽ được hạnh phúc và an toàn hơn. Em tin rằng nếu em có can đảm và nói lên cảm nghĩ của mình thì em sẽ tìm thấy những người bạn mà sẽ thích em vì bản chất của con người em.

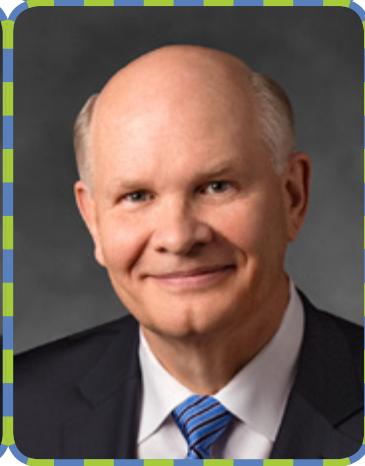
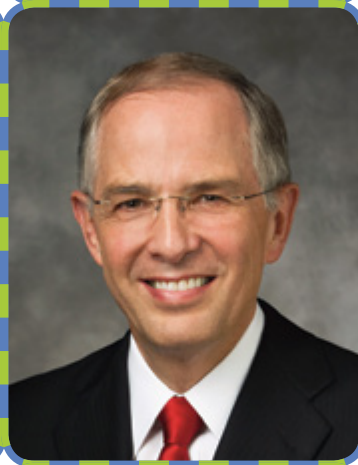
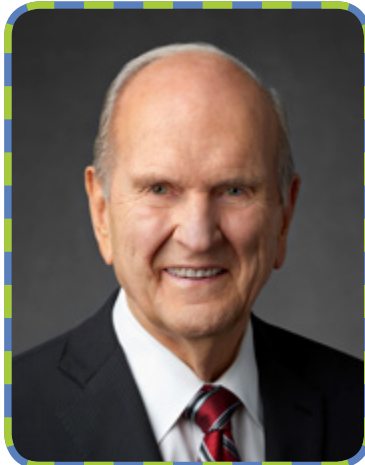
**Vestina K., 11 tuổi, Vilnius, Lithuania**



Em thích chơi đá bóng với mấy đứa nhỏ tuổi hơn và dạy cho chúng những kỹ năng mới. Đó là một cách em muốn phục vụ.

**Sasha K., 11 tuổi, Moscow, Nga**

Dùng các tấm hình  
này để dán hết lên  
biểu đồ ở các trang  
BH12–BH13.





# Kính Thưa Các Bậc Cha Mẹ

Trong tháng này, trang *Bạn Hữu* có những câu chuyện và các sinh hoạt để giúp gia đình anh chị em kỷ niệm lễ Phục Sinh. Chúng tôi hy vọng rằng gia đình anh chị em sẽ thích suy nghĩ về lễ Phục Sinh suốt cả tháng!

- “Ân Tứ Lớn Lao của Thượng Đế” (BH2)—Một sứ điệp về lễ Phục Sinh của Chủ Tịch Russell M. Nelson
- “Chúa Giê Su Là Đấng Cứu Rỗi của Tôi” (BH3)—Một sinh hoạt tô màu về Sự Chuộc Tội và Sự Phục Sinh của Chúa Giê Su
- “Câu Chuyện Lễ Phục Sinh” (BH4–BH6)—Một câu chuyện thánh thư được minh họa
- “Khi Tôi Về Lại bên Ngài” (BH7)—Một bài hát mới rất hay nói về sự hối cải
- “Cảm Thấy Mới Mẻ” (BH18)—Một câu chuyện về một cậu bé ở Estonia đang học về Chúa Giê Su
- “Tôi Sẽ Gặp Lại Anh Tôi” (BH20)—Chứng ngôn của Chị Reyna I. Aburto về Sự Phục Sinh

Xin viết cho chúng tôi biết cách gia đình anh chị em đã sử dụng những câu chuyện và sinh hoạt này như thế nào.

Chúc anh chị em có được một mùa lễ Phục Sinh đầy ơn phước!  
*Bạn Hữu*

## New Friend

50 E. North Temple Street,  
Room 2393  
Salt Lake City, UT 84105 USA  
liahona@ldschurch.org



**Hãy tìm kiếm quả cầu Liahona  
ẩn giấu ở bên trong!**

## MỤC LỤC

- BH2** Sứ Điệp từ Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn: Ân Tứ Lớn Lao của Thượng Đế
- BH4** Các Câu Chuyện Thánh Thư: Câu Chuyện Lễ Phục Sinh
- BH7** Âm Nhạc: Khi Tôi Về Lại bên Ngài
- BH8** Tính Chân Thật Tuyệt Vời
- BH10** Các Sứ Đồ đi khắp Thế Giới: Anh Cả Bednar Đến Thăm Ấn Độ
- BH12** Các Vị Tiên Tri và Sứ Đồ của Chúng Ta
- BH14** Cái Áo Khoác Bị Mất
- BH16** Lời Chào từ Estonia!
- BH18** Cảm Thấy Mới Mẻ
- BH20** Tôi Sẽ Gặp Lại Anh Tôi
- BH22** Cho Thấy và Giải Thích
- BH23** Hình Các Vị Tiên Tri và Sứ Đồ